

Šaleška dolina

Trajno obeleževanje in ohranitev imena in dela tovariša Tita

Upoštevanje izhodiščne usmeritve koordinacijskega odbora za obeleževanje in ohranitev imena in dela tovariša Josipa Broza Tita pri zvezni konferenci SZDL Jugoslavije je predsedstvo OK SZDL Velenje na svoji zadnji seji oblikovalo izhodišča programskih smernic za trajno obeleževanje imena in dela tovariša Tita v Šaleški dolini, ki jih bo podrobneje opredelilo na eni od prihodnjih sej. Imenovalo pa je tudi 27-članski koordinacijski odbor za obeleževanje imena in dela tovariša Josipa Broza Tita v občini Velenje.

Poglavitna naloga koordinacijskega odbora P OK SZDL Velenje bo sproti in trajno spodbujanje, usklajevanje in usmerjanje vseh aktivnosti v Šaleški dolini, vezanih na obeleževanje in ohranjanje imena in dela tovariša Josipa Broza — Tita. Za izvedbo posameznih akcij pa bo imenoval koordinacijski odbor posebne komisije.

● Usmerjanje priprav za poimenovanje Velenja po tovarišu Titu

Skladno s pobudo predsedstva SFR Jugoslavije in ZK Jugoslavije ter zvezne konference SZDL, da se v vsaki republiki poimenuje eno mesto po tovarišu Titu, bo novoustanovljeni koordinacijski odbor usklajeval predloge in pripravil ustrezne utemeljitve za namen, da usmerja priprave za poimenovanje Velenja po tovarišu Titu.

V tej zvezi je predvidenih tudi več akcij za urejanje in varstvo

okolja, poimenovanih »88 dreves« za tovariša Tita. Prizadevanja pa bodo usmerjena še v trajno ureditev posameznih območij v občini, zlasti še za ureditev parkovnih površin v okolici velenjskega gradu, ureditev ulice Veljka Vlahoviča in okolice V. osnovne šole bratov Mravljak, ureditev in zaseditev parka v Stari vasi, okolice doma družbenopolitičnih organizacij na Konovem, vile Herberstein in doma SLO, nadalje ureditev nove soseske Šalek II, pa proizvodnih prostorov ESO, TGO Gorenje in novega izvoznega jaska RLV v Soštanju. Parkovne površine bodo urejali še v drugih krajevnih skupnostih v Šaleški dolini, nadaljevali pa tudi z urejanjem spominskega parka na Graški gori in spominskih obeležij.

● Zbirka Titovih del oziroma knjig o tovarišu Titu

Koordinacijski odbor ima v načrtu tudi več kulturno-zgodovinskih in spominskih aktivnosti. Prvi teden v maju bodo v filmskem gledališču v Velenju in Soštanju predvajali filme o tovarišu Titu.

V knjižnici kulturnega centra Ivan Napotnik v Velenju pa bodo uredili kotiček z zbirko Titovih del oziroma knjig o tovarišu Titu.

V zvezi z družbenopolitičnimi in športnimi aktivnostmi v počastitev dneva mladosti v Šaleški dolini velja omeniti usmeritve, da morajo biti zlasti še manifestacije ob prihodu Kurirkove pošte in Štáfete mladosti nov izraz pripadnosti vseh delovnih ljudi in občanov, borcev in mladine Titovi poti. Ob dnevu mladosti bodo pripravili pregled telesnokulturne ustvarjalnosti učencev in dijakov šol. Koordinacijski odbor pa bo

spodbujal tudi še druge aktivnosti v tednu mladosti.

● Tekmovanje razrednih skupnosti šol in za najvzornjšega pionirja in mladince

Med vzgojnoizobraževalnimi aktivnostmi velja, mimo drugega, omeniti pobudo za akcijo, da bi vsako leto v mesecu maju pripravili za razredne skupnosti osnovnih in srednjih šol tekmovanje v poznavanju mejnikov NOB in socialistične revolucije, življenjepisov pomembnih osebnosti, ki so sodelovale s tovarišem Titom v NOB ter samoupravljanja v posameznih organizacijah združenega dela krajevnih skupnosti in občini. Ocenjevali pa bi ob tem tudi družbenopolitično aktivnost razredne skupnosti in njen učni uspeh. Razmišljajo pa še o tekmovanju za najvzornjšega pionirja in mladince, s čimer naj bi spodbudili individualne vzornosti mladih.

● Dosledno uresničevanje Titove pobude o kolektivnem delu in odgovornosti

Stalna naloga pa je in ostaja, kot je poudarilo predsedstvo OK SZDL Velenje na zadnji seji, uresničevanje pobude tovariša Tita o kolektivnem vodenju in odgovornosti. Pri uresničevanju načel kadrovske politike in političnega sistema socialističnega samoupravljanja bodo vse družbenopolitične organizacije v občini Velenje pri delovanju ter dograjevanju metod in oblik dela družbenopolitičnih organizacij ter izvršnih in oblastvenih organov z največjo mero doslednosti uresničevali pobudo tovariša Tita o kolektivnem delu in odgovornosti. Zavzemali se bodo za takšne rešitve, ki bodo krepile vlogo in poglobljale odgovornost posaposameznih institucij političnega sistema.

Geslo »delu čast in oblast« pravzaprav ni nikakršna stereotipna parola, čeprav smo jo v posameznih obdobjih našega preteklega razvoja v določenem smislu, najbrž ne zavestno, razvrednotili. V tem času in seveda že nekaj obdobj nazaj izrek »delu čast in oblast« pridobiva na svojem pomenu in bo pridobil tudi v prihodnje, očitno bolj, kot je bilo to v določenih obdobjih preteklosti.

Zakaj taka trditev? Predvsem izhaja iz narave naše samoupravne socialistične družbe, saj smo v najvišje akte, v ustavo in zakon o združenem delu zapisali, da je pravzaprav delo tista kvaliteta in tisti osnovni kriterij, ki predstavlja merilo uspešnosti materialnega in duhovnega življenja vsakega posameznika!

Janez Zahrastnik, sekretar MS ZKS Celje v pogovoru za Naš čas, ki ga objavljamo na straneh 2, 3

Štáfeta mladosti

Maj je ostal maj!

»S pozdravi in voščili, ki ti jih na ta način pošilja mladina Jugoslavije, smo prinesli s seboj tudi slovesno mladinsko obljubo, da bomo udarniško gradili in zgradili domovino in da bomo z vsemi močmi služili ljudstvu in branili pridobitve našega boja!«

To poslanico je jugoslovanska mladina namenila Titu 25. maja 1945. leta, to poslanico so ob zori svobode izročili nosilci štáfet vseh republik in pokrajin, poslanico, v kateri se je mladina zavezala, da bo puško zamenjala s krampom, da bo zgradila novo in srečno Jugoslavijo.

Leta 1946 — 16 milijonov prostovoljnih delovnih dni mladih

Mladina se je zaobljubila Titu in ljudstvu. Že leta 1946, ko so štáfete odšle na prvo pot po docela svobodni državi, po kateri niso več odmevale eksplozije bomb in strel, ko je vsa Jugoslavija drhtela od pesmi graditeljev, je mladina na pogoriščih postavila temelje prihodnosti. Zapisano je, da so v tem letu mladi prostovoljno delali 16 milijonov delovnih dni. Pozdravi so prispeli tudi s prve mladinske proge Brčko—Banoviči. Prihajali so pozdravi, nove poslanice, nove obljube. In tako je šlo iz leta v leto. Novice o končanih objektih so preplavljale obljube o gradnji novih.

Jasna pot v prihodnost, pot, po kateri je mlade vodil Tito

Mladi so izpolnjevali obljube. Nič jim ni tega preprečilo, imeli so jasno pot v prihod-

nost, pot, po kateri jih je vodil Tito. Spomniti se je treba samo 1948. leta in tistega velikega »ne«. Stalinov pritisk se je razbil ob steni enotnosti jugoslovanskih narodov. Pobratena mladina je neomahljivo korakala po tej poti, gradila začelo in uporno prisegala: »Druže Tito, mi ti se kunemo, da sa tvoga puta ne skrenemo...«

Pot Titovih štáfet je leta 1950 merila že okrog 100 tisoč kilometrov. Tega leta se je začel še en preobrat v razvoju: sprejet je bil zakon o upravljanju z državnimi in gospodarskimi podjetji ter z višjimi gospodarskimi združenji s strani delovnih kolektivov. Zaživelo je samoupravljanje.

Z navdušenjem sprejet Titov predlog

Leta 1956, ko so na Brionih Tito, Nehru in Naser sprejeli prvo listino o politiki neuvrščanja, gibanja, ki se je razvilo do neslučenih razsežnosti, je Tito nagovoril mlade:

»Želel bi, da bi bil 25. maj zmeraj praznik naše mladosti, želel bi, da bi bil to dan športa naše jugoslovanske mladine, dan fizične in duhovne manifestacije.«

Mladina je navdušeno sprejela Titov predlog. Od naslednjega, 1957. leta prinaša pozdrave in obljube ena štáfeta — štáfeta mladosti, 25. maj postane dan mladosti, dan, ko mladi prikažejo svoje dosežke na vseh področjih ustvarjalnosti.

Enotna štáfeta prinaša pozdrave in prisege z delovišč, iz novih tovarn, z obdelanih polj, iz novih šol, fakultet... Izmenjavali so se rodovi mladih, toda dan mladosti je ostal dan mladosti, maj je zmeraj ostal maj — parada bratstva in enotnosti, potrditev brezkompromisne privrženosti Titovi poti

graditve samoupravne socialistične samoupravne družbe, parada, ki je iz leta v leto vse zgovorneje pričala o nepretrgani kontinuiteti revolucije, neomajni enotnosti narodov in narodnosti Jugoslavije.

Prvič brez Tita — s Titom za zmeraj

Vsak odhod štáfete mladosti je bil razigran, brezbrizen in veder — mladost je cvetela.

Lani pa so mladi pospremili štáfeto na pot s strahom v srcih zaradi bolezni tovariša Tita. Pospremili so jo z veliko željo, da bi ozdravel. Tito ni ozdravel.

In kot zmeraj v najtežjih trenutkih so mladi tudi tokrat odgovorili s pesmijo. Zadonelo je »Druže Tito, mi ti se kunemo...«

Štáfeta mladosti 1980 je prej končala svojo pot. Mladi iz vse Jugoslavije so sporočili: »Tito je odšel, ostal je Tito.«

Prvič brez Tita, s Titom za zmeraj, so govorili mladi s svojimi telesi, gibi, rutami in orožjem na slovesno okrašenem stadionu JLA 25. maja 1980.

Maj se ni nehal, maj je ostal maj — »Svoboda, bratstvo in enotnost, zavzetost in udarniški polet, sreča in ljubezen, za mir, za človeka.«

Zaveza Titovemu delu in ideji

Koje 22. marca s Trga Ivana Milutinoviča v Titogradu sedemtridesetih odšla na pot štáfeta mladosti, ko je prvič odšla na pot, ne da bi bil z nami Tito, jo je pospremila srečna in ponosna mladost, pospremil jo je 37. rod, ki mu je tako kot prvemu pred očmi isti cilj: srečno življenje v pobrateni, socialistični, samoupravni Titovi Jugoslaviji. To je zaveza

Titovemu delu in ideji, to je zaveza rodovom, na katerih požrtvovalnosti je utemeljena današnja svoboda.

Po poteh bojev za svobodo in velikih vojnih zmag

Medtem ko štáfeta mladosti v rokah najboljših mladincev in mladink sledi potem bojev za svobodo in velikih vojnih zmag, se misli vračajo v poveljne dni, ko ni bilo niti sledov industrije, cest, šol, čudovitih stanovanjskih stavb...

Nikoli se nismo zadovoljevali z doseženim. Novi rodovi so zahtevali več in boljše, ravno to pa je pot napredka, ki bo dobival moč iz trdne in globoke korenine, vse dokler bo živela mladina. Razvoj te korenine so mladi spoznali z branjem knjig, z učenjem zgodovine socialistične revolucije.

Na obrazih mladine beremo in bomo brali srečo in ponos. Štáfeto spremlja na poti ljubezen mladih delavcev, kmetov, učencev, študentov — spremlja jo mladost Jugoslavije in vsa Jugoslavija. Po vsej naši domovini bo štáfeta mladosti spletla novo nerazdvojno vez bratstva in enotnosti, povezanosti na poti v prihodnost.

Mladost pozna svojo pot

In tako bo minil še en maj — maj z vsemi 365 dnevi. Pričakali bomo novega z novimi zmagami in obljubami. Maj se ne bo nehal, poslanice in obljube pa bodo vse večje in drznejše — prihodnosti srečnejša.

Vse naše poslanice bodi ena ideja — ideja, ki podira vse ovire, ideja, ki bo trajala, dokler bo trajala mladost, ki pozna svojo pot...

V. B.

Pogovor s sekretarjem medobčinskega sveta Zveze komunistov Celje, Janezom Zahrastnikom • Pogovor s sekretarjem medobčinskega sveta Zveze

Bolj moramo spoštovati delo, delu

Po končanih programsko volilnih konferencah občinskih organizacij zveze komunistov in na začetku priprav na 9. kongres Zveze komunistov Slovenije in 12. kongres Zveze komunistov Jugoslavije smo obiskali sekretarja medobčinskega sveta ZKS Celje, Janeza Zahrastnika. V pogovoru z našim urednikom Marijanom Lipovškom je nanizal uspehe, ki so jih bili dosegli na širšem celjskem območju v zadnjem obdobju, pa tudi slabosti, ob tem pa je spregovoril še o najpomembnejših prihodnjih nalogah zveze komunistov.

— Smo pred praznikom dela. To je priložnost za razmišljanje, tudi o geslu „delu čast in oblast“, ki smo ga, kot je mogoče ugotavljati, večkrat pozabili. Zdaj je znova v ospredju. Kaj pomeni v letu 1981 geslo „delu čast in oblast“?

— Geslo „delu čast in oblast“ pravzaprav ni nikakršna stereotipna parola, čeprav smo jo v posameznih obdobjih našega preteklega razvoja v določenem smislu, najbrž ne zavestno, vendar razvednotili. V tem času, in seveda že nekaj obdobji nazaj, izrek „delu čast in oblast“ pridobiva na svojem pomenu in bo pridobil tudi v prihodnje, očitno bolj, kot je bilo to v določenih obdobjih preteklosti.

Zakaj taka trditve? Predvsem izhaja iz narave naše samoupravne socialistične družbe, saj smo v navišje akte, v ustavo in zakon o združenem delu zapisali, da je pravzaprav delo tista kvaliteta in tisti osnovni kriterij, ki predstavlja merilo uspešnosti materialnega in duhovnega življenja vsakega posameznika. V preteklosti pa smo se srečevali z nekatere pojavi, procesi, pa tudi s težnjami razmišljanja o tem, da je mogoče živeti dobro tudi brez naporega dela, brez delovnih učinkov, da lahko tržne prilike in „profitarsko“ ponašanje v bistvu zagotavljajo eksistenco posameznim delovnim kolektivom, še bolj pa posameznikom. Odkar smo resneje šli v obdobje stabilizacije gospodarskih in s tem tudi družbenih tokov, se seveda te težnje umikajo in v ospredje ponovno prihaja geslo stabilizacije gospodarskih in s tem tudi družbenih tokov, se seveda te težnje umikajo in v ospredje ponovno prihaja geslo „delu čast in oblast“ in delo kot merilo uspešnosti posameznikov in združenega dela kot celote.

Seveda, ko govorimo o tem, da velja delu čast in oblast, seveda ne mislimo na kakršno koli delo. V tej stopnji razvoja naše družbe je čedalje pomembnejše, da se tudi sprašujemo, kakšno naj bo to delo, kakšno v odnosu do njegove učinkovitosti. Ker danes ne gre samo za to, da se neko delo opravi, ampak gre tudi za to, da se rezultati tega dela primerno realizirajo na trgu. To seveda vije za sabo številne druge probleme, ki jih poznamo in se o njih pogovarjamo, takrat, ko govorimo o ustreznosti strukture naše proizvodnje. Mislim tudi strukture proizvodnje na celjskem območju.

Rekel sem že, da geslo „delu čast in oblast“ pridobiva na pomenu. In prav na programsko volilni konferenci občinske organizacije ZKS Velenje je bila zelo izrazito, mogoče še nekoliko bolj kot v drugih občinah, poudarjena zahteva po spoštovanju tako imenovanega „kulta dela.“ To je velika resnica, bolj moramo spoštovati delo, se pravi, delu moramo dati čast! In iz tega seveda izhaja tudi oblast v naši samoupravni družbi. Mislim da se ta spoznanja vse bolj uveljavljajo in izražajo tudi v zavesti delovnih ljudi in občanov, v zavesti vodstev in družbenopolitičnih organizacij, celotnih delegatskih skupščin in kar je najpomembnejše — določeni rezultati so vidni tudi v konkretni gospodarski politiki!

— Gotovo je, da pomeni sedanjem obdobju uresničevanje ge-

sla „delu čast in oblast“ še posebej tudi prizadevanja za večjo produktivnost, za doslednejše uresničevanje stabilizacijskih hotenj, za večji izvoz. Kakšni so tovrstni dosežki združenega dela na širšem celjskem območju?

— V zadnjih obdobjih ali točneje rečeno v letu 1980 smo na širšem celjskem območju, kar zadeva gospodarjenje, kljub vsem težavam in slabostim, s katerimi smo se srečevali v prehodnem obdobju stabilizacijske politike pri nas, ki še vedno traja, dosegli nekaj zavidljivih rezultatov. Predvsem hočem reči, da smo uspeli v določeni meri zmanjšati razliko med trendi celotne republike Slovenije in med našimi dosežki. V nekaterih ozirih smo republiško poprečje že dosegli, v nekaterih pa tudi presegli. Zdaj živi na območju vseh osmih občin okrog 250.000 prebivalcev, nekaj nad 90.000 jih je zaposlenih v združenem delu. In to naše združeno delo ustvarja danes 13,3 % celotnega tako imenovanega bruto prihodka v naši republiki, ob tem pa ustvarjamo 13,2 % dohodka. Dosegli pa smo tudi precejšnje rezultate kar zadeva akumulacijo, se pravi povečanja tistega dela sredstev, ki so namenjena razširjeni reprodukciji. Seveda pa še nismo povsem zadovoljni z našim deležem v republiki, ki znaša s preko 4 milijardami dinarjev 11 % celotne republiške akumulacije. Zlasti leto 1980 je pokazalo tudi v tej smeri pozitivne premike. Ko govorimo o dosežkih moram posebej poudariti, da so dosegli družbenopolitične skupnosti Velenja, Celja, Žalca in Slovenskih Konjic pomembne uspehe v izvozu. V letu 1980 je gospodarstvo širšega celjskega območja prodalo na tuje za 8,6 milijard dinarjev blaga, kar predstavlja 17 % vsega slovenskega izvoza. Še pomembnejše kot to pa je dejstvo, da smo samo v letu 1980 povečali izvoz kar za 36,8 %.

Ko govorim o dosežkih, moram omeniti tudi nekatere druge uspehe, ki se kažejo zlasti v umirjanju zaposlovanja. Zaposlovanje je racionalnejše, kot je bilo v preteklosti, in preudarnejše. V tem oziru dosegamo resolucijska predvidevanja, saj smo v letu 1980 na celotnem širšem celjskem območju zaposlili vsega skupaj 1.250 novih delavcev, kar pomeni 1,4 % rast zaposlenosti in smo v tem pogledu pod republiškim poprečjem, kar je dobro. Umirjena je tudi rast osebnih dohodkov. Tudi v tem pogledu beležimo spoštovanje resolucijskih določil, čeprav se seveda ob tem srečujemo z mnogimi problemi, ki se v tem času tudi razrešujejo. Dalje bi veljalo omeniti, da imamo opraviti z racionalnejšim gospodarjenjem z dohodkom nasploh. Zmanjšal se je tudi tisti del dohodka, ki je namenjen za splošne družbene potrebe, za splošno in skupno porabo. Planske naloge so bile, vsem problemom navkljub, upoštevane celotno širše celjsko območje, solidno dosežene in presežene nad republiškim poprečjem. Širše celjsko območje je v letu 1980 preseglo planske naloge kar za 7,5 %. Pri tem je treba še posebej pohvaliti prizadevanja velenjskih rudarjev za izpolnitev letnega delovnega načrta, ki so spodbudila še nekatere druge kolektive na širšem celjskem območju, da so okrepili prizadevanja za doseg planskih nalog.

Umirjena je investicijska politika, načrtovanje investicij je realnejše in tudi bolj usklajeno z zahtevami po strukturnih spremembah pri nas.

Brez dvoma gredo za vse to izredne zasluge delovnim ljudem, samoupravnim organom, poslovnim strukturam in družbenopolitičnim organizacijam na našem območju. Doseženi rezultati so, kljub nekaterim slabostim, spodbudni. Tudi za naše nadaljnje delo, in to toliko bolj, ker smo jih dosegli v zapletenih družbenoekonomskih razmerah, domačih in tujih, ki vplivajo na pogoje gospodarjenja pri nas.

— V začetku aprila so bile na širšem celjskem območju končane programsko volilne konference občinskih organizacij ZK. Bi lahko nanizali nekaj najpomembnejših ugotovitev in sporočil konferenc?

— Rence občinskih organizacij ZK so obravnavale probleme in podale ocene družbenoekonomskih, samoupravnih in družbenopolitičnih razmer v občinah. Te ocene so bile izrazito aktualne, uprte predvsem v probleme, s katerimi se srečujejo v združenem delu oziroma pri politiki gospodarske stabilizacije. Brez ozira na to, da so v občinah prevladovali nekateri svojstveni problemi, ki posamezne družbenopolitične skupnosti še posebej vznemirjajo oz. s katerimi se tam posebej ukvarjajo, kot npr. v Velenju z vprašanji energetike in razvoja računalništva oz. v Šmarju s problemom manj razvitih območij kozjanskega predela, ali v Celju na primer s strukturnimi vprašanji razvoja oziroma v Žalcu z vprašanji agrarnega kompleksa. Ne glede na te specifičnosti je prevladujoča ocena zadnjih programsko volilnih konferenc v tem, da smo imeli zdaj, za razliko od nekaterih konferenc v preteklosti, opraviti z realnostjo in tudi s poglobljenostjo pri obravnavi aktualnih družbenoekonomskih in samoupravnih družbenopolitičnih vprašanj.

V ospredje so prihajala najbolj vitalna in odprta vprašanja našega sedanjega družbenoekonomskega in samoupravnega trenutka in seveda tudi naše prihodnosti. Katera so ta vprašanja? Naj omenim samo nekatera.

Kot osnovni problem tega stabilizacijskega trenutka je bila na vseh programsko volilnih konferencah občinskih organizacij ZK postavljena zelo odločna zahteva s pripravljenostjo, da se tudi uresniči, da je treba za vsako ceno zagotoviti nemoteno tekočo proizvodnjo. To pomeni skrb za delo, skrb za proizvodnjo. V preteklem letu smo imeli zaradi slabe oskrbe z reprodukcijskimi materiali in surovinami velike težave. V Velenju, posebej v Gorenju, je bilo izrazito veliko tovrstnih problemov. Na širšem celjskem območju je bilo zaradi zastojev v proizvodnji izgubljenih več desetisoč delovnih ur. Delavci in vsi odgovorni dejavniki v združenem delu se vse bolj zavedajo, da je najsilabše takrat, če proizvodnja stoji, če njena kontinuiteta ni zagotovljena. Zato je bila skrb za tekočo proizvodnjo, povezana z oskrbo z reprodukcijskim materialom in surovinami, postavljena izrazito v ospredje na vseh programsko volilnih konferencah na širšem celjskem območju.

Tesno s tem je bilo drugo vprašanje, ki je bilo poudarjeno mnogo bolj kot v preteklosti, to je pogled naprej s hkrati zastavljenim vprašanjem — ali lahko š sedanjost strukturo proizvodnje na širšem celjskem območju zagotavljamo zanesljivo prihodnost delovnim ljudem. To vprašanje je bilo zastavljeno in dani so bili tudi nekateri odgovori. V nekaterih občinah, kot na primer v Žalcu, pa v Sentjurju in Šmarju, ter v Laškem bolj izrazito, drugje pa manj izrazito. Takile so bili odgovori: Očitno je, da imamo na našem območju še vedno prevladujočo delovno intenzivno proizvodnjo, ki sama po sebi sicer ne predstavlja problemov v tem trenutku, gledano v prihodnost pa s njo ni mogoče zagotavljati dovolj hitrega in učinkovitega vsesplošnega razvoja. Od prvih tedaj drugo spoznanje, ki je s prvimi tesno povezano, da je v našo proizvodnjo vključeno premalo znanja, da imamo opraviti s sorazmerno zastarelimi tehnologijami in da smo v mnogih primerih kadrovsko izredno osiromašeni. Zaključki so šli tudi v smeri kako, na kakšen način in s kakšnimi naporami, s kakšnimi sredstvi postopoma preseči del neustrezne strukture in jo spreminjati z večjim vključevanjem znanja v proizvodnjo. Problem je seveda težak in nanj tudi ni enostavno odgovoriti in najti odgovore oziroma posamezne rešitve. Spodbudno pa je, da je to spoznanje prisotno, medtem ko pred dvema letoma, tremi leti temu še ni bilo tako, pač pa se je trdovratno vztrajalo in dokazovalo, da so obstoječe proizvodne zmogljivosti v vsej primerih najoptimistnejše rešitve. Mi pa vemo, tega se na primer v velenjski družbenopolitični skupnosti še posebej zavedajo in kar se kaže skozi napore za prestrukturiranje Gorenja s proizvodnjo računalništva, v manjšem

obsegu pa tudi v drugih občinah, da ta problem je in da so dali komunisti na zadnjih programsko volilnih konferencah ta vprašanja v ospredje, prav tako pa dajejo te naloge v ospredje tudi politične, samoupravne in poslovodne strukture.

Naslednje vprašanje, ki je bilo močno v ospredju programsko volilnih konferenc in ki je tudi v ospredju tega našega družbenega ekonomskega trenutka, je odnos družbe, družbenopolitičnih skupnosti, odnos vseh ljudi, vseh dejavnikov v družbi do proizvodnje in predelavi hrane. Tudi tu imamo že opraviti s spremenjeno zavestjo. Medtem, ko pred nekaj leti zlasti v razvitejših občinah o tem niso tekale besede, če pa so že, pa ne dovolj poglobljeno in resno, pa so vprašanja proizvodnje in predelave hrane ter preskrba prebivalstva postala prevladujoča tudi v najrazvitejšem predelu širšega celjskega območja, v Celju in Velenju, hkrati z odgovornostjo teh razvitejših družbenopolitičnih skupnosti za iskanje virov in možnosti za zagotavljanje zadovoljive oskrbe prebivalstva, povezane seveda z nadaljnjimi vlaganji v kmetijsko proizvodnjo in predelavo. Hrana postaja strateško orožje sodobnega sveta in to spoznanje prihaja v zavest naših ljudi.

Na programsko volilnih konferencah je bilo zastavljeno tudi vprašanje — kako in na kakšnih delih zaposliti mlade?

— Hkrati z vprašanji v zvezi s strukturo proizvodnje in nujnostjo njene spremembe je bilo na vseh programsko volilnih konferencah občinskih organizacij ZK na širšem celjskem območju poudarjeno tudi vprašanje zaposlovanja. Vendar ne zaposlovanje v smislu zaposlitvenih tokov, ki jih je treba zadovoljiti v prihodnje, ampak bolj v smeri, kakšno naj bo zaposlovanje v prihodnje. Pri tem pa se srečujemo z nekaterimi dilemami in problemi. Prvič: če ne bomo nekateri stvari v razvojnem smislu odrekli v tem srednjeročnem obdobju v naših družbenopolitičnih skupnostih in na celotnem območju, potem se lahko dogodi, da bomo imeli čez tri, štiri leta zelo resne probleme pri zaposlovanju dela mlade generacije, ki bo prihajala iz različnih šol, ki še ne delujejo ali pa do tistega časa še ne bodo delovale kot šole usmerjenega izobraževanja. Delno se kaže ta problem že danes, zlasti v razvitejših občinah. V Celju je prisoten v precejšnji meri.

Drugo, s tem močno povezano vprašanje pa je, kako zaposliti mlado generacijo in na kakšnih delovnih mestih. Se pravi, če rečem po domače, s kakšno popotnico poslati mladega človeka v svet dela — ali ga poslati v delovno intenzivno proizvodnjo, ali pa ga poslati tja, kjer bo potrebno več znanja.

In tretjič: programsko volilne konference so postavile zahtevo, da mora združeno delo pokazati večje zanimanje in večjo odgovornost, kar je hkrati tudi njegova odgovornost in pravica, da šolstvo in usmerjeno izobraževanje navede nase, na svoje razvojne usmeritve. V tem pogledu pa seveda s doseženimi rezultati v tem času nismo najbolj zadovoljni. Kljub temu, da so bili doseženi nekateri spodbudni uspehi, pa smo, gledano celovito, v tem času samo dorekli mrežo usmerjenega izobraževanja. To mrežo je treba napolniti z vsebino, vsebina pa so programi. Toda takšni in tisti programi, ki bodo pogojeni z razvojnimi usmeritvami našega združenega dela. Tu pa je treba mnogo več dogovarjanja, mnogo več poglobljenih razprav in rešitev, ker sicer mladih ljudi ne bomo uspeli zaposliti, ali pa jih ne bomo zaposlili na ustreznih mestih, na tistih mestih, ki bodo usklajena z našim razvojem in seveda predvsem na tistih, ki bodo terjala tudi več znanja.

Kaj pa izgube gospodarstva širšega celjskega območja?

— Izgube so eden izmed resnih problemov, s katerimi se srečujemo tudi na našem območju. Zato je bilo vprašanje izgub, povezano s problemi gospodarjenja, prisotno tudi na državnem volil-

»V letu 1980 smo na širšem celjskem območju kar zadeva gospodarjenje, kljub vsem težavam in slabostim, s katerimi smo se srečevali v prehodnem obdobju stabilizacijske politike pri nas, ki še vedno traja, dosegli nekaj zavidljivih uspehov«, je med pogovorom poudaril Janez Zahrastnik.

nih konferencah. Poglejte, mi smo v letu 1980 „ustvarili“ precejšnje izgube. Širše celjsko območje je „naradilo“ za približno 310 milijonov dinarjev izgub. Res je, da so praktično vse izgube pokrite, izvezmši za zdaj samo še tiste, ki so povezane s celjsko mesno industrijo, in nekatere manjše. Praktično so bile izgube pokrite že pred sprejemom zaključnih računov. Mislim, da je v tem trenutku nepokritih za okrog 40 do 50 milijonov dinarjev izgub. Ureja pa se tudi to.

In kje so vzroki za izgube? Več jih je. Eden je prav gotovo v tem, da gre za nesorazmerja med nabavnimi cenami surovin in prodajnimi cenami izdelkov, kar je bilo izrazito prisotno pri Gorenju, da ne omenjam REK Velenje, ki je izrazil primer omenjenega nesorazmerja. V nekaterih drugih organizacijah združenega dela je pogojilo izgube nedoseganje planov, kar je tudi mnogokrat povezano s pomanjkanjem surovin in reprodukcijskih materialov. Ponekde so izgube nedoseganje planov, kar je tudi mnogokrat povezano s pomanjkanjem surovin in reprodukcijskih materialov. Ponekde so izgube rezultat zapletov v tako imenovanih reprodukcijskih verigah, slabe dohodkovne povezanosti. Drugod so izgube rezultat kadrovskih problemov, slabe organizacije dela, dosti pa je seveda pri vseh izgubah prisotnih tudi subjektivnih razlogov.

Naša naloga je, kratkoročno gledano, da vse izgube saniramo, dolgoročno pa, da odpravimo žarišča izgub. Izgube ne pogojujejo samo slabše gospodarske dosežke in socialno ogroženost delavcev, ki delajo v takšnih organizacijah združenega dela, pač pa pomenijo v širšem družbenem kontekstu izgube, ki so poslovale z izgubo, ampak tudi na precejšnje število temeljnih organizacij združenega dela, okrog 150 jih je na širšem celjskem območju, ki poslujejo z nizko stopnjo rentabilnosti. To je pravzaprav nekaj podobnega kot izguba; temeljne organizacije ne ustvarjajo nobene akumulacije za svoj razvoj, v bistvu so v enakem položaju kot tiste, ki poslujejo z izgubo — v razvojnih možnostih so omejene.

Omenili ste že spodbudne izvozne dosežke gospodarstva širšega celjskega gospodarstva. Je mogoče tr-

diti, da so dosežki plod spoznanja, da je izvoz trajna usmeritev združenega dela?

— Tudi izvoz je bilo eno od vprašanj, ki so bila v ospredju programsko volilnih konferenc občinskih organizacij ZK. Deloma pod vplivom doseženih uspehov v preteklem letu v vseh občinah širšega celjskega območja deloma pa zaradi vprašanja, ali so doseženi lanskoletni izvozni uspehi, ki so resda spodbudni, rezultat globlje zavesti in spoznane nujnosti, da je izvoz trajna usmeritev našega združenega dela ali pa vsaj dobršnega dela združenega dela, ali pa rezultat samo trenutnih pritiskov in nujnosti, ki izhajajo iz konkretnega družbenoekonomskega položaja posamezne organizacije združenega dela in iz družbene klime, ki je bila politično ustvarjena z zahtevo za večji izvoz.

Odgovori na programsko volilnih konferencah na te dileme so bili različni. Ponekde so odgovorili tudi tako, da zavest o nujnosti in trajni usmeritvi v izvoz še ni prevladujoča. Mislim, da izhaja iz tega odgovorna politična naloga, ki je bila zabeležena na programsko volilnih konferencah.

Tudi na širšem celjskem območju so manj razvita področja. Kakšna so prizadevanja za pospeševanje razvoja teh območij, katere so največje težave v tej zvezi?

— Na manj razvitem predelu širšega celjskega območja, v občinah Šmarje, Sentjurj in deloma tudi Laško, so na zadnjih programsko volilnih konferencah izrazito prihajala v ospredje tudi vprašanja, ki so povezana z manj razvitim območjem in s tem povezani socialni problemi oz. s tem povezana socialna vprašanja. Tovariši na Šmarskem in Sentjurskem ugotavljajo, da se je družbena klima za hitrejši razvoj manj razvitih območij v Sloveniji v obdobju stabilizacije nekoliko poslabšala. To so tudi dokazovali z mnogimi podatki, ki dokazujejo, da se je močno spremenil odnos do solidarnosti na republiški ravni, da se je močno zmanjšala pripravljenost organizacij združenega dela iz razvitejših predelov Slovenije, pa tudi našega območja, za plasma proizvodnje in naložb na njihovo območje.

Ob tem ugotavljamo, da so prisotna tudi razmišljanja in zatrjevanja, da se v tem času, ki je resen v družbenoekonomskem pogledu, ni

komunistov Celje, Janezom Zahrastnikom • Pogovor s sekretarjem

moramo dati čast!

mogoče pogovarjati o resnejših oblikah pomoči in razvoja teh območij.

Delno so trditve tovarišev s Šmarskega in Sentjurskega točne. Mi moramo, takšno je tudi naše stališče, dogovorjeno na širšem celjskem območju in v Sloveniji, kar zadeva pomoč manj razvitim področjem, uveljaviti dva pristopa, in sicer realnost glede pričakovane razvoja teh območij in postopnost. To morajo upoštevati tudi tovariši na manj razvitem območju. Toda ni pa nobenih razlogov, ki bi dokazali, da v tem obdobju, ki ga imenujemo stabilizacijsko, ne obstojijo realne družbene in ekonomske možnosti za hitrejši družbenoekonomski razvoj manj razvitega območja. Mi imamo še vedno primere, v Sloveniji izrazito na Gorenjskem, nekaj pa jih je tudi pri nas v Celju in v nekaterih drugih občinah, ki dokazujejo, da hočemo za vsako ceno širiti zaposlitvena žarišča, in to za takšne vrste proizvodnje, ki je delovno intenzivna in sodi na prejšnjo omenjena manj razvita območja. Mi pa jo želimo za vsako ceno širiti v teh, že strahovito zaposlitveno polnih središčih, kjer nimamo na razpolago delavcev in delavci prihajajo nujno iz drugih področij Jugoslavije, kar pomeni nove in velike napore za urejanje položaja teh delavcev, materialnega, ekonomskega, družbenega itd. Evidentno pa je, da imamo na območju Kozjanskega precejšnje potencialne in možnosti za zaposlovanje novih delavcev.

Tovariši na nerazvitem območju so skupaj z nami, velenjska občina je bila pobudnik za gradnjo šol in je bila Zibika prva šola, ki je bila izgrajena kot solidarnostna pomoč, sorazmerno zelo razvili družbene dejavnosti, infrastrukturo, kot temeljno pravico. Šolstvo je solidno razvito, tudi zdravstvena mreža je solidna, prav tako so tudi nekatere druge družbene dejavnosti — kot otroško varstvo — sorazmerno razvite. To pa seveda zahteva materialna sredstva, ki jih ta nerazvita območja nimajo. In zdaj se zastavlja vprašanje — ali naj solidarnostno zbiramo sredstva in pokrivalo stroške za razvoj in financiranje šolstva, zdravstva, otroškega varstva itd., ali pa je pametneje, da družbenoekonomsko usposobimo te občine, da bodo postopoma same razreševale probleme svojih družbenih dejavnosti, tako kot to velja za druge, razvitejše predele. Mislim, da je odgovor na to vprašanje jasen. In to je razlog, da smo lahko v prihodnje v teh prizadevanjih uspešnejši.

Ugotavljamo pa, da bi v pogojih stabilizacije nekatere organizacije združenega dela, ki imajo velike razvojne možnosti, lahko hitreje uresničile del svojih razvojnih namer, če bi našle poti na in na razvita območja. Tako zaradi določenih ugodnosti za vlaganje (beneficne obresti) kot razpoložljive delovne sile; v prvem obdobju pa ni treba razreševati stanovanjskih vprašanj delavcev. Žal pa je še zmeraj prisotna stara miselnost, da je najboljša vse, kar je mogoče, v proizvodnem smislu postaviti znotraj občinskih meja oziroma meja družbenopolitičnih skupnosti.

Doslej smo govorili o vprašanjih, ki so izrazito prevladovana na programsko volilnih konferencah in ki so v bistvu povezana s politiko gospodarske stabilizacije. Govora pa je bilo, gotovo, tudi o drugem? — Omenil bi samo še dva kompleksa vprašanj, ki sta bila prisotna.

O družbeni samozaščiti in splošni ljudski obrambi smo tokrat govorili drugače, kot v preteklosti, in sicer širše. Družbeno samozaščito ne obravnavamo več zgolj kot vprašanje varovanja objektov, kot vprašanje aktiviranja narodne zaščite, kot vprašanje delovanja specializiranih enot, ampak postaja kriterij za uspešnost družbenosamozaščitnega ravnanja vse bolj, kar je tudi pravilno, odnos do družbene lastnine produkcijskih sredstev. Mi lahko govorimo o najuspešnejše izvedenih akcijah NNPN, najuspešnejših akcijah enot teritorialne obrambe, civilne zaščite, o odličnem delu narodne zaščite, o ne vem kako visoki varnostni kulturi naših ljudi, o izrazi-

tih rezultatih pri podružbljanju koncepta splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, če po drugi strani ugotavljamo, ponekje pa tako ugotavljajo, da nam požari zaradi malomarnosti dnevno uničujejo milijardna bogastva, da ponekje deli delovnih kolektivov nimajo nikakršnega odnosa do družbenih produkcijskih sredstev, da jih zanemarjajo, da se ponašajo do njih neodgovorno itd. Ob taki praksi je seveda težko govoriti o visoki varnostni kulturi in o visoki stopnji dosežene družbene samozaščitne zavesti. Zato je potrebno zdaj to merilo — to je odnos do družbene lastnine produkcijskih sredstev in iz tega izhajajoča vsa ostala vprašanja, ki jih ni mogoče podcenjevati na področju obrambe in samozaščite, razvijati naprej, da zagotovimo učinkovitost celotnega obrambnega in samozaščitnega sistema.

Na vseh programsko volilnih konferencah občinskih organizacij ZK na širšem celjskem območju pa so obravnavali tudi vprašanja, ki jih imenujemo notranje partijska vprašanja. Gre za obnovo ZK, odnose v ZK, kadrovske politike v ZK, učinkovitost dela osnovnih organizacij ZK, občinskih vodstev itd.

Enotna ugotovitev v tej zvezi je bila, da bodo komunisti, če želijo uspešno in učinkovito uveljavljati svoje družbenopolitično poslanstvo, svojo avantgardnost v družbi, uspešni samo, če bodo s svojim delom in s svojim idejnopoličnim znanjem prisotni med ljudmi. Kje pa so ljudje — ti so v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih. V krajevnih skupnostih je socialistična zveza kot frontna organizacija, tam deluje ZSM, ZB v delovnih organizacijah deluje zveza sindikatov, tam so samoupravni organi, mladinska organizacija, v obeh teh subjektih pa deluje tudi delegatski sistem. In komunisti, če želijo biti učinkoviti, morajo delovati med ljudmi in skupaj z njimi, se pravi socialistični zvezi, zvezi sindikatov, drugih družbenopolitičnih organizacijah, v delegatskem sistemu, ne pa zaprti v svoje osnovne organizacije ZK, ločeno od problemov in od ljudi.

Mislim, da je bilo prav, da so bila ta znana izhodišča za družbenopolitično aktivnost komunistov in za odgovornost komunistov za delovanje političnega sistema v vsaki družbenopolitični skupnosti in v vsaki temeljni samoupravni celici pri nas izpostavljena. Zakaj? Zaradi tega, ker del komunistov, kolikšen je ta del, ne želimo ocenjevati, še zmeraj ni usposobljen za delo v pogojih političnega sistema socialističnega samoupravljanja, ki predpostavlja delo znotraj sistema, med ljudmi v dejavnih sistemih, v frontni socialistični zvezi kot temelju tega sistema. Manjši del komunistov, ki je žal prisoten v vseh občinah, pa tako ne želi delati — iz različnih razlogov. Nekateri zaradi svoje neodgovornosti in ležernosti, nekateri pa najbrže tudi iz kakršnih koli drugih razlogov. Tako prvi kot drugi, ti ki jih nazadnje omenjam, najbrže nimajo mesta v zvezi komunistov. Od tod tudi na programsko volilnih konferencah prisotne zahteva po večji diferenciaciji v vrstah zveze komunistov, ki pa jo je seveda treba postopno tudi izpeljati.

— Kakšne bodo aktivnosti komunistov širšega celjskega območja v pripravi na 9. kongres zveze komunistov Slovenije in na 12. kongres zveze komunistov Jugoslavije. So pred komunisti širšega celjskega območja v pripravi na kongresa, ob omenjenih, še druge, posebne naloge?

— Vprašanja, ki so prevladovala na programsko volilnih konferencah občinskih organizacij ZK na širšem celjskem območju, opredeljujejo tudi osnovno usmeritev zveze komunistov v občinah in v osnovnih organizacijah v pripravi na 9. kongres zveze komunistov Slovenije in na 12. kongres zveze komunistov Jugoslavije. Na vprašanje, če imamo pred kongresi še druge, posebne naloge, bi odgovoril, da ne. Te konkretne naloge, povezane s širšimi družbenimi interesi, so naše osnovne predkongresne naloge. In naša uspešnost pred

kongresoma bo toliko večja, kolikor učinkovitejše jih bomo razreševali skupaj z delovnimi ljudmi in občani.

Kongresi sami po sebi pravzaprav ne bodo pomenili dosti, če ne bodo komunisti skupaj z delovnimi ljudmi v vseh delih naše domovine, to pomeni v sleherni osnovni organizaciji ZK, v sleherni temeljni organizaciji združenega dela in krajevni skupnosti, konkretno razreševali konkretna vprašanja in naloge, ki stojijo pred njimi in s katerimi se vsak dan srečujejo, seveda ob predpostavki, da bodo pri tem upoštevali tudi širše družbene interese. Zakaj govorim o širših družbenih interesih? Ker se nam dostikrat dogaja, in teh pojavov je tudi na našem območju sorazmerno veliko, ko skušajo v posamezni občini, pa tudi v posamezni temeljni organizaciji združenega dela ali krajevni skupnosti, razreševati lastne probleme tako in na tak način, da pri tem ne upoštevajo podobne probleme drugih, sosednjih krajevnih skupnosti ali občin, ali pa jih razrešujejo na način, da hkrati povzročajo težave drugim. Poglejte, mi imamo pojave, nekaj jih je bilo v preteklosti tudi v Gorenju, ne vem pa, ali so bili prisotni tudi v rudniku lignita Velenje, prav gotovo pa jih je precej v celjski občini, pa tudi v laški, praktično v vseh občinah, separatističnega ponašanja in zapiranja posameznih temeljnih organizacij združenega dela v svoje lastne okvire. Temeljna organizacija združenega dela je tudi po zakonu o združenem delu predvsem ta družbenoekonomski odnos, ki je dohodkovno povezan z drugimi deli organizacij združenega dela. Mi pa imamo primere, ko neka temeljna organizacija združenega dela zaradi takšnih in drugačnih prilik na trgu, pa tudi svojih lastnih prizadevanj, ustvarja toliko večji dohodek, medtem ko druga, njena sosednja temeljna organizacija združenega dela, zaradi takšnih in drugačnih težjih prilik na trgu tega ne ustvarja. Takoj imamo pojav zapiranja uspešnejše temeljne organizacije združenega dela, nepripravljenost za močnejše dohodkovno povezovanje in celo težnje po izločanju. Podobni so pojavi tudi v nekaterih občinah.

Zato ponavljam, da morajo komunisti v tem razgovoru omenjene in tudi druge probleme razreševati ob upoštevanju širšega družbenega interesa. Mi smo vendarle, tega se moramo zavedati, ne samo enotni politični, temveč tudi enotni ekonomski prostor. Mislim pri tem na Jugoslavijo kot celoto. In kadarkoli smo imeli prisotna hotenja po zapiranju v meje občin, regij, avtonomnih pokrajin ali republik, in v tem času, zlasti v zadnjem je bilo nekaj takšnih težnih ponovno prisotnih, so defekti nujni. Reprodukcijske verige se pretrgajo in posledice so bili strahoviti problemi, s katerimi smo se srečevali v naši tekoči proizvodnji v bližnji preteklosti. Zato je ta odgovornost komunistov, ta integralna odgovornost vsakega posameznega člana ZK za celotni jugoslovanski družbenoekonomski, samoupravni in socialistični razvoj, toliko pomembna. Te odgovornosti pa ni mogoče uresničiti brez konkretnega dela komunistov v konkretnih sredinah, v temeljni organizaciji združenega dela in krajevni skupnosti, in če to konkretno delo ni povezano s širšimi družbenimi interesi. In kaj pomeni širši družbeni interes — v bistvu pomeni strategijo razvoja, ki jo zveza komunistov zastavlja na kongresih za določena obdobja, strategijo razvoja, ki je s končnimi posledicami materializirana v razvojnih načrtih Jugoslavije, posameznih republik in družbenopolitičnih skupnosti.

Ob zaključku pogovora je tovariš Janez Zahrastnik izrekel delovnim ljudem in občanom širšega celjskega območja, posebej še prebivalcem velenjske občine, v imenu medobčinskega sveta ZKS Celje in medobčinskih vodstev drugih družbenopolitičnih organizacij ter v svojem imenu čestitke za obletnico ustanovitve OF — 27. april in delavski praznik — 1. maj!

Naši mejniki

27. APRIL 1941

Le nekaj dni po fašistični okupaciji in razkosanju Slovenije je bila v Ljubljani, v Vidmarjevi hiši na Večni poti 3, ustanovljena Protiimperialistična fronta, ki se je junija preimenovala v Osvobodilno fronto slovenskega naroda. Nastala je na tradicijah in izkušnjah množične usmeritve in delovanja komunistične stranke zadnja leta pred drugo svetovno vojno, ko je na pobudo in zahvaljujoč neutrudnemu delovanju komunistov v vseh naprednih množičnih organiziranih silah slovenskega ljudstva prihajalo do vedno tesnejšega povezovanja širokih slojev na programu boja za narodno neodvisnost, enakopravnost in varnost in boja za splošno demokratizacijo razmer v domovini.

Z vztrajnim uresničevanjem ljudsko frontne (pogosto preozko označene kot antifašistične) orientacije je Komunistična partija Slovenije ustvarila pogoje za takojšnje organizirane priprave na osvobodilni boj slovenskega na-

roda. Program Osvobodilne fronte je bil od samega začetka nepopustljiv boj proti okupatorjem in njihovim domačim hlapcem vse do končne zmage in to z rama ob rami z drugimi jugoslovanskimi narodi in narodnostmi.

Na njenem ustanovnem sestanku so sodelovali Boris Kidrič, Boris Zihl in Aleš Bebler kot zastopniki KPS, Tone Fajfar kot zastopnik krščanskih socialistov, Jože Rus kot zastopnik demokratičnega krila Sokolov ter Jože Vidmar, Franc Šturm in Ferdo Kozak v imenu slovenskih kulturnih delavcev. Tem (ustanovnim) skupinam Osvobodilne fronte so se do konca leta 1941 pridružile še druge večje ali manjše skupine in frakcije (vseh je bilo nad dvajset), ki so dopolnjevale takratno politično, kulturno in družbeno podobo slovenskega naroda.

Tako je osvobodilna fronta mogla že v prvem letu svojega delovanja postati »država v državi«, kot je pozneje zapisal Boris Kidrič.

Vidmarjeva hiša v Ljubljani, kjer je bila ustanovljena OF

1. MAJ

Zgodovina 1. maja, mednarodnega praznika dela, simbola mednarodne solidarnosti delavskega razreda, se je začela v Chicagu leta 1886, ko so delavci postavili zahtevo po 8-urnem delovnem času. Policija je povzročila krvav pokol; pet delavcev pa je bilo obsojenih na smrt.

Na prvem kongresu II. Internacionalne v Parizu leta 1889 je bilo sklenjeno, da se vsako leto v spomin na čikaške delavce organizirajo množične demonstracije in stavke. Proslava je tako postala oblika razrednega boja.

Prva praznovanja so bila pri

nas v Ljubljani, Novem Sadu in Zagrebu leta 1890. V Sloveniji so bile leta 1913 demonstracije v 19 krajih.

Zmaga fašizma v Italiji in Nemčiji je dala prvomajskim praznovanjem protifašistično in protimilitaristično naravo.

1. maj so praznovali pri nas tudi med narodnoosvobodilno borbo, zaporniki v taboriščih in celo v zasedenih mestih (prvomajska demonstracija v Ljubljani leta 1943).

V socialistični Jugoslaviji smo 1. maj razglasili za državni praznik.

22. JUNIJ 1941

Centralni komite Komunistične partije Slovenije je na svoji seji v Ljubljani ustanovil glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet. Sklenil je, da bo s proglasom pozval slovenski narod v oborožen odpor in določil, da se vojaške komisije pri komitejih preosnujejo v štabe. Sklenjeno je bilo, da se takoj začne ustanavljati partizanske enote.

Začelo se je razdobje organiziranih oboroženih akcij v Sloveniji, ki so v drugi polovici julija

v okolici Kamnika prerasle v oboroženo vstajo.

Omenjeni proglas slovenskemu narodu je poudaril, da slovenski narod stopa kot enakopraven bojni člen v borbo proti fašističnemu zavojevalcu in da v tem boju ne bo odnehal do popolnega zloma sovražnika in združitve vse Slovenije. Vse Slovence je pozval, naj se združijo v OF, ki se je prav tega dne preimenovala tako iz Protiimperialistične fronte.

Mara in Lazo Zrnič

„Imeti svobodno domovino je največja sreča“

»Prvi maji so bili za nas, partizane posebej slovesni. Delavski praznik smo proslavljali z zmagami. Vedno smo v tem času načrtovali kakšno akcijo. Tako smo leta 1942 osvobodili Jasenak in proslavljali delavski praznik v osvobojenem mestu. S tem smo dokazali prebivalstvu, da bomo nekega dne zaživel v svobodni domovini. V Jasenaku smo organizirali pravo ljudsko zborovanje, na katerem je govoril moj brat Sava. Tudi naslednje leto, prvega maja 1943, smo izvedli napad. V vasi Bučka, kjer je bila takrat meja med Italijo in Nemčijo, smo razdrli bodečo žico in zavzeli vas. Tudi tu smo organizirali veliko slavo, ki so se ga, poleg partizanov, udeležili

ski tabor. Organiziral je večjo skupino mladih, ki je zbirala obleke, orožje, kasneje pa tudi hrano. Že novembra tega leta pa se je moral umakniti v ilegalo. Se vedno pa je bil tesno povezan z rojstnim krajem tako, da so imeli vedno podatke o sovražnih gibanjih v tem kraju. Partizansko prisego je Lazo položil januarja leta 1942, ko so partizani prvič osvobodili Jasenaku, drugič februarja tega leta pa je bil sprejet v partijo. Kandidat za partijsko organizacijo pa je bil vse od julija leta 1941.

V pomladnih mesecih je ostal na terenu, ker je prebolel tifus. V tem obdobju je opravljal vrsto pomembnih nalog, predvsem pa je

zaradi slabega zdravstvenega stanja, vojaške dolžnosti ni več mogel opravljati, upokojen s činom majorja. Nato se je leta 1960 ponovno zaposlil na oddelku za narodno obrambo v Velenju, kjer je delal do ponovne upokojitve, leta 1966.

Ves čas po vojni je opravljal številne družbenopolitične naloge. Med drugim je bil občinski odbornik, predsednik raznih komisij, predsednik občinskega odbora zveze združenj vojaških starešin, predsednik občinske organizacije vojaških vojni invalidov, predsednik krajevne organizacije Zveze borcev v Šoštanj in še bi lahko naštevali. Imel je tudi po šestnajst različnih dolžnosti.

Ko je bila v partizanih, je opravljala tudi dolžnost sekretarke SKOJ za to področje. V tem času se je udeležila dolžnosti skofjevskega tečaja, nato pa je bila sprejeta v partijsko organizacijo. »To je bil eden najlepših dogodkov v mojem življenju. V tistih časih je bil sprejem v partijo priznanje za delo in seveda obveznost za naprej. Danes je najbrž težko razumeti, koliko nam je to takrat pomenilo. Mislim, da mi nihče ne bi mogel dati več, kot to.« je pripovedovala Mara. V zadnjih vojnih mesecih je bila Mara Zrnič članica okrožnega komiteja SKOJ, nato pa je bila premeščena v operativno obveščevalno službo, kjer je delovala vse do konca vojne.

In kako je dočakala Mara konec vojne? »Vedeli smo, da se bliža svoboda in prvi maj leta 1945 smo praznovali v duhu skorajšnje svobode. Bili smo v Andražu pri Velenju, kjer smo organizirali miting za del Tomšičeve brigade. Bilo je prečudovito, vendar pa je veselje prekinila žalostna vest. Med nami je bil tudi Jože Kodela, katerega žena je doma pričakovala otroka. Skupaj z njim smo se veselili. Sredi slavlja je odšel proti domu, preveč prepričan, da se že lahko svobodno giblje. Tik pred domom je bil smrtno zadet, doma pa se mu je rodil sin. To nas je strašno prizadelo.«

Svobodo je Mara Zrnič dočakala v Tajni pri Velenju. Rada se spominja trenutka, ko je izvedela, da ni več vojne, kljub temu da jih je čakalo takrat še veliko dela. Po vojni je bila v vojaški službi do leta 1955, potem ko so te službe premestili v Celje, pa je zaradi družinskih razmer službo pustila. Kasneje je delala kot referent za borce in invalide oz. za socialno varstvo v Velenju.

Tudi Mara je bila in je aktivna družbenopolitična delavka. Za svoje delo je prejela za aktivno delo več priznanj. Tako ima med drugim bronasto priznanje OF, red zaslug za narod, medaljo za hrabrost, red dela v JLA in red dela s srebrnim vencem.

In takšne so Marine in Lazove želje ob prvem maju. »Prihodnost je na mladih.« pravi, »zato naj se ti čim bolj izkažejo s svojim delom. Morajo biti skromni, učijo naj se pri starejši generaciji, pri generaciji, ki je izborila svobodo. To morajo čuvati! Dobro jo morajo poznati, saj bodo le tako lahko ovrgli sovražno propagando, ki včasih skuša omajati naš red. Zavedati se morajo, da je imeti svobodno domovino največja sreča.«

Zeliva pa tudi, da ne pozabijo na nas, borce, ki smo že ostareli. Ne potrebujemo nikakršne pomoči. Dovolj nam je le topla beseda, ki človeku, ki je bolan, vlija novih moči. Želimo si tople besede, da tisto kar smo naredili za našo svobodo, nekdo ceni in razvija dalje.«

MIRA ZAKOŠEK

Milan Pugelj

Mladi morajo poznati naš boj

»Najraje se spominjam trenutka, ko sem izvedel, da je svoboda«

Ko sem potrkala na vrata Pugeljevih v Šoštanj, mi je odprla Milanova žena. »Zares imate srečo«, je dejala, ko sem povedala, da iščem Milana, »saj je komaj prišel domov, pa se že spet odpravlja.« Milan pa je hitro pristavil: »Ljudje mislijo, da morajo, ko se upokojijo, le počivati. Jaz pa trdim drugače in tudi živim tako. Ravno tako aktivno delam kot včasih. Za družbeno politično in društveno delo pa imam celo še več časa. Zelo rad pa sem tudi z mladimi. Ravno v teh dneh sodelujem pri kurirski pošti. Mladim pripovedujem o dogodkih iz narodnoosvobodilne vojne. Trdim namreč, da bodo le mladi, ki bodo dobro seznanjeni z dogodki iz narodnoosvobodilne vojne, ki bodo poznali revolucijo, ki bodo vedeli s kakšnimi težavami in kolikšnim odrekanjem smo si priborili svobodo in koliko žrtev je zahtevala, znali to ceniti in očuvati.«

Že pred vojno je Milan Pugelj aktivno deloval med Sokoli, ki so združevali napredno slovensko mladino. Takrat je živel v Metliki. V tistem času je bilo v naši družbi mnogo nasprotij, najbolj pa se Milan spominja trenj med Sokoli in nazadnjaško organizacijo Orlov. Radostni so spomini na praznovanja prvega maja pred vojno. »Bile so težave, pa vsemu smo praznovali,« pravi Milan, »zato pa smo bili ob zaključku akcij toliko bolj veseli.« Ko se je pričela vojna, je bil Milan Pugelj star sedemnajst let. Aktivno je deloval na terenu, zato je bil leta 1942 sprejet v SKOJ, februarja leta 1943 pa se je moral umakniti v ilegalo in priključil se je Tomšičevi brigadi. Tako je sodeloval tudi v pohodu Stirijske divizije na Stajersko. »To je bila težka pot,« pravi Milan, »vendar smo jo junaki premagali. Nič nas ni moglo ustaviti. Lačni, premraženi, bolni in ranjeni, smo v nemogočih vremenskih razmerah prodirali naprej. Vmes smo bili strašne boje, pa tudi ti nas niso ustavili. Padli so mnogi naši tovariši. Bilo nam je hudo. Vedeli pa smo, da se svoboda bliža vse hitreje in to nam je navdajalo novih moči, moči, ki so nam bile v tistih težkih pogojih še kako potrebne,« se je med drugim spomnil Milan.

Z Milanom sva še veliko govorila o dogodkih iz narodnoosvobodilne vojne, ustavila pa sva se tudi ob praznovanju prvega maja v tistem času.

Leta 1944 je bil prvi maj za Milana nadevno strašen. Ko se je Stirijska divizija prebijala preko Paškega Kozjaka, je bil Milan namreč hudo ranjen v nogo. S partizani ni mogel nadaljevati poti, zato so ga pustili na kmetiji Subel pod Fergunovim vrhom. Tri mesece so zanj skrbeli Sublovi, niso pa mogli poskrbeti, da bi ga obiskal zdravnik. Po treh mesecih, prvega maja 1944 pa je »partizani« prišel zdravnik Kopač. Pregledal ga je in se odločil, da bodo morali Milana nogo

odrezati. »Bil sem komaj dvajsetleten. Groza me je bila, da bi se domov vrnil brez noge. S tem se nisem in nisem mogel sprijazniti. Proizvil sem zdravnika, naj vendar poskusi rešiti mojo nogo, kljub temu, da sem tudi sam vedel, da so možnosti zato zelo majhne. Moja noga je bila namreč čisto gnojna. Zdravnik pa se je vendarle odločil, da skuša rešiti nogo. Takoj so pripravili vse za operacijo. Veliko priprav tako ni bilo. Za narkozo je služil kozarec žganja, operirali pa so me na navadni mizi, s slabim orodjem. Bolečine so bile neznesne, pa vendar sem upal, da bom ozdravel, da bom, ko bo svoboda, ponosno prikoral domov.«

Po operaciji sem kar hitro okrevljal, začel hoditi in se priključil Tomšičevi brigadi, kjer sem bil do konca vojne.«

Mnogo bolj vesel pa je bil prvi maj leta 1945, ki so ga praznovali v Velenjskem grabnu. Vedeli so, da je svoboda na pragu in tudi praznovanje je potekalo v tem vzdušju. Mladinske organizacije Raven, Zarazborja, Velunje, Grške in Puste gore ter nekaterih drugih zaslekov so pripravile pravo slavo za borce. To so bile predvsem mladinke, ki so pripravile pojedino. »To je bilo v tistih časih, ko smo neredno jedli, priboljškov pa tako sploh ni bilo, tako zelo pomembno,« je dodal Milan Pugelj. Spuščali smo rakete, peli, igrali, se veselili in gledali na razsvetljeni Šoštanj in Velenje, ki je bil sicer še v rokah okupatorja, vendar pa smo vedeli, da bomo v prihodnjih dneh ponosno zakoralali tja. To se je tudi zgodilo. Veselje, ko smo preko radijske postaje zvedeli, da je Nemčija kapitulirala, je bilo nepopisno in težko ga je opisati. Srečni smo bili, srečni, da je konec trpljenja, bivanja po gozdovih, da je konec pustošenja naše domovine.«

Ob nastopu svobode pa so imeli borce še veliko nalog. Milan je vodil narodno zaščito v Šoštanju. Razoroževali so sovražnike, ki so se vračali proti Avstriji. »Bil sem ponosen, da sem opravljal to nalogo. Star sem bil le dvaindvajset let, pa sem lahko razoroževal sovražnike, ki so nas prej napadali.«

Po vojni je delal Milan v vrstah ljudske milice, ker pa je dobil zaradi drobca bombe, ki mu je ostal od vojne, kostno tuberkulozo, se je zaposlil v termoelektrarni, kjer je delal do upokojitve. Je invalid, vendar pa pravi njegova žena, da z njegovim zdravjem ni težav. Milan pa pristavi, da se mora človek čutiti zdravega, pa bo tudi v resnici zdrav.

In kakšne so Milanove želje ob prvem maju. Spet se navezujejo na mlade. »Omogočiti jim moramo, da bodo temeljito poznali našo pot, Titovo pot. Če jo bodo dobro poznali, jo bodo prav gotovo tudi očuvali,« je dejal Milan ob koncu najinega razgovora.

MIRA ZAKOŠEK

Rada obujata spomine na narodnoosvobodilni boj, zelo ponosna pa sta na številna priznanja, ki sta jih pridobila z aktivnim delom

tudi številni prebivalci. Leta 1944 smo za nekaj ur osvobodili nemško in ustaško zaseden Perušič. Tudi praznovanje v tem mestu je bilo nadvse slovesno. Morda še bolj, saj smo takrat že vedeli, da svoboda ni več daleč. Naslednje leto, 1. maja 1945 pa je potekalo praznovanje prvega maja v pričakovanju svobode, ki smo jo vsi že tako nestrpno čakali. Vedeli smo, da bo tako dolgo pričakovani dan kmalu napočil. Tako se spominja praznovanje prvih majev med narodnoosvobodilno borbo Lazo Zrnič.

Lazo izhaja iz napredne delavske družine. Pred vojno je živel v Jasenaku v občini Ogulin. Imel je težko mladost, saj se mu je leta 1937 ponesrečil oče in je ostala mati sama z otroki. Obiskoval je gozdarsko šolo. Po šolanju dolgo ni dobil službe, saj je delal v napredni stranki. Po dveh letih brez poselnosti je naposled dobil delo, vendar pa na izredno težkem terenu. Povezan je bil z gozdarskim inženirjem Brankom Matičem, ki je deloval v napredni študentski organizaciji. Njihova aktivnost se je še povečala, ko se je pričela vojna. Oktobra leta 1941 je dobil Lazo pomembno nalogo in sicer so pričeli ustanavljati partij-

usmerjal delovanje SKOJ in skrbel za partizanske kurirje. Kasneje pa je bil tudi predsednik narodno osvobodilnega odbora na tem področju. Avgusta leta 1942 pa se je ponovno priključil partizanski vojski, in sicer je odšel v Prvi primorski gorski odred. Postal je komisar druge čete. Po kapitulaciji Italije je odšel v Crikvenico, kjer je sodeloval pri ustanavljanju brigad. Postal je namestnik komisarja četrtega bataljona v četrti brigadi. Kasneje je sodeloval v borbi z okupatorjem v šesti in sedmi sovražni ofenzivi. Zaradi izčrpanosti je bil premeščen v 35. liško udarno divizijo, kjer je bil komisar bataljona. Februarja leta 1945 je ponovno prebolel tifus in bil poslan v partijsko bolnišnico, po okrevanju pa je bil dodeljen četrti armadi in delal v vojni bolnici. Tu je ostal do konca oktobra leta 1945, nato pa je postal komisar bataljona za zvezo z Ljubljano. Leta 1946 je postal v Trbovljah načelnik vojnega odseka, nato je bil premeščen v Mozirje in leta 1949 v Šoštanj, kjer je opravljal enake dolžnosti.

Leta 1949 je Lazo Zrnič zaradi posledic iz narodnoosvobodilnega boja zbolel na pljučih in moral na zdravljenje, leta 1952 pa je bil

Za svoje delo je prejel številna priznanja, med katerimi mu je še posebej draga partizanska Spomenica. Ponosen pa je tudi na red bratstva in edinstva druge stopnje, partizansko zvezdo druge stopnje, medaljo za slug za narod, ima pa tudi dva reda za hrabrost in več priznanj JLA.

Zadnjih pet let pa je Lazo Zrnič bolan. Ima arteriosklerozo in močno srčno okvaro, vendar pa kljub vsemu še vedno aktivno dela v družbenopolitičnih organizacijah v krajevni skupnosti.

V narodnoosvobodilni borbi pa je bila aktivna tudi Lazova žena Mara. Že avgusta leta 1943 je aktivno delovala v mladinski organizaciji, kljub temu, da je imela takrat šele šestnajst let. Vodila je različne aktivnosti, predvsem zbiranje hrane in drugega materiala, ki so ga potrebovali partizani na območju Slovenj Gradca, kjer je živila. Aprila leta 1944 je bila sprejeta v SKOJ, takoj nato pa se je morala umakniti v ilegalo. »Uspelo mi je pobegniti dve uri, predno so me prišli aretirati. Odpeljali pa so mojo mamo, že prejšnji dan pa očeta. Oba sta umrla v taboriščih,« je povedala Mara.

Spomini Milana Razdevška

„Hoteli so naju dobiti živa...“

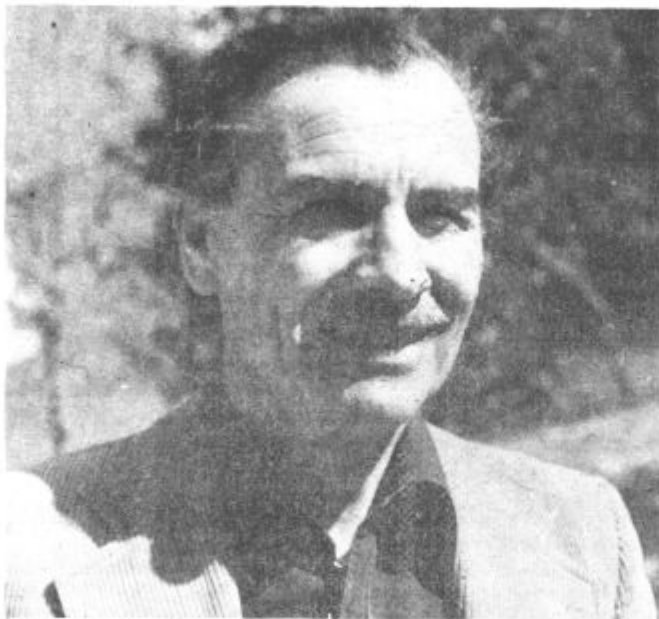
Velenjski pionirji vsako leto sprejemajo kurirčkovo pošto od svojih slovenjgraških vrstnikov v Paki pri spomeniku kurirju Ludviku Blagotinšku, ki je maja leta 1944 padel kot šestnajstleten fantič pri opravljanju zaupne kurirske dolžnosti. Skupaj z njim je bil tedaj tudi Milan Razdevšek, danes zaposlen v slovenjgraški bolnišnici, tistega usodnega dne pa je po naključju ostal živ, saj so ga smrtonosne sovražnikove krogle na srečo zgrešile. Milan je bil takrat star osemnajst let.

Skoraj vedno pride Milan Razdevšek na svečanost k spomeniku v Pako, ko se pionirji med prenašanjem kurirske pošte ustavijo pri smreki, v senci katere je spominsko obeležje Ludviku Blagotinšku. Vedno jim je Milan pripravljen pripovedovati, kako je padel njegov prijatelj, partizanski tovariš-kurir Ludvik.

Tudi letos se je udeležil spominske svečanosti in pionirji so pozorno prisluhnili njegovim pripovedi.

«Lepo je od vas pionirke in pionirji,» je začel pripovedovati, «da se vsako leto zberete na tem mestu. S to simboliko, ki jo izražate s spominom pomembnega poslanstva kurirjev, se tudi sami utrjujete in učite v obrambnem duhu. Prav je tako, saj vemo, da so tudi v NOB sodelovali vsi — od staršev, mladine do otrok. Še danes se sprašujemo, od kod ljudem tolikšna zavest, da so v tistih težkih časih ob nenehnem sovražnikovem nasilju, ko so že zaradi kosa kruha, ki so ga dali lačnemu partizanu, morali v taborišče ali bili neusmiljeno preganjani, pomagali in aktivno sodelovali v narodnoosvobodilnem gibanju. Zato nas sedanjí dogodki bolj jezijo kot skrbijo, da kljub temu, da je milijon 700 tisoč ljudi dalo življenje za našo svobodo, da smo si zgradili lepo domovino, da še nekateri tako na lahek način skušajo nasediti sovražniku in rušiti pridobitve, izbojevala s tolikimi žrtvami.

Narodnoosvobodilno gibanje se je na območju ve-

Milan Razdevšek

lenjske občine in Mislinjske doline zlasti razmahnilo v letih 1943 in 1944. Tu je skorajda vsaka hiša sodelovala s partizani, seveda je bilo treba gibanje povezati s kurirskimi potmi. Na območju teh dveh občin, ki je zajemalo nekoč Šaleko-mislinjsko okrožje, so delovali po prihodu XIV. divizije vojaška, tako imenovana TV prva linija in dve sektorski kurirski liniji S 34 in S 32. Bila pa je tudi vzporedna linija, katero smo vzdrževali mi. Imenovali smo se kurirji centra. Verjetno zato, ker ta ni povezovala ostalih območij, ampak bolj lokalne: to je štiri okrajne odbore Osvobodilne fronte, ki so delovali na območju velenjske občine z okrožjem, ki je največkrat imelo svoj sedež v Šmiklavžu na Graški gori.

Leta 1944, ko je začela delovati linija centra, ko sem bil določen za drugo dolžnost — za mladinskega sekretarja na tem območju, sem predal kurirske posle Ludvik. Njegovo partizansko ime je bilo Boris, doma pa je bil iz Lokovice pri Šoštanju. Mi smo morali takrat prinesiti trikrat na teden pošto iz Sentilja pri Velenju na Graško goro oziroma v Šmiklavž na območje slovenjgraške občine, kjer je bila javka pri kmetu Vrbaču.

Pot je tekla čez cesti v bližini Obreca in Konovega ter čez železniško progo. Tu je bilo tudi dobro sodelovanje mladinskih organizacij. Kurirska pot je bila organizirana tako, da smo se ustavljali pri kakšni zaupni hiši, kjerso nam povedali, ali je varno prečkati cesto in železnico.

V začetku meseca maja 1944 sem predajal Ludvik to službo. To je bila, žal, njegova prva kurirska pot tukaj. Prej je bil kurir na območju Lokovice in Paških vrhov.

Bil je petek, ko sva zvečer iz Sentilja odšla proti Graški gori. Ker sva bila oba še zelo mlada, sva seveda veliko vzdržala. Zato sva vso pot tekla. Ustavila sva se šele v Cirkovcah in tam pravzaprav šele zajela sapo. Prehoditi ali preteči to pot je za nas tedaj bila malenkost. Če smo hodili tri ure od Sentilja do Šmiklavža, je bilo to že veliko.

Tisto noč, od petka na soboto sva varno predala pošto pri Vrbaču v Šmiklavžu in se proti jutru vračala nazaj. Ker je bil zelo lep dan, sva si vzela nekoliko več časa in se vračala podnevi. Nekako do trinajstih sva prišla na Konovo do domačije Preloz-pod domače, pisali pa so se

Krajne, ki je bila prav tako naša zaupna družina. Tam sva dobila kosilo in se seveda nekoliko odpočila. Ko sva se hotela napotiti naprej, je prišel v hišo gospodar in rekel: «Poba, nekaj močnega se giblje na cesti. Slišati je brnenje avtomobilov. Ne vem, če je vse v redu. Počakajta malo, grem pogledat, kaj je.»

Odšel je proti Selu. Ko se je čez nekaj časa vrnil, je povedal, da ne bova mogla čez cesto, ker so povsod zasede. Zato sva to popoldne počakala pri njih. Zvečer sva najprej skušala priti čez cesto in železnico v Selu, vendar nama to ni uspelo. Opazila sva, da so Nemci tam naokrog že gradili bunkerje, zato sva se vrnila nazaj h Krajncem. Pri njih sva v hlevu prenočila in se približno ob dveh zjutraj v noči od sobote na nedeljo skušala prebiti na drugo stran čez železnico in cesto v bližini Velenja.

Menila sva, da so Nemci verjetno v tej soseski od Sela naprej proti Hudi luknji pripravljali zasedo, da pa proti Velenju ni tako močne zapore. Zaradi navzočnosti zlasti Tomšičeve in Šerčerjeve brigade na tem območju so Nemci pripravljali veliko ofenzivo. Območje do Hude luknje je bilo polno sovražnikovih vojakov in ga je bilo zato seveda zelo nevarno prečkati. Velenjsko polje — tedaj teh objektov še ni bilo — sva skušala prečkati v bližini sedanje bencinske črpalke. Pritekla sva že do sredine polja, ko sva na cesti zagledala patrolje, zasede. Nemci so spuščali tudi rakete. Vrgla sva se v brazde zorane njive in nekaj časa nepremično ležala. Izbrala sva primeren trenutek in se vrnila nazaj. Ker se je začelo že daniti, sva morala pohiteti. Ob robu gozda sva vseskozi tekla do kraja, kjer stoji danes šola v Paki.

Noč je bila precej svetla, saj je bila polna luna. Previdno sva se bližala cesti. Toda nisva kar takoj planila čez njo, ampak sva na cesto za-

čela metati kamenje. Tako smo se kurirji, obveščevalci oziroma partizani vedno prepirali ali je varno prečkati cesto ali drugo komunikacijo. Ker je bilo vse tiho, sva nadaljevala pot. Približala sva se mostu in tudi proti njemu začela metati kamenje, in se znašla nekako na mostu. Jaz sem bil na levi strani, Ludvik pa na desni strani mostu. Samo to vem, da je tedaj strahovito zaropotalo — zaregljala je strojnica. Ludvik je kriknil in mi padel pred noge, tako da sva oba padla. S tem, da me je zbil po tleh, me je rešil.

Vse se je zgodilo tako iznenada. Niti se nisem prav zavedal, kaj se dogaja z nama. Samo to vem, da sem se znašel v reki Paki. Stekel sem nekaj metrov po vodi, nato pa se podal v breg, od koder sva prišla. Nemci so začeli od železniške postaje v Paki streljati za mano v hrib z naboji, ki smo jim rekli »dum-dum«. Ta naboj, ko zadene svoj cilj eksplozira in povzroči smrtne rane. Pokanje je strašno odmevalo vsenakoli, tako da sem mislil, da so Nemci vsepovsod. Bil sem že skorajda gluha od pokanja, zdelo se mi je, da streljajo tudi iz gozda nad mano in začel sem teči spet nazaj na cesto, ker sem bil pač prepričan, da so sovražnikovi vojaki tudi tam v hribu. Spet sem nekaj časa tekal po vodi navzgor, nato sem se poglaval v gozd saj sem si dejal, da bo v njem bolj varno. V eni sapi sem se znašel na vrhu hriba. Danes seveda takšnega napora ne bi zmogel.

Tako sem prišel v Cirkovce do Tratnika, kjer sem se spočil in seveda najedel. Ne dolgo po prihodu plane eden od domačih v hišo rekoč: «Beži, Nemci so v vasi.» Res je ena patrolja vermanov že prišla v Cirkovce. Tisti dan sem preživel nato v Tratnikovem skednju, zvečer pa sem odšel na vrh Ljubele h Kolaju-Avberšku. Pri njih sem bil skrit naslednji dan. Nato sem se priključil patroli Šerčerjeve brigade in bil z njimi toliko časa, da je nemška ofenziva minila. Približ-

no po tednu dni pa sem se spet lahko vrnil nazaj na Sentiljsko območje in se pridružil aktivistom.

Tako, »je dejal ob koncu Milan Razdevšek pionirjem in pionirkam. «Na hitro sem vam povedal, kako je padel kurir Ludvik. Bil je zelo dober mladiček, le nekaj let starejši od vas. Kasneje sem zvedel od Bošnjakovih (domačija v Paki), da so Nemci Ludvika naložili na gol voz, domačinom so dovolili le-to da so pod njegovo telo položili nekaj zelenja. Navozuje ležal ves dan kot svarilo domačinom, ljudem, češ, kaj se lahko tudi z njimi zgodi, če bodo sodelovali in podpirali narodnoosvobodilno gibanje. Bošnjakovi so Ludvika nato pokopali na tem mestu, kjer je sedaj njegov grob. Ob grobu so zasadili tudi dve smreki, vendar se je ena posušila.»

Globoko je ganila pionirje in pionirke ta žalostna pripoved Milana Razdevška. Z njihovih obrazov smo razbrali žalost in obenem obljubo, da bodo tudi naprej dobri učenci, ki bodo vedno stopali po Titovi poti.

Milana Razdevška smo kasneje še vprašali, kaj je bilo s pošto, ki sta jo z Ludvikom prenašala nazaj.

Med ostalo zaupno pošto sta imela, je povedal, tudi cel sveženj takratnega Slovenskega poročevalca. Nekaj časopisov in del pošte brez zaupnih podatkov je imel Ludvik, glavni del pa je nosil Milan, tako da ni prišla v roke sovražniku. Milan je kasneje pri Bošnjakovih tudi zvedel (oni pa so o tem slišali govoriti Nemce), da so ju Nemci opazili takoj, ko sta prišla iz gozda, ker je bila noč zelo svetla. Menda so ju hoteli dobiti živa, zato niso takoj streljali. Ko pa sta metala kamenje proti mostu oziroma z mostu naprej, je menda eden izmed kamnov zadel sovražnika, ta je mislil, da je bomba in je takoj sprožil rafal, ki je smrtno zadel Ludvika Blagotinška.

Stane Vovk

Prvi maj med vojno

Mogočni partizanski kresovi

Prvi maj je mednarodni praznik dela, praznik vseh, ki težijo k miru, svobodi, enakopravnosti. Praznujejo ga vsi, v svobodi in miru, v zatiranju in vojni. Vsak na svoj način, skladu s svojimi možnostmi. Prvi maj so praznovali naši partizani, terenci, naši ljudje. Kakor so pač mogli in znali. Veliko zgodb in dogodivščin znajo povedati naši borci. Obširne in drobne so, pa vendarle vsaka po svoje zanimiva.

MAKS SENICA, sedaj iz Mozirja in prej s Prihove, je bil med vojno najprej terenec in kasneje kurir. Praznovanj 1. maja se še danes živo spominja. »Borci Savinjske čete so

žeteli za praznik leta 1943 na pastir Nazarje in predvsem izprazniti tamkajšnjo trgovino. Takrat sem bil še terenec in sem vedel za njihovo namero. Poizkus jim žal ni uspel. Kljub temu pa so sovražnika želeli opozoriti na praznovanje in so mu zato v Nazarjah zakurili velik kres. Zažgali so namreč skladišče lesa v tamkajšnji lesni industriji. Sam sem bil v tistem času na bližnjem domu. Igrali smo karte. Takoj, ko se je požar razplamtel, sva z Jožetom Boršnakom odhitela na mesto požara in pridno pričela »gasiti«. Prenašala sva les s skladovalnice na skladovalnico in tako prispevala k temu, da je bil prvomajski kres še večji. Ko so Nemci privihrali do skladi-

Maks Senica: Še vedno živi spomini na 1. maj med vojno

šča, sva sicer to opravilo opustila, vendar na drug način »gasila« naprej. Za svojo požrtvovalnost sva bila celo pohvaljena.»

Naslednji 1. maj je bil Maks Senica že na kurirski postaji na Mozirskih planinah. »Na 1. maj kurirji seveda nismo pozabili. Že nekaj dni pred praznikom smo na vrh Medvedjaka pridno nosili dračje in suhljad in na predvečer zakurili ogenj. Sprva se ogenj kar ni hotel razplamteti, ko pa je končno le zagorel, ga je videla vsa dolina. Nemci so seveda besneli. Naslednje dopoldne jih je na Medvedjak prišlo kar kakšnih sto, lahko pa so si le ogledali pogorišče.

Kurirji smo jih seveda opazovali in »občudovali« njihovo vnetje.»

Ob naslednjem praznovanju je svoboda že trkala na vrata, kurir Maks Senica je bil takrat v okolici Vranskega. »Takrat smo vsi že čakali na tako željeno svobodo. Bili smo nestrpni, pa vendar že nekoliko bolj brezskrbni. Razmere niso bile več tako nevarne, saj sovražnik v svojih zadnjih trzljajih ni imel več časa za »praznovanje« 1. maja. Zakurili smo velik kres in ob njem vsi skupaj in vsak zase mislili na tisti najlepši dan. Pridružili so se nam tudi okoliški prebivalci in skupaj z njimi smo se povesečili in sprostiti.»

J. P.

Srebrni znak Zveze sindikatov

Velenje

ANTON BREZLAN

Rojen 25. junija 1942 v Velenju, zaposlen na RSC. Na RSC je zaposlen od leta 1965, kar pomeni da je to tudi njegova prva in edina zaposlitev, v okviru katere je vsa ta leta odgovorno in resno opravljal vse zadane naloge, pa naj bo to v Zvezi sindikatov, samoupravnih organih ali na področju LO in DSZ. Njegova aktivnost pa se ne

kaže zgolj v družbenopolitičnih in samoupravnih funkcijah, ampak je s svojimi strokovnimi sposobnostmi pomagal izvajati tudi druge akcije, kot so tekmovanja kovinarjev v občini in naprej, kjer smo beležili uspešno organizacijo in rezultate. Delavci RSC ga cenijo in poznajo kot vestnega in marljivega delavca.

MARTIN GREGORČ

Rodil se je 13. novembra 1931 v Šoštanju. Tovariša Gregorč Martina je predlagala sindikalna organizacija TUS, da prejme srebrni znak sindikatov Slovenije kot priznanje za njegovo dolgoletno aktivno delo v Zvezi sindikatov. Bil je aktiven na različnih nivojih sindikalne organiziranosti od OO ZS do republiškega odbora sindika-

ta delavcev v tekstilni industriji. Odgovorne funkcije in naloge je opravljal tudi v ZK, katere član je od leta 1951 in v organih samoupravljanja. Poleg teh aktivnosti pa se je vključeval tudi v mladinske delovne akcije in ni nikoli klonil pred težavami, ki so pestile delovno organizacijo, kjer je ves čas zaposlen.

FRANC KRIVEC

Rojen 20. oktobra 1937 na Jesenicah. Pot ga je pripeljala v Velenje iz Zelezarne Jesenice, kjer je že op-

ravljal odgovorne naloge v mladinski organizaciji in samoupravnih organih. Tu je bil leta 1960 tudi sprejet v ZK. Med rudarji v Velenju, kjer se je zaposlil leta 1964, je takoj prišel s sindikalno aktivnostjo, kjer zelo aktivno deluje še danes.

Poleg družbeno-politične aktivnosti v Zvezi sindikatov, pa je opravljal najodgovornejše naloge tudi v drugih DPO, društvi in organizacijah. S svojo aktivnostjo je mnogo pripomogel k poglobljanju samoupravljanja in družbenoekonomskih odnosov v REK in sploh v energetiki.

MARTIN PODGORŠEK

Rojen 3. septembra 1947. V TGO Gorenje je zaposlen od leta 1968, kjer si je v okviru nalog Zveze sindikatov še posebej prizadeval za uveljavljanje samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov v posameznih TOZD-TGO Gorenje. Se posebej je opazen njegov delež pri uveljavljanju nagrajevanja po delu in neposredne naloge pri odločanju delavcev.

Sodelavci v TOZD Elektronika — TGO Gorenje ga poznajo kot prizadevnega delavca, ki ima pravičen odnos do dela in posluš

za pravilno razreševanje problemov in težav, ki nastajajo ob hitrem razvoju in spremembah v proizvodnji kot pri urejevanju samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov.

FRANC NAREKS

Rojen 11. avgusta 1931. Zaposlen v GIP Vegrad. Iz okolja, kjer je zaposlen, izhaja tudi njegova stalna aktivnost v družbeno političnih organizacijah in samoupravnih organih.

Z vestnim delom ter sposobnostjo zastopanja interesov delavcev,

si je pridobil velik ugled med njimi, kar se izkazuje tudi v zaupanju opravljanja odgovornih funkcij.

MAKS PRAPROTNIK

Rojen 21. septembra 1933. Ves čas deluje med rudarji. Vsakozi se je prizadeval vključeval v samoupravno in družbeno-

politično dejavnost. Bil je član raznih organov upravljanja v rudniku lignita Velenje in v teh organih opravljal tudi najodgovornejše funkcije. Sodeloval je v vseh akcijah in nalogah sindikata, med rudarji pa je še posebej priljubljen kot dober in vesten delavec. Njegova sedanja dejavnost se nanaša predvsem na področje LO in DSZ ter samoupravnih interesnih skupnosti. Član ZK je od leta 1955.

MARIJA SKORNIŠEK

Rojena 24. februarja 1940, zaposlena na Komiteju občinske konference Zveze komunistov

Velenje. Čeprav je tovarišica Skornišek Marija za marsikatero nalogo že neposredno zadolžena v okviru službene dolžnosti, je vendar poleg teh dolžnosti vedno

pripravljena delati in sodelovati tudi tam, kjer naj bi bila ločnica med službo in prostim časom. Že večkrat je bila izvoljena za predsednika OOZS ali v sekretarijat OOZS. Njena dejavnost se nadaljuje tudi v organih krajevne samouprave, in tudi v družbenopolitičnih organizacijah v KS. Poleg vseh navedenih funkcij, je znana kot vestna delavka in dobra sodelavka vsem, ki imajo z njo kakršnoli stike.

MAJA TOMKIEWICZ—VOUK

Rojena 8. novembra 1946 v Ljubljani. Zaposlena v Vepas Velenje. Že več mandatov so ji bile

zaupane odgovorne funkcije v Zvezi sindikatov. Delavci v okolju, iz katerega izhaja, jo poznajo kot mirno in preudarno družbenopolitično delavko. Naloge, katere je opravljala kot predsednik OOZS, konference OOZS in člani občinskega sveta ZSS Velenje, je opravljala z vso odgovornostjo.

Bila je še član raznih drugih organov in komisij, v letu 1980 pa je bila zaradi njene prizadevnosti na vseh področjih sprejeta tudi v zvezo komunistov.

MARJAN VRHNJAK

Rojen 19. aprila 1942, zaposlen v Gorenje TGO — TOZD Hladilna

tehnika. Vsakozi je aktiven v družbenopolitičnih organizacijah in samoupravnih organih. Večkrat je bil izvoljen v vodstva sindikatov in zveze komunistov, bil je član raznih organov upravljanja. Nekatere odgovorne funkcije opravlja še danes, ob tem pa ne zanemari svojega pravičnega in odgovornega odnosa do dela in sodelavcev. V zvezo komunistov je bil sprejet leta 1973.

JANEZ ZORE

Rojen 27. junija 1947 v Celju. Je družbeno-politično aktiven na vseh področjih, kjer je to potrebno. Prizadevalno deluje v zvezi sindikatov

na različnih nivojih, v samoupravnih organih in v drugih oblikah samoupravljanja.

Posebno prizadevnost in sposobnost pa je pokazal v sindikalnem delu, kjer mu gre velik del zaslug, da si je sindikalna organizacija v GIP Vegrad pridobila ugled med delavci in širši družbeno-politični skupnosti.

Član ZK je od leta 1965.

IVAN ZUPANC

Rojen 17. decembra 1936, zaposlen v združenih zdravstvenih organizacijah Velenje, kjer je s svojo dejavnostjo in pravilno opredeljenostjo precej pripomogel do razrešitve problemov na tem področju. Že več let aktivno deluje v organih zveze sindikatov na različnih ravneh.

Mozirje

Srebrne znake sindikatov bodo letos v mozirski občini prejeli:

FRANC TRBOVŠEK

Prvo zaposlitev si je poiskal na ZKZ v Mozirju, kasneje je do leta 1970 delal na ljubljanskem Agrokombinatu, od takrat dalje pa je znova zaposlen na ZKZ v Mozirju. Že v Ljubljani je kot mladinec aktivno deloval v svoji in sindikalni organizaciji, bil je predsednik konference OO ZSS v Agrokombinatu, predsednik njegovega centralnega delavskega sveta in član republiškega odbora delavcev živilske industrije. Danes je predsednik konference OO ZSS na ZKZ Mozirje, član sveta in predsedstva občinskega sveta ZSS ter podpredsednik zbora združenega dela SO Mozirje. Opravlja še vrsto odgovornih funkcij v različnih komisijah v občini in aktivno dela v društvih. V krajevni skupnosti je med drugim tudi predsednik sveta KS.

ALOJZ PEČOVNIK

Že kot učenec in delavec v Velenju se je aktivno vključeval v družbenopolitično delo in v delo društev. Kasneje se je zaposlil v temeljni organizaciji Kovinarstvo na Ljubnem, kjer se je takoj aktivno vključil v delo mladinske in sindikalne organizacije. Bil je predsednik osnovne organizacije sindikata ter član plenuma in predsedstva občinskega sveta ZSS Mozirje, danes pa je delegat v družbenopolitičnem zboru SO Mozirje. Aktivno deluje v krajevni skupnosti kjer je sekretar osnovne organizacije ZK in predsednik komiteja za SLO in DS. Ob vsem svojem delu vedno najde tudi čas za sodelavce in jim pomaga s svojimi izkušnjami.

ALEKSANDER ŠTRBENIK

Po končanem učiteljsku se je leta 1956 prvič zaposlil v Vinskem

Stališča in problematika zdravstvenih delavcev prenaša od OOZS do občinskega sveta ZSS Velenje in dalje do republiškega odbora sindikata zdravstvenih delavcev, saj je član vseh teh organov. Kot prizadevnega družbeno-političnega delavca pa ga najdemo tudi v raznih komisijah družbeno-političnih organizacij in zvezi komunistov, katere član je od leta 1977.

Srebrni znak zveze sindikatov Slovenije bosta prejeli tudi osnovna organizacija zveze sindikatov Vzgojno varstvenega zavoda Velenje in konferenca osnovnih organizacij zveze sindikatov Slovenije Rek Velenje — delovna organizacija Elektrostrojna oprema za priprave k uresničevanju samoupravljanja in zgodovinskih interesov ter ciljev delavskega razreda.

vrhu in leta 1960 v Bočni. Od svoje prve zaposlitve pa do sedaj aktivno deluje v sindikalni organizaciji. Bil je predsednik osnovne organizacije ZSS na OŠ Gornji grad, član različnih odborov pri občinskem svetu ter predsednik občinskega odbora sindikata prosvetnih delavcev. Tesno živi tudi s svojim krajem, kjer je pobudnik in organizator različnih akcij in deluje v družbenopolitičnih organizacijah v krajevni skupnosti, predvsem v ZZB NOV in v zvezi rezervnih vojaških starešin. Med drugim pa je tudi predsednik krajevne konference SZDL v Bočni.

Trgovska delovna organizacija SAVINJA Mozirje

V zadnjih nekaj letih si je ta 82-članski kolektiv prizadeval predvsem za reševanje težkih delovnih pogojev zaposlenih delavcev. Ker so želeli izboljšati prekrbo v krajevni skupnosti Mozirje, so se zaposleni odrekli delu osebnih dohodkov, da bi prej zgradili novo blagovnico v Mozirju. Glede na težke delovne pogoje in na vrsto drugih težav je trgovska delovna organizacija Savinja med uspešnejšimi na svojem področju na širšem celjskem območju. Njena osnovna organizacija ZSS je v preteklih letih uspešno reševala vrsto perečih problemov. Krepila je razvoj samoupravljanja in delovanje sindikalnih skupin, kar je gledano razdrobljenost zaposlenih še kako pomembno. Prizadevala si je za takšno delitev dohodka ki bo letos omogočila zaključek omenjene naložbe in se uspešno vključevala v vse akcije, tako v svojem okolju, kot na ravni občinskega sveta ZSS Mozirje. S svojim delom je dala velik prispevek k enotnosti vseh zaposlenih.

Srebrni znak Zveze sindikatov

Srebrna priznanja Osvobodilne fronte Slovenije

Velenje

Stane Podvinšek prejme srebrno priznanje OF slovenskega naroda za aktivistično delo na vseh področjih delovanja v KS Gaberke

Že kot otrok partizanskih staršev je občutil v taborišču vse grozote II. svetovne vojne. Po vrnitvi iz taborišča se je aktivno vključil v obnovo porušene domovine. Kot aktiven delavec je bil kmalu sprejet v ZK in je opravljal vrsto pomembnih nalog v družbenopolitičnih organizacijah in v krajevni skupnosti. Bil je predsednik KO SZDL, član OOK in član raznih odborov in komisij. Sedaj je član OO ZZZ, predsednik KO ZB NOV in namestnik sekretarja OO ZK. Vse od začetka organiziranja SLO v KS je aktiven član tega odbora in v njem vseskozi aktivno in tvorno sodeluje. S svojim aktivnim delovanjem je dal pomemben prispevek pri razvoju družbenopolitičnega dela v KS in v krepitvi krajevnih samouprav.

Anton Križ prejme srebrno priznanje OF slovenskega naroda za poštovno in ustvarjalno delo v družbenopolitičnih organizacijah.

Že kot dijak učiteljskega v Ljubljani se je aktivno vključil v delo, bil je član OK ZSMS v Ljubljani in po nastopu službe na osnovni šoli v kočevski občini tudi predsednik OO sindikata in predsednik DPM v krajevni skupnosti. Na službovanju v občini Laško je opravljal funkcijo predsednika KK SZDL, sekretarja OO ZK in podpredsednika KS. Po zaposlitvi v Šmartnem ob Paki se je takoj vključil v delo družbenopolitičnih

organizacij in društev. Na njegovo pobudo je bila pri TVD Partizan ustanovljena ženska rokometna sekcija, ki je pod njegovim strokovnim vodstvom dosegla pomembne rezultate. Kot aktiven družbenopolitični delavec, sekretar OO ZK na OŠ in kot aktivist socialistične zveze, se je takoj vključil v delo v krajevni skupnosti, kjer opravlja vrsto pomembnih dolžnosti. Kljub velikim obveznostim in naporom, ki ji zahteva vestno opravljanje pomembnih funkcij, je tovariš Križ ob delu dokončal študij na pedagoški akademiji, trenutno pa izredno študira na FSPN — smer SLO. Vseh nalog se je lotil z veliko mero odgovornosti in poštrevnosti. S svojim strokovnim delom in aktivistično zagnanostjo je dal pomemben prispevek pri razvijanju in krepitvi družbenopolitičnega in samoupravnega življenja v krajevni skupnosti.

Franc Nagode prejme srebrno priznanje OF slovenskega naroda za sodelovanje v družbenopolitičnih aktivnostih v KS Soštanj.

Franc Nagode, prvoborec in nosilec partizanske spomenice 1941, je takoj po vojni sodeloval v različnih odborih in komisijah. Bil je član okrajnega ljudskega odbora in mestnega ljudskega odbora v Soštanju, član sveta KS, je delegat v skupščini KS in član komisij pri skupščini KS. Bil je predsednik OO ZZZ NOV Soštanj in sekretar te organizacije. Poleg nalog na teh področjih se je aktivno vključeval s sodelovanjem v različnih gradbenih odborih za izgradnjo KS Soštanj.

Vili Jelen prejme srebrno priznanje OF slovenskega naroda za ustvarjalne doprinos pri razvoju socialistične zveze delovnega

ljudstva in krajevnih samouprav v občini Velenje.

Po končanem šolanju se je aktivno vključil v delo družbenopolitičnih organizacij v občini Velenje. Bil je član organov občinske organizacije ZSMS, član P OK SZDL Velenje in prvi predsednik mestne konference SZDL Velenje. S svojim aktivističnim delom je dal pomemben prispevek pri razvijanju socialistične zveze in njenih oblik dela na vseh ravneh organiziranja. Kot predsednik KK SZDL Salek—Gorica je uspešno organiziral in poživil delovanje te organizacije, ki je pod njegovim vodstvom dosegla pomembne rezultate. Kljub obremenitvam na svojem delovnem mestu je vseskozi sodeloval tudi v vrsti organov v občini.

Stane Hudales prejme srebrno priznanje OF slovenskega naroda za dolgoletno aktivistično delo v društvih in KS Staro Velenje.

Že med NOB se je vključil v partizanske enote. Bil je v Tomšičevi brigadi in se je takoj po osvoboditvi aktivno vključil v družbenopolitične in družbene organizacije v Saleški dolini. Bil je član organov vrste družbenih organizacij, član IO OK SZDL, delegat občinske skupščine, predsednik KK SZDL Staro Velenje in član samoupravnih organov v KS. Je eden od pobudnikov in organizatorjev razvoja gasilske organizacije v občini Velenje. S svojim delovanjem v gasilski organizaciji je dal pomemben prispevek, tako v organizacijski kot vsebinski krepitvi razvejanosti gasilskih društev in gasilske zveze Velenje. Kot predsednik gasilskega društva Velenje—mesto je bil nosilec izgradnje novega doma. Kljub pre-

Stane Podvinšek

Anton Križ

Franc Nagode

cejšnjim obremenitvam še vedno aktivno deluje tako na strokovnem področju v gasilski zvezi v občini in v Sloveniji, kot tudi v krajevni skupnosti. Njegovo aktivistično delo na vseh teh področjih je postalo zgled mlajši generaciji v KS Staro Velenje pri krepitvi društvene in družbenopolitične dejavnosti.

Vera Zupančič prejme srebrno priznanje OF slovenskega naroda za aktivno delo v društvih in družbenopolitičnih organizacijah v občini Velenje.

Vera Zupančič — partizanka Breda, se je takoj po končani vojni vključila v izgradnjo porušene domovine. Bila je pobudnik organiziranja vrste pomembnih akcij in pobudnik za organiziranje društvene dejavnosti. Njen prispevek k razvijanju društvene dejavnosti je dosegel največji uspeh na področju atletike, kjer je s svojim delom v tej organizaciji dosegla izredno pomembne rezultate. Kot udeleženka NOB se je aktivno vključila v delovanje borbene organizacije. S svojim delom v krajevni skupnosti in v občini Velenje v socialistični zvezi ter z delom v zvezi telesnokulturnih organizacij, je nedvomno dala pomemben prispevek za razvijanje teh dejavnosti.

Gasilsko društvo Škale prejme srebrno priznanje OF slovenskega naroda za uspešno sodelovanje v vseh akcijah v KS Škale.

GD Škale spada med mlajša gasilska društva, saj je bilo ustanovljeno šele pred 26. leti. Njihova aktivnost je skozi različne oblike društvene dejavnosti vseskozi naraščala. S pridnim in poštrevnim delom so bili in so pripravljeni stalno priskočiti na pomoč, kar se predvsem odraža v njihovem delovanju v KS. S svojim delom si je društvo zgradilo gasilski dom in izpopolnilo tehnično opremo. Gasilsko društvo se je kot pomembna družbena organizacija stalno

vključevala v vsa dogajanja v krajevni skupnosti, kar se odraža v vrsti skupnih akcij, kot tudi na strokovnem področju, kjer so dosegli zelo visoke rezultate.

Franc Lesnik prejme srebrno priznanje OF slovenskega naroda za aktivno dolgoletno delo v družbenih in samoupravnih organih.

Franc Lesnik, borec Šerčerjeve brigade, se je takoj po končani vojni aktivno vključil v akcije prenoje porušene domovine. Svojo aktivnost je izkazoval v vrsti družbenih organizacij kot na delovnem mestu in v organizaciji ZZZ NOV. Vrsto let je in še opravlja odgovorne naloge v krajevni skupnosti. S svojim delom, razumevanjem problemov, doslednostjo pri izvajanju nalog in odprtostjo je uspel reševati vrsto problemov tako na socialnem področju, kot na področju delovanja ZZZ NOV in društvenih dejavnostih.

Jože Radoslovnik prejme srebrno priznanje OF slovenskega naroda za aktivno družbenopolitično delo v KS Gorenje.

Jože Radoslovnik se je že kot mlad fant vključil med tiste ki so se uprli okupatorju in domačim izdajalcem. Z OF je sodeloval od leta 1943, v partizanske enote pa se je vključil leta 1944. Po končani vojni je služboval v JLA. Že leta 1944 je bil član SKOJ, v ZK pa je bil sprejet leta 1948. Po prihodu iz JLA se je naselil v svojem rojstnem kraju in se aktivno vključil v delo v KS. Opravljal je vrsto pomembnih in odgovornih nalog v DPO. S svojim prostovoljnim delom na različnih ravneh, je veliko prispeval k razvoju KS Gorenje in k razvoju demokratičnih in humanih odnosov med ljudmi.

Viktor Zager prejme srebrno priznanje OF slovenskega naroda za dolgoletno aktivistično delo v družbenopolitičnih organizacijah v krajevni skupnosti Topolšica.

Že kot mladinec se je aktivno vključil v družbenopolitično življenje. Bil je predsednik krajevnega Konferenca SZDL v Topolšici od njenega oblikovanja do leta 1978. Po preteku mandata tudi naprej aktivno deluje, predvsem na področju organiziranosti in delovanja družbenih organizacij in društev v socialistični zvezi. Tovariš Zager je bil pobudnik in organizator vrste pomembnih akcij v krajevni skupnosti Topolšica, ki so pospešile razvoj kraja in okrepile samoupravo in družbenopolitično življenje v krajevni skupnosti.

Mozirje

Letošnja Priznanja Osvobodilne fronte bodo v Gornji Savinjski dolini prejeli:

ANTON ACMAN za aktivno delo v družbenopolitičnih organizacijah in na področju kulture;

JOŽE BORŠNAK za delo v družbenopolitičnih organizacijah in pri krepitvi samoupravnih odnosov;

ANTON HRIBERNIK za aktivno delo v družbenopolitičnih organizacijah, v krajevni samoupravi in pri krepitvi splošne ljudske obrambe;

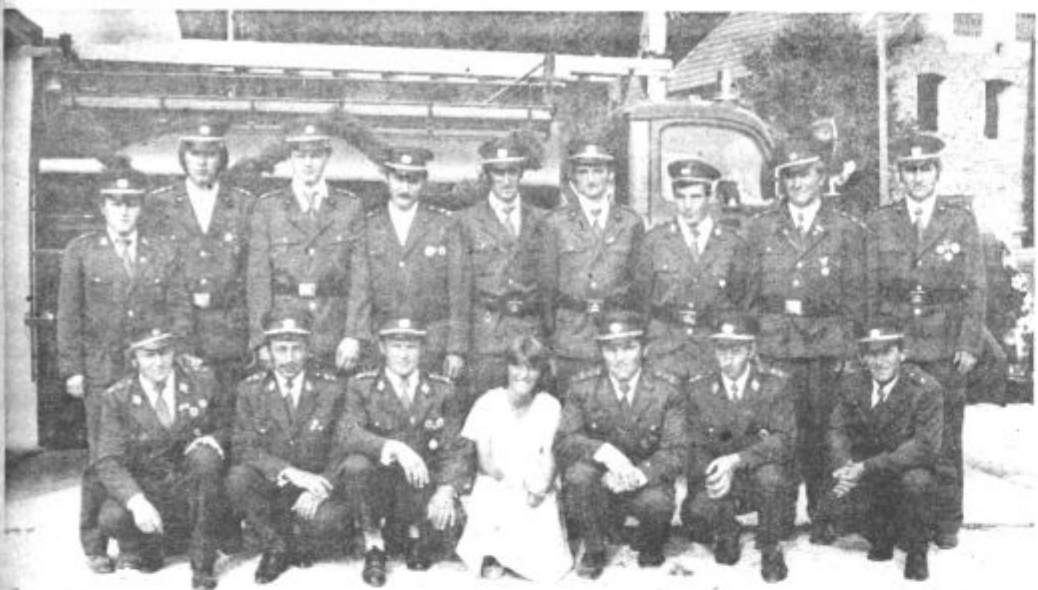
VLADO KOŠIR za aktivno delo v družbenopolitičnih organizacijah in za ohranjanje tradicij NOB;

STANE KRANJC za aktivno in vsestransko delo v družbenopolitičnih organizacijah in pri uveljavljanju delegatskega sistema;

VIDA PARIŠ za dolgoletno nesebično delo pri krepitvi humanjših odnosov med ljudmi;

MILAN REPENŠEK za aktivno delo na področju lovstva;

NOGOMETNI KLUB GRAD-BENIK Ljubno za vztrajno in dolgoletno delo pri razvijanju telesne kulture.

Gasilsko društvo Škale

Vera Zupančič

Franc Lesnik

Jože Radoslovnik

Vili Jelen

Stane Hudales

Viktor Zager

Srebrna priznanja Osvobodilne fronte Slovenije

Jugoslovanska alpinistična odprava Lhotse 81(4)

Zaenkrat smo še živi

PLAZOVI

Nad menoj se prikaže ogromen bel oblak in vsi se stisnemo ob vrh, edino oporo v tem divjem in brezkom-promisnem svetu. Če vrh popusti, ni več nobene rešitve.

Tak je približno prizor, ko se s težkimi nahrbtniki vzpenjamo proti taboru ena (T1), medtem ko vztrajno sneži in se preko nas pade

Piše: Ivč Kotnik

oblaki snežnega prahu, ki ga povzročajo številni plazovi, ki drve po plaznici le korak od nas. Največji nas s svojim robom dosežejo in takrat nemočni obvisimo na vrvi. Snežni prah se zažira vame, pri vsaki najmanjši luknjici sili v telo in ga maši. To so zelo neprijetni občutki, ki pa se jim žal ni mogoče ogniti. Da bi le ne bilo hujše, na to bomo doma hitro pozabili.

Tukaj je še prava zima, mraz sega človeku do kosti in še v šotoru baznega tabora se komaj ogrejem, v steni iz

ledu in kamenja pa je to seveda veliko težje.

Tabor ena je stisnjen pod mogočne previse daljnogleda, zelo strmega dela stene in je popolnoma varen, pa čeprav le nekaj metrov stran drvijo v globino mogočni plazovi, ki s svojimi oblaki zakrijejo celo steno.

Kako mogočna in zastrašujoča glasba je to, človeku se zažre do kosti in verjetno je ne more nikdar več pozabiti. To so simfonije konca. Če te ujamejo, ti ni rešitve!

Nejca je plaz odtrgal od vrvi in le čudež ga je rešil, sreča nas še vedno spremlja.

Kako jo bomo še potrebovali, se šele sedaj prav zavedam, ko visim na fiksni vrvi tik pod šotori, ki stoje že preko 6000 metrov visoko in me ogromen nahrbtnik neusmiljeno tišči v globino.

Ledeniška morena, ki nas vodi pod steno, je utrujajoča in dolgočasna, to pravzaprav opazim šele, ko se pozno popoldan popolnoma dotolčen vračam nazaj v bazo, ki je v teh trenutkih najlepši prostorček pod soncem, pa čeprav je zasnežen in hladen.

Vreme je še zelo nestabilno, sicer pa smo zgodnji, dnevi bodo vedno daljši in tudi temperatura se mora dvigniti. Tako bomo lažje bojevali bitko s to mogočno goro!

A izgledi so vedno slabši. Vse naslednje dni nas goni slabo vreme in plazovi so naši stalni spremljevalci, a se jih nekako vedno bolj bojimo, saj je potreben le eden dovolj velik, pa bo po nas.

Ravno danes se je utrgal tako velik plaz, da je zasul celotno moreno, po kateri hodimo pod steno in za to pot rabimo skoraj eno uro. Pet naših fantov, ki so bili na poti proti T 1, je zasulo, zagledali smo jih šele čez nekaj minut, ko se je oblak snega umiril. Vsi so bili le hudo prestrašeni in delno zasuti. Tudi sam sem opazoval ta ogromen plaz, ki je drvel sicer mimo naših fantov in jih na srečo zadel le s svojim robom, ki ni bil usoden. Videl sem tudi, kako so fantje še nekaj časa bežali in potem poskakali za ogromen ledeni

blok, ki jih je v glavnem skril. Navijal sem zanje, kajti kaj drugega mi tudi ni pre-

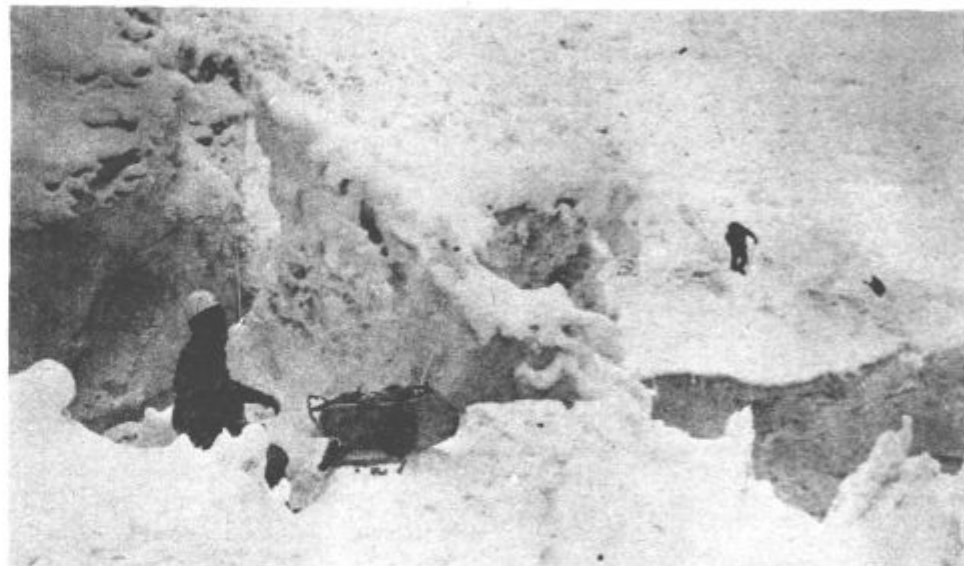
ostalo. Le kolikokrat nam bo te še uspelo.

Tudi mene je včeraj ponovno nekajkrat zasulo, ko smo se prebijali proti mestu, kjer bo stal naš T2. Popoldan smo sicer to mesto, okrog 6600 metrov visoko, dosegli, a vreme je bilo tako slabo, da smo morali takoj obrniti. Še tako mi je eden od plazov

skoraj odtrgal nahrbtnik, ko sem nemočno bingljaj na fiksni vrvi.

Sedaj mi tudi počasi postaja jasno, zakaj je južna stena Lhotseja še neprepeljana in nekateri celo pravijo, da je to problem leta 2000!

Zaenkrat smo še vsi živi!

Strma, strah: vzbujajoča stena

V bazi

Naša odprava

Kenija — dežela sonca, nasprotij, dežela čudovitih barv

5

Piše: Renata Natek

Takoj po zajtrku smo krenili na ogled po Amboseliju. Razumela sem, zakaj je bilo prav v Amboseliju posnetih nekaj najbolj dramatičnih fotografij, ki preplavljajo naše učbenike o Afriki, leksikone in knjige sploh. Afrika ima ogromno parkov, a le nekaj jih ima Kilimanjaro — nepozaben vrh Afrike, ki je visok 5920 m ali kot ga imenujejo tudi „SUGAR CAKE MOUNTAIN“, mi pa bi dejali gora iz sladkorja. Amboseli je vroč, suh, grmičast in poln belega vulkanskega prahu. Kakor je Tsavo rdeč, tako je Amboseli bel in nosi polno skrivnostnih zgodb, izredno pa je bogat z živalskim svetom. Tukaj v tem delu je doma verjetno, danes najbolj znano plemo, to so Masai.

Dana mi je bila možnost, da preživim 4 dni z njimi, v njihovi vasi na Shitawi land (zemlja Shitawi). Na razpolago sem imela nekaj ur za premislek, da se odločim. Sama nisem vedela kako in kaj, a volja je bila močnejša od pameti. Masai so prijazni, dostojanstveni ljudje, nomadi, ki jih najdemo po vsej deželi, mnogo sem brala, pa tudi tukaj se je veliko govorilo o njih. Priznam, da sem se bala, a me je radovednost premagala, hotela sem videti in slišati vse, vsaj dokler sem tukaj. Že ob pogledu na njih me je spreletelo. Zelo so elegantni, visoki ljudje, ki so se izkazali kot izredni bojovníki. Od tod izvira tudi misel, da jim je bog dal posebno pravico, da lahko ravnaajo z živino po vsej deželi. Njihova glavna hrana je mleko, kri in meso čred, ki jih gojijo. Kolibe, v katerih živijo, se imenujejo MANYATTAS, narejene so iz blata in zaščitene s trnji. Oblečeni so v kange, veliko štrikotno ruto, ki jo

je možno zavezati na več načinov. Njihova posebnost je tudi krašenje telesa, in ob pogledu na njih se zamišlite, kako je mogoče nositi takšno težo v vsem tem soncu. Vse te njihove ogrlice, zaplestnice in prelepe ščite, ki imajo tradicionalni pomen, lahko kupite precej skromno, čeprav po vseh večjih središčih. Imajo tudi svoje posebne pleske, ki jih plešejo vsi člani plemena, žal so mnogi med njimi že oropani prave vrednosti in kažejo le žalostno stran njihovega bednega življenja. O Masaih so bile in bodo napisane knjige, zato jaz nikakor nisem pristojna niti nimam znanja, da vam povem kaj več, vendar ko mi je bila dana možnost, da sem z njimi, sem se odločila da bom, pa naj bo še tako nenavadno.

Z mojo japonsko prijateljico naju je vodil popeljal do vasi KARUYUMA in naju predstavil glavi plemena. Že pred odhodom sva dobili napotke, kako naj se obnašava in kakšno naj bo najino vedenje. Danes, ko obujam spomine, mi je jasno, zakaj naju je vedno znova spraševal, če si resnično želiva te avanture.

V tem obdobju sem doživela, da je lahko borih 4 dni strašansko dolga doba in da si jih ne bi želela nazaj. Masai so ljudje, ki goste sprejmejo ponosno in z vsem čarom, ki ga premorejo, s tem pa postanejo njihova last, vsaj za čas.

Nikoli nisem planinarila in v tem okolju, ko sem prisostvovala tej pisani družini planincev, sem se čutila oropano. Bili so tukaj planinci in plezalci vsega sveta in počutila sem se polaskano, ko je nekdo dejal, da pozna nekoga iz Jugoslavije in da so Jugoslovani odlični alpinisti. Večer, ki sem ga doživela je bil podo-

ben našim, domačim večerom ob tabornem ognju in utrnila se je tudi pesem. Postali smo ena družina, čeprav doma iz vseh koncev sveta.

Nihče ni odšel na pot naslednje jutro, zato se je taborniški večer zavelkel pozno v noč, večina pa je soglašala, da je treba vstati ob 5. uri in vsaj enkrat doživeti sončni vzhod. Slišalo se je precej nemogoče, pa vendar je še kako bilo mogoče. Za sabo imam nekaj izkušenj in potovanj po svetu, pa tudi veliko sončnih vzhodov sem že doživela, resnica pa je, da nikjer drugje ne doživite takšnega prebujanja in rojstva sonca kot tukaj. Bila je to slika za spomin, bil je to pogled, ki živi v tebi do konca in nikoli in nikdar ga ne pozabiš. Bil je to resnično sončni

vzhod iz sanj in še bolj kot kdajkoli prej sem razumela, zakaj Afrika nosi v sebi strup. Vsa predstava je trajala skoraj uro in zdela se je ta ura kot sanje. Veselilo pa me je spoznanje, da vedno le ni tako, kajti zgodi se, da Kilimanjaro še spi, ko je sonce že na poti da rodi nov dan. To jutro sta se zbudila hkrati in stopila z roko v roki v nov dan. Zelo sem bila vesela in prav „zmedena“ po tem čudovitem sončnem vzhodu, a kaj ko nisem imela mnogo časa, ostati zmedena. Takoj po zajtrku smo krenili na ogled po Amboseliju. Razumela sem, zakaj je bilo prav v Amboseliju posnetih nekaj najbolj dramatičnih fotografij, ki preplavljajo naše učbenike o Afriki, leksikone in knjige naslovov. Afrika ima ogromno parkov, a le

nekaj jih ima Kilimanjaro — nepozaben vrh Afrike, ki meri 5920 m ali kot ga imenujejo tudi „SUGAR CAKE MOUNTAIN“ mi pa bi dejali gora iz sladkorja. Amboseli je vroč, suh, grmičast in poln belega vulkanskega prahu. Kakor je Tsavo rdeč, tako je Amboseli bel, in nosi polno skrivnostnih zgodb, izredno pa je bogat z živalskim svetom. Tukaj v tem delu pa je doma verjetno danes najbolj znano plemo, to so Masai.

Dana mi je bila možnost, da preživim 4 dni z njimi, v njihovi vasi na Shitawi land (zemlja Shitawi). Na razpolago sem imela nekaj ur za premislek, da se odločim. Sama nisem vedela kako in kaj, a volja je bila močnejša od pameti. Masai so prijazni, dostojanstveni ljudje, nomadi, ki jih najdemo po vsej deželi. Mnogo sem brala, pa tudi tukaj se je veliko govorilo o njih. Priznam, da sem se bala in bila skeptična, a me je radovednost premagala, hotela sem videti in slišati vse, vsaj dokler sem tukaj. Že ob pogledu na njih me je spreletelo. Zelo so elegantni, visoki ljudje, ki so se izkazali kot izredni bojovníki, iz tod izvira tudi misel, da jim je bog dal posebno pravico, da lahko ravnaajo z živino po vsej deželi. Njihova glavna hrana je mleko, kri in meso čred, ki jih gojijo. Kolibe, v katerih živijo, se imenujejo MANYATTAS, narejene iz blata in zaščitene s trnji. Oblečeni so v kange, veliko štrikotno ruto, ki jo je možno zavezati na več načinov. Njihova posebnost je tudi krašenje telesa in ob pogledu na njih se zamišlite, kako je mogoče nositi takšno težo v vsem tem soncu. Vse te njihove ogrlice, zaplestnice in prelepe ščite, ki imajo tradicionalni pomen, lahko kupite precej

skromno, čeprav po vseh večjih središčih. Imajo tudi svoje posebne pleske, ki jih plešejo vsi člani plemena. Žal, so mnogi med njimi že oropani prave vrednosti in kažejo le žalostno stran njihovega bednega življenja. O Masaih so bile in bodo napisane knjige, zato jaz nikakor nisem pristojna, niti nimam znanja, da vam povem kaj več, vendar ko mi je bila dana možnost, da sem z njimi, sem se odločila da bom, pa naj bo še tako nenavadno.

Z mojo japonsko prijateljico naju je vodil popeljal do vasi KARUYUMA in naju predstavil glavi plemena. Že pred odhodom sva dobili napotke, kako naj se obnašava in kakšno naj bo najino vedenje. Vodič je povedal še nekatere stvari, ki so nama bile vodilo v teh štirih dneh. Danes, ko obujam spomine, mi je jasno, zakaj naju je vedno znova spraševal, če si resnično želiva te avanture.

V tem obdobju sem doživela, da je lahko borih 4 dni strašansko dolga doba in da si jih ne bi več želela. Masai so ljudje, ki goste sprejmejo ponosno in z vsem čarom, ki ga premorejo, s tem pa postanejo njihova last, vsaj za čas, ko si na njihovem ozemlju. Po prihodu sva dobili svojo manyattas, najin dom v teh štirih dneh. Poglavar pa je dejal, da še nikoli na njihovi zemlji ni bilo belega človeka te vrste in pokazal na mojo japonsko prijateljico. Kanja, najin vodič je po dogovoru s poglavarjem kmalu zapustil vas in naju prepustil usodi. Povedal nama je, da nikakor ne smeva fotografirati ali pričeti komunicirati, skratka bili sva v njihovi lasti. Prisiljena sem bila, da v teh nekaj tednih vsaj malo spoznam njihov jezik.

Se nadaljuje

Žene in otroci plemena Masai ob kolibi iz blata

Na podlagi razprav in prisotne šteje in konkretnije razresimo,

Prosvetno društvo Šentilj

Za delo nimajo primernih prostorov

V krajevni skupnosti Šentilj je kulturno življenje krajanov dokaj razgibano in pestro. Zanj skrbi tamkajšnje prosvetno društvo.

Prosvetno društvo Enotnost Šentilj ima že dolgoletno tradicijo. Danes je vanj včlanjenih okoli 230 krajanov. Skoraj ni prireditve ali proslave, kjer ne bi svojega deleža prispevali tudi šentiljski kulturniki. V društvu deluje več sekcij. Moški trio je bil še pred dobrim letom dni oktet, vendar je zaradi nekaterih nesoglasij razpadel. Zatem so kulturniki ustanovili instrumentalni ansambel. Pri društvu deluje še otroška folklorna skupina in otroški pevski zbor. Najbolj prizadevna je dramska skupina, ki vsako leto naštudira vsaj eno odsko delo. Skupina šteje 15 članov. Lani so gledališčniki Šentilja uprizorili Partljičevovo delo »Ščuke pa ni« in igrice »Bosa v parku«. Z njima so se najprej predstavili domačemu občinstvu, gostovali pa so tudi po nekaterih krajevnih skupnostih velenjske občine. Povsod jih je občinstvo z navdušenjem sprejelo. »Člani prosvetnega društva Enotnost smo v lanskem letu pripravili »Veseli večer«, na katerem je sodelovalo šest skupin kulturnih društev iz občine. Ob pomembnejših praznikih smo pripravili proslave, čez vse leto pa organizirali gostovanja drugih kulturnih skupin,« je povedal predsednik prosvetnega društva Branko Očepek.

V tako majhni in raztreseni krajevni skupnosti je sodelovanje med družbenopolitičnimi organizacijami in ostalimi društvi nujno. Zato so šentiljski kulturniki namenili vso pozornost prav temu. Zelo dobro so v minulem letu sodelovali s člani osnovne organizacije ZSMS, krajevno skupnostjo in tamkajšnjo podružnično šolo.

Brez težav, takšnih ali drugačnih, ne gre. Največja, ki jih tare že nekaj let, je dom družbenopolitičnih organizacij. Dom je že zelo star in ni primeren niti za vaje. Društvo torej nima ustreznih prostorov za svoje delo. »Naša želja, da bi zgradili nov dom, družbenopolitičnih organizacij, v katerem bi našli svoje prostore tudi mi, so že stare. V srednjeročnih smernicah razvoja krajevnih skupnosti Šentilj je predvidena gradnja novega, vendar zbrana sredstva nikakor ne bodo zadoščala. V KS smo se

zato odločili, da ga bomo obnovili. Z deli naj bi pričeli leta 1982. Prav gotovo se bomo vključili v akcijo vsi člani s prostovoljnim delom in tudi drugače, saj bomo le tako lahko našo dejavnost v prihodnje še povečali in popestili,« je poudaril Branko Očepek. Druga težava je

Predsednik društva Branko Očepek

članstvo. Krajanje se sicer vključuje v dejavnost društva, vendar premalo mladine. Pa tudi ti, ki so že včlanjeni, niso najbolj prizadevni. Večina članov je doma z velikih kmetij in jih delo na zemlji krepko zaposluje. Zato je tudi dejavnost prosvetnega društva Šentilj mnogo boljša v zimskem kot pa v poletnem času. Poleg naštetih težav jim primanjkuje še denarja za osnovno dejavnost. Kostimi in scene za odrske prireditve so zelo stari in skoraj neuporabni. »Pomagamo si pač, kolikor si lahko. Nekaj denarja nam prispeva občinska zveza kulturnih organizacij nekaj sredstev pa dobimo z gostovanji,«

Delovni program »Enotnosti« Šentilj za to leto se bistveno ne razlikuje od prejšnjega, saj za njegovo razširitev in popestritev nimajo niti možnosti. »Trudili se bomo po svojih močeh, da bi bilo kulturno življenje krajanov vsaj takšno kot doslej. V tem letu bomo spet pripravili »Veseli večer«, ob pomembnejših kulturnih praznikih proslave, prizadevali si bomo organizirati kar največ gostovanj kulturnih skupin sosednjih društev. Naša dramska skupina bo pripravila tudi odrsko delo. V sodelovanju z mladinsko organizacijo smo se v tem letu prvič vključili v »Našo besedo«. Vso pozornost bomo člani prosvetnega društva namenili pridobivanju novih članov, saj želimo ustanoviti večji pevski zbor,« je sklenil pogovor predsednik prosvetnega društva »Enotnost« Branko Očepek. T. T.

Mladinci na osnovi šoli bratov Letonje

Zgled dobrega sodelovanja

Dejavnost mladih je v občini Velenje zaživela. To potrjuje njihove delovne akcije in pestri ter obsežni delovni programi osnovnih organizacij ZSMS. Vsem tistim, ki jim delo ne gre najbolje od rok, pa so lahko za zgled člani osnovne organizacije ZSMS na osnovni šoli bratov Letonje v Šmartnem ob Paki. O delu, težavah in letošnjem delovnem programu mladih smo se pogovarjali s predsednico mladinske organizacije ALENKO KOLAR, kulturnim referentom JELKO JAŠINSKY in mentorico SLAVICO PEČNIK.

V mladinski vrste so na šoli vključeni le učenci 8. razreda. Delo 36-članske mladinske organizacije vodi in usmerja devetčlansko predsedstvo. »Program dela naredimo takoj na začetku šolskega leta, ga temeljito predelamo, razdelimo po mesecih, za načrtovanje naloge pa zadolžimo posameznike. Mladinci se dobro zavedamo, da je program le naš in da ga moramo izpolniti do konca šolskega leta. Kako so naloge opravljene, očni naša mentorica,« je za uvod v pogovor povedala predsednica Alenka Kolar.

Poleg delovnega programa imajo mladi na šoli izdelan še poseben delovni načrt za mladinske ure, na katerih uresničujejo nekatere načrtovane naloge. Na mladinskih urah se člani osnovne organizacije ZSMS sestajajo vsako sredo. »To je tudi nujno, saj na teh urah sproti ocenjujemo opravljene naloge in se seznanjamo s tistimi, ki nas še čakajo. Za mladinske ure pripravljamo razne referate, okrogle mize ter se pogovorimo o vseh tistih stvareh, ki nas najbolj zanimajo. Čestokrat pa povabimo na mladinske ure goste, zunanje sodelavce, pripravimo z njimi kratek pogovor ter jih povprašamo o stvareh, ki so za nas najpomembnejše. Na mladinskih urah se tudi seznanjamo z možnostmi nadaljnjega šola-

nja, spoznavamo poklice in jih tudi praktično izvajamo,« je nadaljevala Jelka Jašinsky. Takšna oblika dela je za marsikatero člano mladinske organizacije še kako

Alenka Kolar

dobrodošla, saj mu pomaga pri poklicnem odločanju. Do sedaj so povabili medse miličnika, kozmetičarko, ob 29. novembru so pripravili pogovor z interniranko, ob dnevu JLA pa so se pogovarjali z vojakom. Sami so pripravili pogovor o športni dejavnosti v krajevni skupnosti, o lepem vedenju, se seznanili s težavami v kmetijstvu na svojem področju in še in še. Poleg tega so v delovni program za to leto zapisali še več delovnih akcij, predvsem očiščevalnih, sodelovali bodo pri sprejemu Titove štafete ohranjanja in negovalni tradicije ter pridobitve NOB, skrbeli za spomenike in spominska obeležja. Seveda se bodo po svojih močeh vključevali v akcije krajevnih skupnosti, pionirske organizacije na šoli, vestno pa bodo izpolnjevali tudi naloge, ki jim jih nalaga občinska konferenca ZSMS Velenje. Njihov delovni program za to leto je resnično zelo zanimiv, pester in

obsežen. Dela bo do konca šolskega leta čez glavo dovolj. Prepričani pa so, da bodo izpolnili vse naloge, saj jim kljub naporom volje do dela ne manjka.

Toda to je le del dejavnosti mladih na osnovni šoli v Šmartnem ob Paki. »Osnovna naloga vseh članov je učenje in skrb za čimboljše učni uspeh. Povedati moram še to, da je vsak mladinec vključen najmanj v dve interesni dejavnosti na šoli, precej nas sodeluje v Kajuhovi bralni znački, znanje pa si nabiramo tudi na raznih tekmovanjih. Tako se je naša osnovna organizacija vključila v akcijo Naš klub 81, sodelovali smo na tekmovanju »Mladost v pesmi, besedi in spretnosti« ter dosegli lepe uspehe. Vnete priprave nanj vse od začetka šolskega leta so nam prinesle drugo mesto v tekmovanju znanja, v kulturnem programu pa smo bili celo prvi. S svojimi spisi in

Jelka Jašinsky

likovnimi izdelki smo se udeležili še natečaja Pohod po poteh XIV. divizije na Štajersko. Že več let zapored mladinci osnovne šole uspešno sodelujemo v kulturni prireditvi

Naša beseda. Tudi letos smo se s recitalom »Prva ljubezen« in igrice »Mala čarovnica, ki ni mogla biti zlobna« uvrstili na zaključno prireditve.

Dela je res veliko, kar težko je uskladiti dejavnosti članov in pri tem še uspešno delati. Svoje breme pa nam nalagajo še šolske obveznosti, ki jih v 8. razredu ni malo,« je povedala Alenka Kolar. Ravno v tem času se člani osnovne organizacije ZSMS na šoli pripravljajo na nastop v tekmovanjih za Kajuhov pokal, Štafeto mladosti, Kurirčovo torbico in na sprejem pionirjev v svoje vrste. Do konca šolskega leta pa nameravajo pripraviti kolesarsko tekmo, več športnih tekmovanj, organizirali pa bodo srečanje z mladinci osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh Šostanj. Načrtujejo pa tudi izdajo še kakšnega svojega glasila Koraki.

Vrlina osnovnošolskih mladincev v Šmartnem je tudi tesno sodelovanje z družbenopolitičnimi organizacijami in društvi v kraju, še najbolj s kulturniki, borci in društvom prijateljev mladine. Poleg tega so aktivni podmladek gasilskega društva, rdečega križa, da o njihovih prizadevanjih v sekcijah društva Partizan ne govorimo. V zadnjem času je zaživelo povezovanje s krajevno organizacijo mladih, s katero so načrtovali tudi nekaj skupnih akcij. Ne smemo pa pozabiti še na sodelovanje mladih z delovno organizacijo »Vino«. Člani mladinske organizacije so vključeni v vse organe šolske samouprave, sodelujejo pa tudi v akcijah pionirske organizacije na šoli.

Vendar jim pri uresničevanju načrtovanih nalog ne gre gladko. Težav imajo kar veliko. Največ jih je na začetku šolskega leta, saj je odbor popolnoma nov. Za razširitev dejavnosti jim zmanjka tudi denarja, ki priteka v njihovo blagajno le s članarino.

Tatjana Podgoršek

Mladinci z osnovne šole bratov Letonje so uspešno nastopili na »Naši besedi 81«

Novinarski krožek na OŠ Anton Aškerc Velenje

S pisanjem vodijo kroniko dogajanja na šoli

V različne dejavnosti na osnovni šoli so vključeni prav vsi učenci. Nekateri celo v dve ali več. Te dejavnosti jim pomagajo pri razvijanju sposobnosti, marsikdo pa z vključevanjem vanje koristno preživlja svoj prosti čas. Krožek pa lahko precej pripomore pri odločanju o nadaljnjem šolanju.

Na osnovni šoli Anton Aškerc deluje med izvenšolskimi dejavnostmi tudi literarno-novinarski krožek. Vanj se vključujejo učenci že od leta 1978. Ker je eden od prizadevanj na šoli, smo se odločili, da vam njegovo delo in namen približamo predstavimo.

Na začetku šolskega leta izdelamo delovni program, seznanimo z njim učence, ki se na osnovi svojih interesov na nagnjenj vanj vključijo. Namen krožka je dvigovanje kulture ustnega in pisnega izražanja. Učenci naj bi se pri krožku naučili obvladati socialne zvrsti jezika, od narečja do zbornega jezika in jih ustrezno uporabiti v govoru. Člani literarno-novinar-

skega krožka se seznanijo z osnovnimi novinarskimi deli ter spoznavajo nekatere oblike sporočanja, kot so poročilo, vest, intervju, anketa, ocena, dnevnik, potopis in reportaža,« je pričela pogovor mentorica Darinka Kac. Osnovno delo krožka pa je tudi razvijanje literarne dejavnosti pri učencih, ki pišejo pesmi in prozo.

Letos se je v krožek vključilo 18 učencev, predvsem s predmetne stopnje. Člani se dobijo vsak teden. Na začetku šolskega leta so zanj načrtovali 40 ur, vendar so teme zelo zanimive, zato bo število ur ob koncu še večje. V krožku prevladuje skupinsko in posamezno delo ter delo v dvojicah. »Delo v krožku smo si razdelili na področja. Naloge članov, mladih novinarjev, je spremljanje dogodkov na šoli, kulturnih in športnih prireditev, obisk znanih osebnosti in še in še. Naši člani literarno-novinarskega krožka vse to pozorno spremljajo in zapišejo ter na ta način vodijo kroniko

dogajanja na šoli,« je nadaljevala vodja krožka Neva Hvalec.

Do sedaj so mladi novinarji in literati spoznali štiri oblike sporočanja, in sicer intervju, dnevnik in potopis. Nekaj ur pa so namenili obravnavi in oceni pesmi ter prozi mladih literatov. Že pri sestavljanju delovnega programa so se člani krožka odločili, da bodo sodelovali v v Jugoslovanskih pionirskih igrah in ostalih natečajih, ki se pojavljajo v mladinskem tisku. Svoje prispevke mladi novinarji osnovne šole Anton Aškerc pošiljajo v Pionirski list, Otroki in družina, Pionir ter Naš čas. Patronat nad šolo ima delovna organizacija Vegrad. Tudi v njihovem glasilu so sestavki članov literarno-novinarskega krožka dokaj pogosti. V zameno za takšno obliko sodelovanja pa jim Vegrad omogoči vsako leto izdajo številke šolskega glasila »Mladi veter«. Dejavnost teh krožkarjev je torej zanimiva in pestra. Da so pri opravljanju svojega dela uspešni in

prizadevni, potrjuje tudi priznanje za sodelovanje na 10. srečanju pionirjev dopisnikov in uredniških glasil, ki so ga prejeli pred dvema letoma. Lansko leto pa se je eden od članov krožka udeležil srečanja dopisnikov v Trbovljah, kamor ga je povabila revija Pionir.

Se eno nalogo imajo zapisano v svojem delovnem programu. Za svoje šolsko glasilo Mladi veter zbirajo gradivo, ga urejujejo in ob koncu šolskega leta tudi izdajo. Že nekaj let zapored pa si mladi novinarji dopisujejo s člani novinarskega krožka pobratene šole Bruno Ivanovič Split.

Želijo si tudi, da bi kar največkrat izdali svoje glasilo, vendar imajo za to premalo denarja. Poleg tega pa jih krepko ovirata dvoimenski pouk in prostorska stiska, saj se lahko sestajajo in pregledujejo ter ocenjujejo svoje prispevke le v večernih urah.

T. P.

Šepet breze na partizanskem grobu

Ko je bilo konec vojne, je bilo vsepovsod veliko grobov padlih partizanov.

Bil je lep sončen dan, ko sem se sprehajala po travnikih. Napotila sem se proti gozdu. Ko sem bila že blizu gozda, sem zagledala majhen grob. Nad njim je rasla lepa, bela breza. Dolgo sem stala pred grobom in se zamislila. Mislila sem, da je tu padel kakšen mlad gotovo hraber kurir. Naenkrat pa sem nad sabo zaslišala šepet. Breza je šepetala s svojimi listi: »Da, tukaj je padel mlad in hraber kurir. Vedno je hodil mimo mene in vedno je tukaj srečeval sovražnike. A zmeraj se jih je rešil. Bil je veseljak. Ko je hodil po svojih poteh, si je žvižgal in pel.«

Napeto sem poslušala in vse sem si živo predstavljal. Večnilo se je že, a od groba se nisem mogla premakniti. Breza je še naprej šepetala: »Mimo mene so hodili tudi drugi kurirji, a malokdo je bil takšen veseljak. Poznala sem tudi izdajalca, ki je izdal tega mladega, veseliga a hrabrega kurirja. Vedno

je vedel, kdaj je odšel kurir na pot in se skrival za drevjem. Včasih sem zašepetala, naj pazi nase. A on me ni slišal. Veselo je odhajal naprej. Nekega dne, ko so Nemci izvedeli, da je kurir, so ga pričakali v zasedi. Kurir je kot vedno veselo žvižgal in pel. Ko je prišel do mene so se prikazali Nemci. Poskušal je z zvijačo, da bi se jih znebil, a zaman. Ozrl se je proti gozdu. Nemci so mislili, da hoče pobegniti, zato so ga ustrelili. Naslednjega dne so prišli partizani in pokopali kurirja.«

Breza je umolknila, s svojimi vejami se je nagnila nad grob. Odšla sem domov. Med potjo sem še vedno mislila na hrabrega kurirja. Naslednjega dne sem se vrnila. S sabo sem prinesla rože. Položila sem jih na grob. Breza je bila čisto tiho. Malo sem postala nato pa sem odšla naprej.

Med vojno je bilo veliko hudodega. Z dneva v dan se je prelivala kri.

Irena Dordevič, 6. b.
oš Miha Pintar-Toledo

Uspelo tekmovanje

Dobro so se pripravili

V lepem, a nekoliko mrzlem sobotnem dopoldnevu je bilo v okolici letališča Lajšah tekmovanje osnovnošolcev in srednješolcev v znanju iz SLO in družbene samozaščite. Mladi so nadvse zavzeto opravljali postavljene naloge, skušali razrešiti zavita vprašanja in kar najhitreje doseči oddaljeni cilj.

Občinskega tekmovanja v Lajšah se je udeležilo 12 ekip iz osnovnih šol in 18 ekip iz srednjih šol. Tekmovanje je pokazalo, da so bile ekipe dobro pripravljene in da je 150 mladih pokazalo dokaj dobro znanje s poznavanja splošnega ljudskega odpora.

Po opravljeni poti, so še vsi zadihani, a vendarle zadovoljni, člani nekaterih ekip pripovedovali takole:

Čim hitreje do cilja

movanje je bilo zanimivo in ne pretežavno. Motilo nas je predvsem to, da ne poznamo teh krajev in smo se težje

ne borbe, pokazati smo morali znanje iz prve pomoči, reševati vprašanja iz družbene samozaščite, metali smo bombo in sestavljali puško. Na začetku tekmovanja pa smo tudi streljali. »

TONE ZALOŽNIK, osnovna šola Miha Pintar: »Sodeloval sem v zmagoviti ekipi in sem seveda s tekmovanjem zelo zadovoljen. Kljub temu, da smo zgrešili eno od orientacijskih mest, smo zbrali med osnovnimi šolami največ točk. »

Po zmagi smo dobili za nagrado vožnjo z letalom. Bilo me je kar malo strah. Na tekmovanje smo se dobro pripravili. Pred nedavnim smo imeli obrambni dan na šoli, kjer smo zmagali, od takrat naprej pa smo kar precej ur namenili pripravam na to tekmovanje. »

ERIKA JURJEVEC, osnovna šola Miha Pintar: »Tudi jaz sem bila v zmagoviti ekipi. V naši ekipi so bili trije fantje in dve dekleti. Pot, ki smo jo morali prehoditi je bila precej dolga in naporna. Medtem ko nam vprašanja niso delala preve-

Tone Založnik

Zdenka Slatinjek

ZDENKA SLATINJEK, Gimnazija: »V naši ekipi so bili trije fantje in dve dekleti. Pred tem občinskim tekmovanjem nismo imeli šolskega tekmovanja. Ekipa so izbrali iz vsakega letnika po eno. Posebnih priprav na tekmovanje nismo imeli, nekoliko smo le pregledali določeno gradivo in se zanašali na znanje, ki smo si ga pridobili v preteklih letih. Vprašanja na katera smo morali odgovorjati niso bila preveč težka, precej zahtevna pa je bila pot, ki smo jo morali opraviti, saj smo pravzaprav pretekli osem kilometrov. »

IDRIS KANDŽETOVIC, RŠC: »Hodim v rudarsko poklicno šolo in sem bil izbran, da se udeležim tega tekmovanja v Lajšah. Tek-

orientirali. Na tekmovanju smo odgovarjali na vprašanja iz narodno osvobodil-

Idris Kandžetović

Erika Jurjevec

likih težav. Sicer pa smo se na to tekmovanje kar dobro pripravili. Z uspehom smo nadvse zadovoljni. Na takšnih tekmovanjih bom tudi v prihodnje rada sodelovala. »

In katere ekipe so bile v Lajšah najboljše? Med ekipami osnovnih šol je prvo mesto zasedla prva ekipa osnovne šole Miha Pintar Toledo, drugo mesto je osvojila njihova druga ekipa, tretje mesto pa je pripadlo ekipi osnovne šole Anton Aškerc.

Med srednjimi šolami pa sta prvo in drugo mesto zasedli ekipi Gimnazije, na tretje mesto pa se je uvrstila ekipa RŠC — tehnična šola. Najboljši ekipi sta se uvrstili na področje prvenstvo, ki bo te dni v Celju.

B. Z.

Osnovnošolci mozirske občine

Veliko znanja in spretnosti

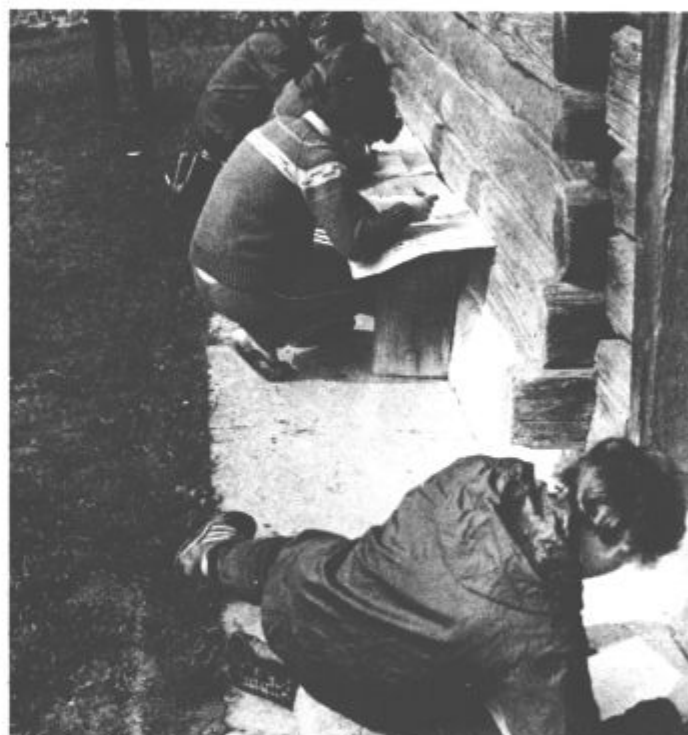
V petek dopoldne je bilo v Mozirju občinsko tekmovanje osnovnošolcev na temo splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. Vodila ga je posebna komisija, ki jo je v ta namen imenovala občinska konferenca SZDL Mozirje in je v celoti uspelo. Nastopili sta po dve petčlanski ekipi z vseh štirih osnovnih šol Gornje Savinjske doline. Te ekipe so izbrali na podlagi predhodnih množičnih tekmovanj na posameznih osnovnih šolah.

Prva ugotovitev je, da so učence in učenci zelo uspešno obvladali znanje in spretnosti s področja SLO in DS. Pomerili so se na zahtevni in 5300 metrov dolgi progi. Pred začetkom tekmovanja so vsi udeleženci na občinskem strelišču preizkusili svoje sposobnosti v streljanju z zračno puško, rezultati pa so prav tako šli v končno razvrstitev. Osnova uspešnega nastopa vseh mladih tekmovalcev je bilo seveda znanje iz orientacije, s tega področja in iz topografije pa so posebne naloge reševali še na eni izmed kontrolnih točk.

Poleg tega so med tekmovanjem reševali še naloge iz zgodovine narodnoosvobodilnega boja v Gornji Savinjski dolini, opravili so test znanja o narodni zaščiti ter o protiklepni, protidesantni in protizračni obrambi. Praktično in teoretično so preizkusili še znanje prve pomoči ter razstavljali puško in odgovarjali na vprašanja o njenih lastnostih.

Mladih tekmovalcev resnično hladno vreme ni oviralo pri njihovi mladostni zagnanosti in so dokazali veliko mero znanja in spretnosti. To dokazujejo tudi končni rezultati, saj med ekipami ni bistvenih razlik v končnem seštevku točk, ta pa je v povprečju zelo visok. Najboljša ekipa je prešla pokal v trajno last, ostale pa diplome in pisarna priznanja. Na prvi dve mesti sta se uvrstili obe ekipi mozirske osemletke, ki bosta obično zastopali na regijskem tekmovanju. Za njima so se izmenično uvrstile ekipe Luč, Ljubnega in Gornjega grada.

J. P.

Poznavanje zgodovine NOB večini ni delala večjih preglavic

Nudenje prve pomoči tudi sedaj v „posebnih“ razmerah

Muta

Člani velenjskega atletskega kluba so minulo nedeljo sodelovali na otvoritvenem mitingu v Novi Gorici, Bogdan Makovšek je bil na mitingu hoje v Bolgariji, 15 mlajših atletov pa je uspešno sodelovalo na že 19. tradicionalnem taborniškem teku na Muti.

Prisrčna prireditev na idilični gozdni jasi nad Muto je privabila kar 600 tekmovalcev iz vseh koncev severovzhodne Slovenije, pa tudi Varaždina in drugod. Po slovesni otvoritvi, na kateri so proslavili 30-letnico taborniške organizacije v Sloveniji in Jugoslaviji, so tabornikom Mute podelili zlat javorjev list

z venci, najvišje jugoslovansko taborniško priznanje.

Nato so se začeli borbeni teki v 14 kategorijah. Med pionirji so bili Majerič 17, Zidanski 24, med pionirkami Lednikova 6. V konkurenci starejših pionirjev in pionirk sta zmagala Velenjčana Založnik in Krenkarjeva, tretji je ml. Laubič, deveti pa Debelak. Velenjski atleti so dosegli ekipno prvo mesto med pionirji, drugo med pionirkami. Član Salihović je bil tretji v teku na 8250 m dolgi progi, na X. spomin-skem teku NOB z obmejnega Gradišča. Kot zanimivost teka je treba omeniti dvojni nastop Tonke Mar-

kač z Mute, ki je najprej zmagala med mlajšimi pionirji, nato pa je bila v članski konkurenci na 8 km tretja — le nekaj minut zaostala za zmagovalko Andrejo Šverc in prehitela starejše tekmovalke in nekaj članov ter veteranov. Tonka je stara 12 let in ima doma že lep kup priznanj za teke. Najboljši so bili domačini v vseh konkurencah in so znova prejeli prehodno zastavico. Atletski klub Velenje je bil peti v skupni konkurenci.

OŠ A. Aškerc

Krožek UNICEF

Na osnovni šoli Anton Aškerc Velenje deluje v okviru kluba OZN tudi krožek UNICEF, v katerega so vključeni učenci od prvega do četrtega razreda. Skupno deluje v tem krožku 32 učencev v šestih skupinah. Vsako skupino vodi osmošolka, članica kluba OZN. V glavnem so to učence, ki se odločajo za pedagoški poklic.

Delo v krožku je pestro, saj učenci spoznavajo v razgovoru, z risanjem, slikami in pesmimi, življenje svojih sovrstnikov po svetu. Spoznavajo pa tudi svetovne probleme, ki jih obravnava mednarodna organizacija OZN. Sodelujejo tudi v vseh akcijah v okviru OZN. O delu v krožku poročajo sošolcem pri razredni uri. Ob tednu mladinske solidarnosti so spoznali osvobodilno gibanje v Namibiji ter oblike rasne diskriminacije. Solidarnostna zavest, zavest da je potrebno pomagati sočloveku v njegovem boju za svobodo, je pri učencih osnovne šole Anton Aškerc visoko razvita. V tednu solidarnosti smo se odrekli raznim slaščicam in priboljškom in zbrali 4.450 dinarjev. Ta denar smo poslali za bolni-co v Namibiji.

Člani kluba OZN

Prvi so štartali na idilični gozdni jasi najmlajši pionirji. Pokrovitelj tekmovanja je bilo Gorenje-Muta, k dobri organizaciji pa so pomagali tudi atletske sodniki iz Velenja.

Besedilo in slike: hJ

Tekmovali smo

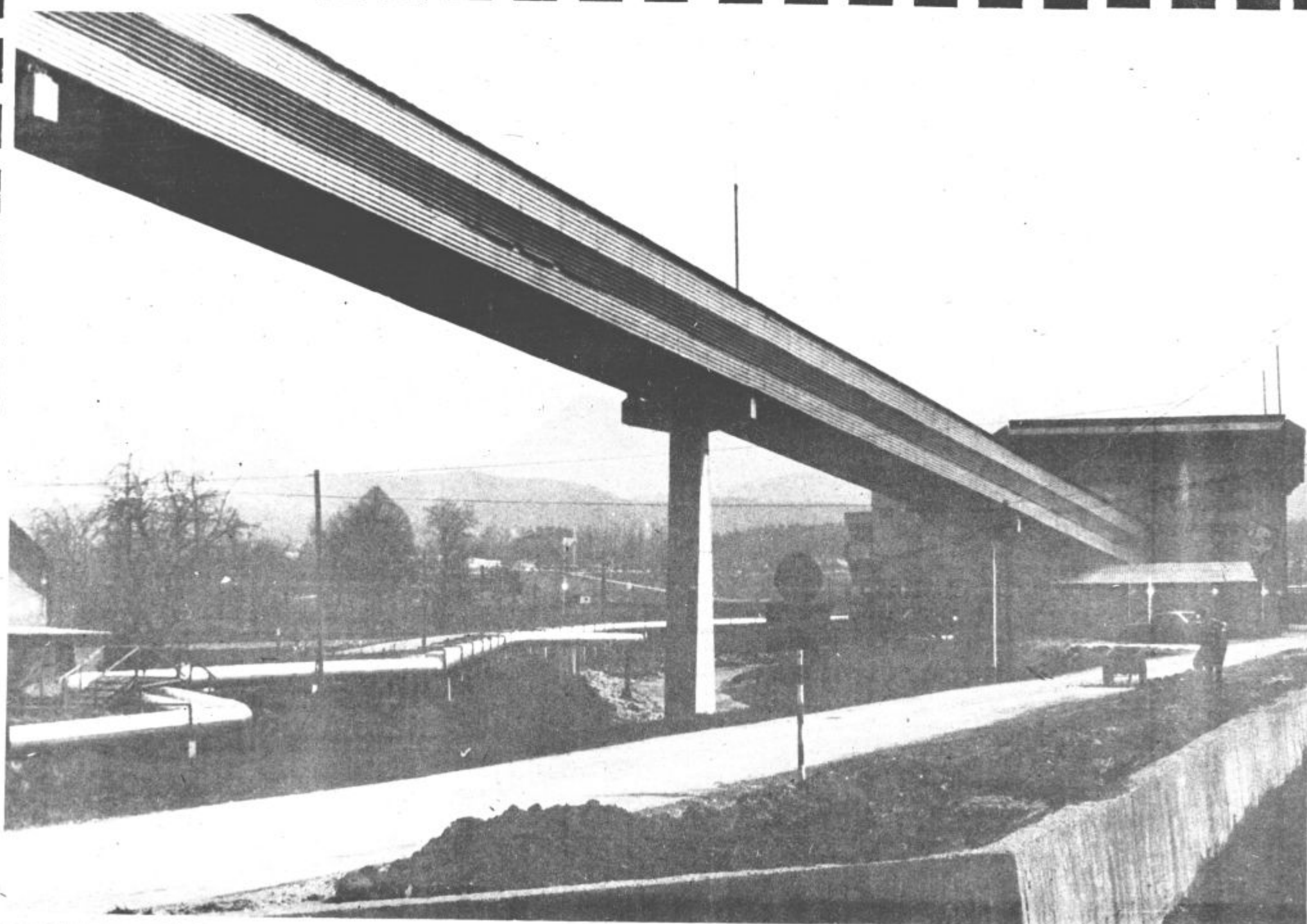
Srce mi je bilo kot neumno: »Ali bomo zmogli? Bomo našli pot? Le kakšna bodo vprašanja?« sem se vedno znova spraševala na občinskem tekmovanju mladih s področja SLO in DS. Tokrat nismo bili med samimi poznanimi. Spraševali smo se, kako so pripravljeni mladi iz drugih šol.

Tik pred startom sem izgubljeno gledala predse, čakala, da bomo slišali tisti odločilni: »Pojdite! Cas je že!« Končno smo slišali tudi to. Zagnali smo se. Pot ni bila dolga, tudi vprašanja niso bila težka in sploh je bilo vse čudovito, saj smo se znašli tudi na terenu. Imeli smo startno številko sedem. Na vseh kontrolnih točkah so nam zatrjevali, da smo najboljša skupina in da še nobena ni tako dobro reševala vprašanja, kot mi. To je bilo res, na petih kontrolnih točkah smo skupaj izgubili le osem točk. Ob prihodu na cilj smo bili opehani, utrujeni, a srečni in veseli, saj smo poleg dobrih nalog, dosegli še najboljši čas. Prešli smo v vodstvo. V vodstvu smo ostali vse do startne številke sedemnajst, katero je imela prva ekipa naše šole, ki je vprašanje rešila stoddostno, imela pa je tudi boljši čas in ta je prešla v vodstvo.

Po tekmovanju smo čakali na razvrstitev drugih skupin. Bilo je mrzlo, zeblo nas je, zato smo se lovili, da bi ogreli premle ude. Najbolj pa nas je ogrela novica, da se bomo lahko peljali z letalom. Prvotno je bilo dogovorjeno, da se bo lahko peljala le prva skupina. Vožnja z letalom je bila prečudovita. Opazovali smo velenjsko pokrajino. Hiše so bile kot škatlice, navdušila pa me je tudi modrina velenjskega jezera. Z letalom bi se vozila kar ves dan.

Počutila sem se svobodno, bolj svobodno kot kdaj koli do takrat. Sklenila sem, da bom z vsemi močmi branila svobodo, naravo, ljudi, domovino, neodvisnost... da bom do popolnosti izpolnjevala naloge, ki smo jih dolžni izpolnjevati Titu.

Romana Cafuta

SOZD Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje
Delovna organizacija

RUDNIK LIGNITA VELENJE

TOZD Jama Preloge
 TOZD Jama Škale
 TOZD Jama Pesje
 TOZD Priprave
 TOZD Mehanizacija
 TOZD Transport
 TOZD Klasirnica

TOZD Jamske gradnje
 TOZD Gradbena dejavnost
 TOZD Mizarska dejavnost
 TOZD Zunanja dejavnost
 Delovna skupnost Zračenje
 Delovna skupnost Kopalnica
 Delovna skupnost skupnih služb

OB PRAZNOVANJU PRAZNIKA DELA VELENJSKI RUDARJI
ISKRENO ČESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM!

SOZD REK VELENJE

DO PLASTIKA
VELENJE

TOZD Plastika
 TOZD Kovinski izdelki in galanterija
 Delovna skupnost skupnih služb

SOZD REK VELENJE

DO TISKARNA
VELENJE

SOZD REK VELENJE

Delovna skupnost skupnih služb
 Delovna skupnost Družbeni
 standard

Delovna skupnost Zavarovanje
 Delovna skupnost Avtomatska obdelava
 podatkov

SOZD REK VELENJE

DO ELEKTRO-FILTRSKI
ELEMENTI ŠOŠTANJ

SOZD REK VELENJE

VELENJE
DO AVTOPARK

gorenjetgo gorenjetgo gorenjetgo gorenjetgo

**DELAVCI GORENJA ČESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM
IN OBČANOM VELENJA OB DNEVU OF IN MEDNARODNEM
PRAZNIKU DELA — 1. MAJU!**

BRANKO RADOJEVIČ
delavec v tozdu Štedilniki

1. maj je praznik, ki ga moramo proslaviti v miru, svobodi, bratstvu in enotnosti vseh naših narodov in narodnosti.

Vesel sem, da delam v takem kolektivu, kot je Gorenje. Praznične dneve bom preživel doma v Tuzli. Vsem delavcem želim prijetno praznovanje!

MARIJA ČANDER
delavka v tozdu Štedilniki

Sem dolgoletna delavka Gorenja. 1. maj je zame in za vse delavce pomemben praznik, ki ga moramo dostojno proslaviti. Praznik dela bom preživela delovno, kajti gradimo hišo. Vsem delavcem iskreno čestitam!

GORDANA FELE
delavka v tozdu Štedilniki

Bližamo se praznovanju 1. maja. Spominjali se bomo naših staršev, ki so včasih praznovali 1. maj naskrivoma. In pogledjte kako ga praznujemo danes. Za dva dni greva s hčerko na Pungart. Želim, da bi prav vsi delavci na svetu dostojno proslavili svoj praznik!

gorenjetgo gorenjetgo gorenjetgo gorenjetgo

Proizvodnja modne konfekcije

Elkroji

Delavci
TOZD KONFEKCIJA MOZIRJE
TOZD KONFEKCIJA ŠOŠTANJ
Delovna skupnost skupnih služb

***Vsem delovnim ljudem
in občanom občin Mozirje
in Velenje naše iskrene
čestitke ob 27. aprilu
in 1. maju — prazniku dela!***

INDUSTRIJA USNJA VRHNIKA

TOZD TOVARNA USNJA
ŠOŠTANJ USTANOVLJENA LETA 1788

TOZD TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

Tovarna usnja Šoštanj je ena najstarejših usnjarn v Jugoslaviji in na Balkanu. V letu 1981 beleži 193-letnico obstoja.

Specialni izdelek šoštanjske usnjarne je bil že v preteklosti likanec, ki je zaradi izredne kvalitete dosegel svetovni sloves in je razen evropskega, osvojil tudi južnoameriško tržišče. Danes tovarna usnja Šoštanj razen tehničnega proizvaja še podplatno usnje, izvrsten oblačilni velur in podlogo iz svinjskih kož.

Pred kratkim je Tovarna usnja Šoštanj začela proizvajati popolnoma nov izdelek pri nas »SLAMNICE«. To so dekorativno izolacijske plošče za oblaganje sten in stropov. Izdelek je dosežek lastnega razvoja v sodelovanju z Inštitutom za industrijsko oblikovanje pri FAAG Ljubljana.

***Vsem delovnim ljudem in občanom iskreno čestitamo
za praznik dela — 1. maj!***

**GIP GRADIS
LJUBLJANA**

**TOZD
Gradbena
enota CELJE**

**Vsem delovnim ljudem in občanom Šaleške doline
iskreno čestitamo za obletnico ustanovitve OF — 27. april
in praznik dela — 1. maj!**

***Komunalna in
stanovanjska
oskrba Velenje***

n. sub. o., Koroška 37 b

**TOZD KOMUNALNA OSKRBA, n. sub. o.,
TOZD TOPLOTNA OSKRBA, n. sub. o.,
TOZD STANOVANJSKA OSKRBA, n. sub. o.,
Delovna skupnost skupnih služb**

**Združene komunalne delovne organizacije bodo v novi
organiziranosti opravljale naslednje dejavnosti:**

- oskrba naselij z vodo;
- oskrba naselij s kanalizacijo;
- oskrba naselij z javno higieno;
- oskrba naselij z javnimi prometnimi površinami;
- oskrba naselij z javnimi zelenimi površinami;
- oskrba naselij s pogrebno in pokopališko dejavnostjo;
- oskrba naselij s toplotno energijo;
- urejanje in vzdrževanje družbenih stanovanj in poslovnih prostorov;
- načrtovanje razvoja in organiziranje komunalnih objektov in naprav;
- storitve občanom in našim uporabnikom z nekaterimi stranskimi dejavnostmi.

***Čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom
ter uporabnikom naših storitev
in jim želimo prijetno praznovanje 1. maja!***

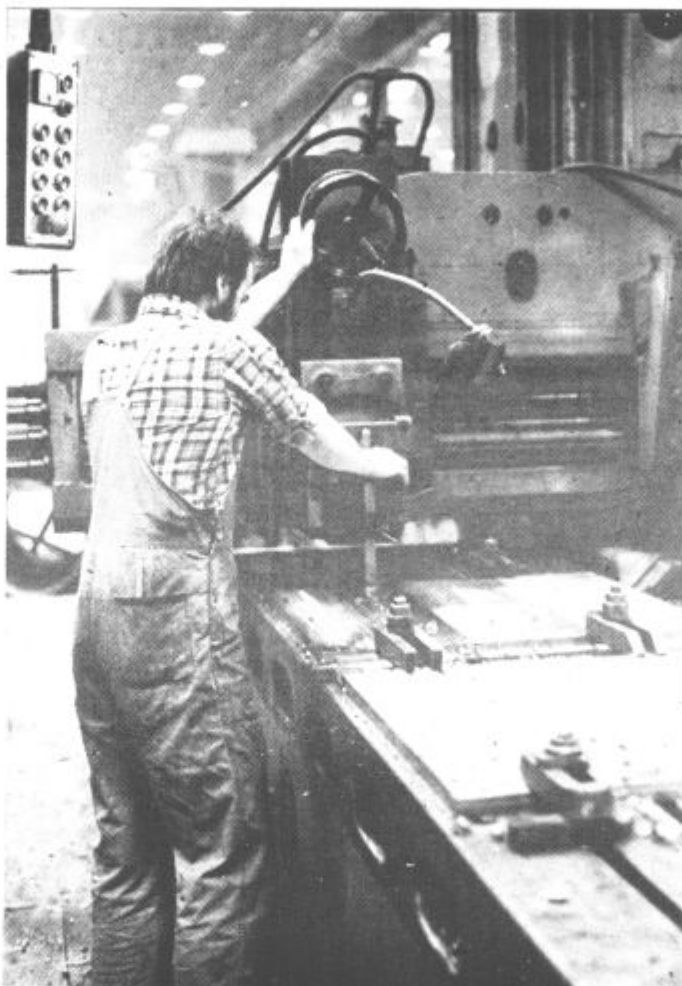

SOZD REK
Velenje

Delovna
organizacija

ELEKTROSTROJNA OPREMA VELENJE — PRELOGE

TOZD Strojni obrati
TOZD Elektro obrati
TOZD Vodovodno-toplovodni
obradi
TOZD Krovsko-ključavničarski
obradi
Delovna skupnost skupnih
služb

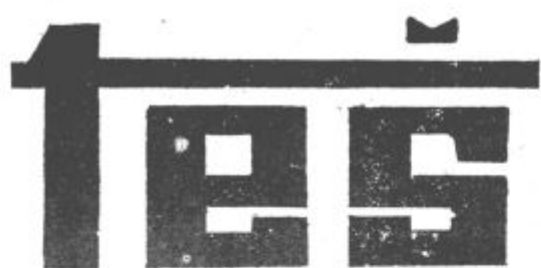
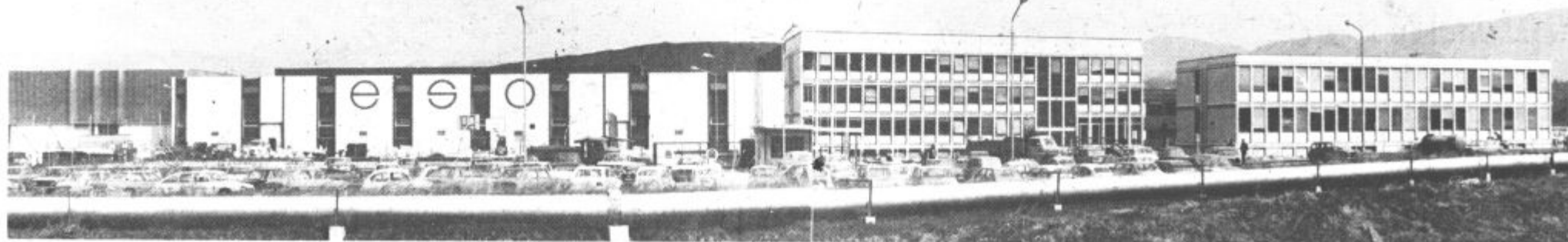
Delovna organizacija Elektrostrojna oprema Velenje — Preloge beleži nov velik napredek v doseganju še boljših proizvodnih rezultatov in osvajanju novih programov.

Ob praznovanju 1. maja dajemo namenu novo proizvodno halo, ki bo namenjena za izdelavo hidravličnega jamskega podporja DOWTY!

Vsem delovnim ljudem in občanom Velenja, posebej še poslovnim partnerjem in članom delovnih kolektivov sozda REK Velenje

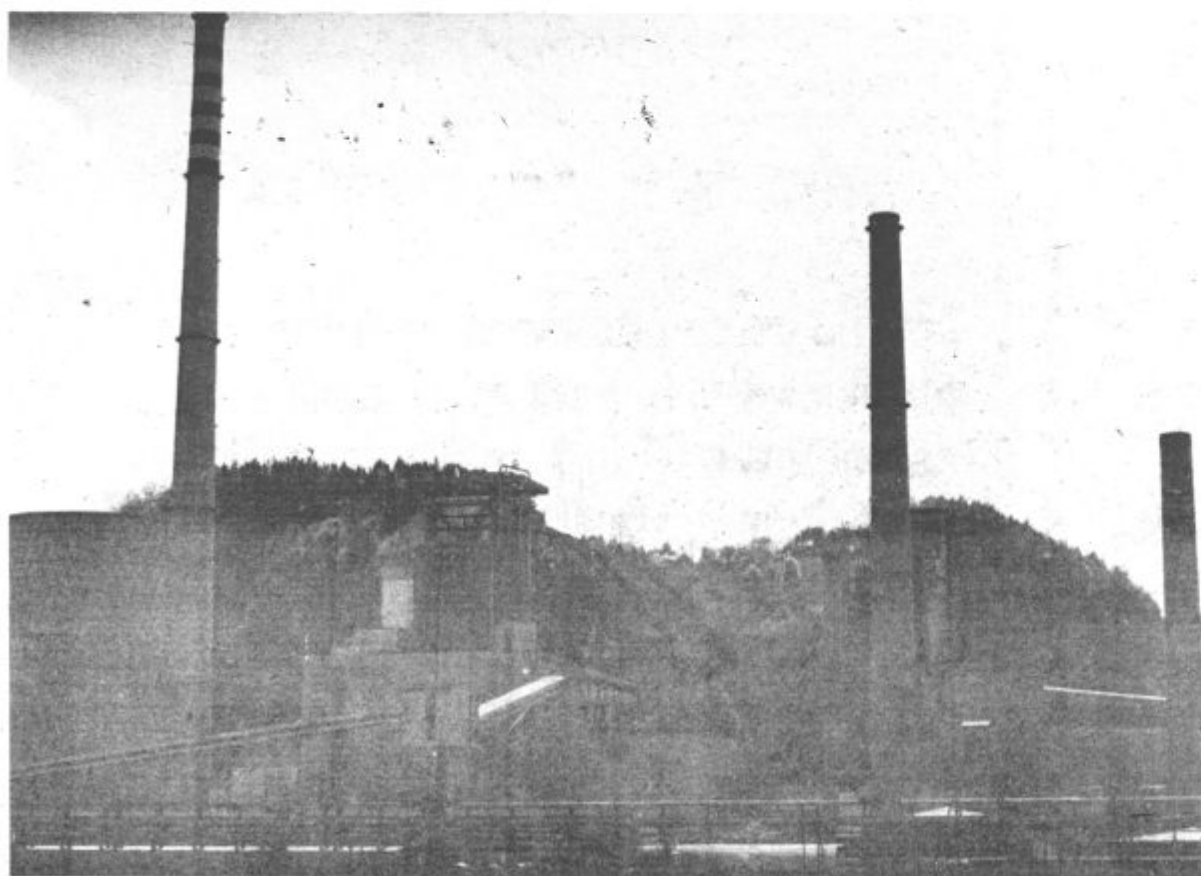
čestitamo za

1. maj —
praznik dela!

termoelektrarne šoštanj

Vsem občanom in delovnim ljudem občine Velenje, vsem delovnim kolektivom v sozdu REK VELENJE in vsem poslovnim partnerjem čestitamo za 27. april—obletnico ustanovitve OF in 1. maj—mednarodni delavski praznik!

TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ

Tozd Termoelektrarna Šoštanj I
Tozd Termoelektrarna Šoštanj II
Tozd Vzdrževanje
Tozd Investicijski inženiring
Delovna skupnost družbena prehrana
Delovna skupnost skupnih služb

V Šoštanskih Termoelektrarnah, kjer dosegajo že zdaj, s primerjavi s podobnimi enotami doma in na tujem, visoko obratovalno pripravljenost, bodo storili vse, da v prihodnjih letih predjem z izboljšanjem tehnologije tako tekočih kot letnih popravil naprav zagotovijo še večjo obratovalno pripravljenost.

Zaradi velikih potreb po električni energiji iz termoelektrarn so od začetka novembra lani naprej obratovalne vse naprave s polno zmogljivostjo. Februarja so morali za krajši čas zaustaviti IV. in V. blok. Medtem, ko so netesnost aktivnega dela kotla 275 MW bloka opravili v enem dnevu, pa bodo poškodovani del pršišča hladilnega stolpa 345 MW bloka dokončno sanirali do poletja. Letos pa bodo opravili še redni remont IV. bloka ter izvršili še nekatera manjša vzdrževalna dela, da bi bile vse naprave pripravljene za obratovanje s polno močjo tudi v sezoni 1981/1982!

velenjska plastika
n. sub. o.
63320 velenje
celjska cesta
telefon (063)
850 138, 850 410

VELENJSKA PLASTIKA

Delavci

TOZD INTEGRAL

TOZD GALIP

DSSS

**čestitamo vsem delovnim
ljudem za delavski praznik —
1. maj!**

**Mladost in spretnost — jadralna deska VEPLAS
Model za rekreacijo, model za tekmovanja —
rezultat lastnih raziskav.**

**JADRALNA DESKA VEPLAS KMALU
NA NAŠEM TRŽIŠČU!**

vegrad

**VEGRAD
VELENJE**

TOZD Gradnja Velenje

TOZD Gradnja Ljubljana

TOZD Gradnja Beograd

TOZD Gradbenik Ljubno

TOZD Vemont Velenje

TOZD Mehanizacija Velenje

TOZD Keramičarstvo Šoštanj

TOZD Zaključna dela Velenje

TOZD Projektivni biro Velenje

INŽENIRING

Delovna skupnost skupnih služb

**čestita vsem poslovnim partnerjem
ter delovnim ljudem za 27. april — obletnico
ustanovitve OF in 1. maj — praznik
vseh delovnih ljudi!**

vegrad

Savinjsko šaleška gospodarska zbornica Velenje

čestita vsem delovnim ljudem in občanom občin Velenje in Mozirje ob
27. aprilu — dnevu ustanovitve OF in 1. maju — prazniku dela!

Ljubljanska banka

Rudarska 3
63320 Velenje
poštni predal 86

Temeljna banka Velenje
n. sub. o.

čestita vsem delovnim ljudem in občanom Velenja in
Mozirja za 27. april — obletnico ustanovitve OF
in 1. maj — mednarodni delavski praznik!

Tozd za PTT promet Velenje

čestitamo za 27. april — obletnico ustanovitve OF
in delavski praznik — 1. maj!

Zdravstveni center Velenje

TOZD SPLOŠNO ZDRAVSTVO VELENJE
TOZD SPLOŠNO ZDRAVSTVO MOZIRJE
TOZD ZOBOZDRAVSTVO VELENJE
TOZD BOLNIŠNICA—ZDRAVILIŠČE TOPOLŠICA
DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Delavci Zdravstvenega centra Velenje iskreno čestitajo vsem delovnim ljudem ob
27. aprilu — dnevu ustanovitve OF in 1. maju — prazniku dela!

Projektivni biro Velenje

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje naše iskrene čestitke ob 27. aprilu —
dnevu ustanovitve OF in 1. maju — prazniku dela!

Mladinska knjiga — TOZD Knjigarne in papirnice

Knjigarna Velenje

Delovnim ljudem in občanom Velenja čestitamo za 1. maj!

Velenje

Vsem delovnim ljudem in obiskoval-
cem kina Velenje, Šoštanj in Smart-
no ob Paki iskrene čestitke ob
27. aprilu in 1. maju — prazniku dela!

SOZD
merx

SOZD MERX
Trgovska delovna organizacija
SAVINJA MOZIRJE p. o.

Savinja Mozirje

čestita ob prazniku dela vsem svojim kupcem in poslovnim sodelavcem ter se pri-
poroča za nadaljnje uspešno sodelovanje.

Skupnost za zaposlovanje Velenje

čestita delovnim ljudem ob 27. aprilu — obletnici ustanovitve OF in 1. maju —
prazniku dela!

GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE

TOZD Gozdarstvo Luče — TOZD Gozdarstvo Gornji grad — TOZD Gozdarstvo Šoštanj —
TOZD Transport in gradnje Nazarje — TOK Nazarje — TOK Šoštanj — Delovna skupnost
nih služb

Vsem delovnim ljudem na območju Gozdnega gospodarstva Nazarje
iskreno čestitamo za praznik dela!

gorenje glin

nazarje

Delavci TOZD Žagarstvo —
TOZD Stavbno pohištvo —
TOZD Iverna — TOZD Energe-
tika in vzdrževanje — Delovna
skupnost skupnih služb

Delovnim ljudem in občanom ter vsem poslovnim partnerjem čestitamo za 1. maj
ter jim želimo novih delovnih uspehov!

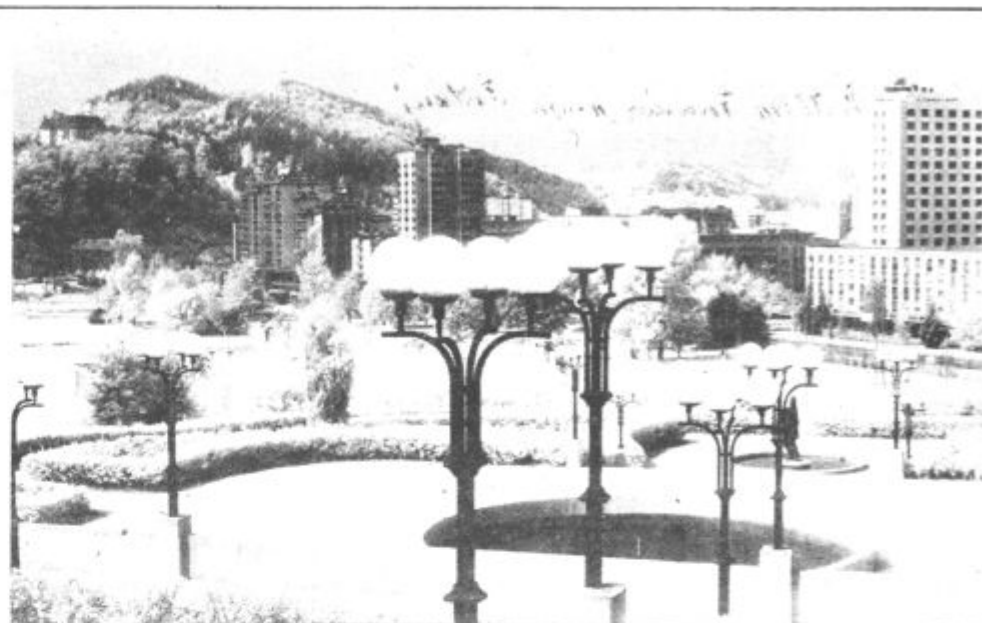

komunalno podjetje mozirje

čestita vsem delovnim ljudem
in občanom Mozirja ob 1. maju
— prazniku dela!

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje

se pridružuje čestitkam občanom za 27. april — dan ustanovitve
OF in 1. maj — praznik dela!

**Ob 27. aprilu — obletnici ustanovitve OF
in 1. maju — prazniku dela
iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem
in občanom občine Velenje**

Skupščina občine Velenje

Izvršni svet skupščine občine Velenje

Občinska konferenca SZDL Velenje

Občinska konferenca ZKS Velenje

Občinski svet ZSS Velenje

Občinski odbor ZZB NOV Velenje

Občinska konferenca ZSMS Velenje

Občinska konferenca ZRVS Velenje

Prvomajski shod rudarjev

Velenjski rudarji in delavci drugih delovnih kolektivov so z Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje bodo mednarodni delavski praznik — 1. maj preživel na Graški gori. Prejšnja leta so velenjski rudarji proslavili prvi maj s pohodom na Paški Kozjak, letos pa so se odločili za obisk Graške gore — Gore jurišev.

Avtobusi bodo vozili udeležence prvomajskega slavlja na Graški gori do Plešivca. Na priložnosti slovesnosti, s katero bodo proslavili 40-letnico ustanovitve OF in praznik dela — 1. maj bo igrala velenjska Rudarska godba. Pripravili pa bodo tudi že tradicionalna rekreacijska tekmovanja.

KS Velenje — Stara vas

Krajevni praznik

Delovni ljudje in občani krajevnokupnosti Velenje — Stara vas že nekaj let praznujejo svoj krajevni praznik v spomin na 30. april 1944, ko so ponoči borci Bračičeve brigade napadli velenjski premo-govnik.

Letošnji krajevni praznik bodo

proslavili s priložnostno prireditvijo v nedeljo, 26. aprila ob 9. uri v kinodvorani. Ob tej priliki bodo podelili tudi priznanja OF, učenci osnovne šole Anton Aškerc pa bodo izvedli priložnostni kulturni program.

Savinjski gaj

Razkošno cvetje

Savinjski gaj v Mozirju se letos že četrto zapored bohoti v razkošno pomladansko cvetja. Znatna ohladitev je sicer razcvet nekoliko zavrla, v teh dneh pa bo gaj že več kot vreden ogleda. Zagotovo zato so desetstosi tulipanov, pa veliko hiacint in okrasnega grmičevja. Seveda si vsak lahko ogleda še vrsto objektov s

katerimi na tem mestu ohranjajo bogato izročilo Gornje Savinjske doline, v kratkem pa bodo člani društva za varstvo in vzgojo ptic pevk ob svojem domu pripravili še stalno razstavo ptic. V dosedanjih dveh letih si je Savinjski gaj ogledalo preko 150.000 obiskovalcev od vsepovsod, letos pa je gaj odprt od 8. do 19. ure.

Preizkusite svojo moč

Pohod na Paški Kozjak

Zveza telesnokulturnih organizacij in Planinsko društvo Velenje bosta organizirala v nedeljo, 10. maja tradicionalni TRIM POHOD na Paški Kozjak.

Začetek pohoda bo med 7. in 10. uro izpred gasilskega doma v Saleku. Udeleženci pohoda morajo na cilj na Paškem Kozjaku priti najmanj do 13. ure. Med hojo bo tudi preizkus uspešnosti streljanja z rračno puško in s pikadom, na Paškem Kozjaku pa bodo organizirali še razna tekmovanja: tek v vrečah, vlečenje vrvi in kros na Spik, najvišji vrh Kozjaka.

Seveda bodo tudi tokrat vsi udeleženci pohoda dobili značko, nalepko, družine pa družinska priznanja. Udeleženci trim iger pa bodo prejeli posebna priznanja.

Glede na to, da poteka del pohoda po Šaleški planinski poti in hkrati po poti, ki so jo leta 1944 prehodili borci legendarne XIV. divizije, je pohod uvrščen v program republiških akcij.

Organizatorja vabita, da se pohoda udeležite v čim večjem številu.

GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE

GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE
TOZD Transport in gradnje Nazarje

Na podlagi določil pravilnika o delovnih razmerjih ter sklepa komisije za delovna razmerja

OBJAVLJAMO

prosta dela in naloge

1 AVTOELEKTRIKARJA

Kandidati morajo imeti končano šolo za avtoelektrikarje. Rok za prijavo je 15 dni od objave na naslov: GG Nazarje—TOZD Transport in gradnje, 63331 Nazarje. O izbiri bodo kandidati pisno obveščeni.

Naročnike in bralce Našega časa obveščamo, da bo izšla prihodnja, 18. številka domačega tednika v petek, 8. maja.

Uredništvo in uprava

Oddih v planinah na rekreacijskem turističnem centru Golte

Danes, ko nas pocasi, toda vztrajno uničuje tempo našega življenja, ko smo preobremenjeni in zaprti v omejenem gibalnem prostoru, postajata vse pomembnejša čas in prostor, ki ju namenjamo za rekreativni oddih. Verjetno ni potrebno posebej poudarjati potrebe po čistem ozračju, zelenju in blagodejni tišini narave.

Prav gotovo so MOZIRSKE PLANINE s svojim rekreacijsko-turističnim centrom GOLTE in čudovito srednjegorsko klimo (1400 do 1590 m nadmorske višine) kraj, katerega dobrine ne znamo dovolj vrednotiti. Če se človek želi od vsakdanjih naporov resnično odpočiti, potem mora svoj počitek povezati z aktivno rekreacijo. Četokrat nas morje in gneča ob njem bolj utrudita kot odpočijeta, tudi stroški letovanja ob morju niso dosegljivi za vsak žep. Tega pa za gorski oddih ni mogoče trdit.

Delovna organizacija TURIZEM, GOSTINSTVO IN PROPAGANDA VELENJE je zato pripravila možnosti koriščenja oddiha na Golteh za vse delovne ljudi celjske regije. Že od prvomajskih praznikov naprej pa vse do pozne jeseni je moč preživeti tri, sedem ali desetdnevne počitnice v hotelu Golte in Mozirski koči po izredno solidnih cenah.

Počitniški dnevi, ki jih boste preživljali v planinah, bodo usmerjeni po programu aktivne rekreacije in pod strokovnim vodstvom rektororjev in zdravnikov. Aktivnost bo usmerjena predvsem v telovadbo, krajše in daljše sprehode po okoliških hribovih in kmetijah, lahkotne teke, igranje raznih športnih iger.

Pomembno pri vsem pa je dejstvo, da takšen program in srednjegorska klima delujeta preventivno na zdravstveno počutje ljudi in sta primerna za vsakogar, še posebej pa za slabokrvne ljudi, delavce, ki opravljajo dela kjer veliko sede in v težjih delovnih pogojih (dela v rudnikih, ob trakovih, na visokih temperaturah).

Prepričani smo, da bodo lepote naših planin in čudovita klima ter solidna cena pritegnile vašo pozornost in pogojile odločitev, da preživite oddih na Golteh in se v dolino vrnete prerajeni.

DELOVNA ORGANIZACIJA
TURIZEM, GOSTINSTVO IN
PROPAGANDA VELENJE

Športni pregled

Velik uspeh Makovška

V bolgarskem mestu Rousse je bil konec tedna velik mednarodni miting, na katerem so nastopili tudi najboljši evropski tekmovalci v hoji. Velenjčan Bogdan Makovšek je v hoji na 10 km v konkurenci mladincev zasedel sedmo mesto in obenem postavil nov republiški mladinski rekord.

Tekmovanje je potekalo v neugodnih vremenskih razmerah, zato je rekord še toliko pomembnejši.

NOGOMET

Nogometaši Rudarja v 22. kolu druge zvezne nogometne lige zahod niso popravili svojega položaja na prvenstveni lestvici. Še naprej so z 19. točkami na trinajstem mestu, za njimi pa so tri moštva: Goš—Jug z 18 in Vrbas ter Bosna s petnajstimi točkami, ki pa verjetno nimata več upanja za obstanek v ligi.

V preteklem kolu so Velenjčani gostovali v Dubrovniku in srečanje z Goškom izgubili z rezultatom 1:0. Na tih so sicer upali na točko, vendar so bili domačini, kot kaže, zanje le nekoliko pretrd oreh.

V nedeljo gostuje v Velenju Dinamo iz Bihača.

xxx

Uspešnejši so bili igralci Šmartnega, ki so v tekmi slovenske nogometne lige v Kopru igrali z istoimenskim moštvom neodločeno 1:1. Zadelek za Šmartno je dosegel Prašnikar. Šmarčani so tudi po tem kolu na prvem mestu, imajo 24 točk, toliko kot Železničar, ki pa ima nekoliko slabšo gol razliko. Trejti je Slovan z 18 točkami.

V Šmartnem gostuje v nedeljo Ilirija.

xxx

Nogometaši Elbroja iz Mozirja so v tekmovalcu v slovenski nogometni ligi—vzhod pretekli teden odigrali dve prvenstveni tekmi. V soboto so v zaostalem srečanju na domačem igrišču premagali ekipo Pragerskega z rezultatom 3:1. Strelci za Elbroj so bili: Hrašnik dva in Hribnik, v nedeljo pa so gostovali v Slovenskih Konjicah, od koder so se vrnil ne poraženi (1:1). Gostje so vodili z golom Ermenca do 83. minute. Poleg tega jim je sodnik razveljal drugi zadelek, domačinom pa piskal enajstmetrovko, iz katere so izenačili.

ROKOMET

Igralke Velenja so v soboto dosegle prvo spomladansko zmago. Po dobri igri v prvem polčasu in polovici drugega polčasa so povsem zasluženo

premagale drugouvrščeno ekipo Splita z rezultatom 17:15. (11:7). Velenjčanke so si priigrale že šest točk prednosti, vendar so v zadnjih minutah tekme, ko so vodile še s petimi goli razlike popustile in gostje so nekoliko ublažile poraz.

Po 15. kolih v drugi zvezni rokometni ligi—sever so igralke Velenja na šestem mestu s 16. točkami. Vodijo dekleta iz Labina z 29. točkami. Jutri gostujejo Velenjčanke v Slavoniji proti DI Trokut.

Strelke za Velenje so bile D. Golič, 8. Bovha 4, Špoljar 2, Omerović 1, Džordžević 2.

xxx

Rokometaši Šoštanjani so tudi po 15. kolu v republiški rokometni ligi na prvem mestu. V soboto so gostovali v Celju, kjer se niso veliko trudili, saj so mlado ekipo Aera premagali le s 25:24 (12:14). Kljub temu pa kaže, da so domačo ekipo le nekoliko preveč podcenjevali, saj so si zmago priigrali šele v zadnjem napaču. Gole za Šoštanj so dosegli Potušek in Skornšek po 6, Guček 4, Stvarnik 5, Javornik in Jamrovič po 2.

Jutri gostuje v Šoštanju Peko.

xxx

Igralke Šmartnega ob Paki so prav tako pobrale ves izkupiček v tekmi slovenske lige. Na domačem igrišču so premagale ekipo Polane z rezultatom 22:15 (11:8). Po 15. kolu so na petem mestu s 17. točkami, vodijo pa rokometarice Mlinotesta iz Ajdovščine s 27. točkami. V 16. kolu gostujejo Šmarčanke v Kočevju.

NAMIZNI TENIS Preteklo soboto so igralci Tempa iz Velenja gostovali v Poljčanah. V srečanju predzadnjega kola 1.B republiške lige so premagali ekipo Gornje Radgone s 5:2, igralce Poljčan pa s 5:1. Najzaslužnejša za zmago sta bila Jerič in Hribnik, ki sta dobila vsa srečanja. Jutri je gostitelj turnirja Tempo. Turnir bo v osnovni šoli v Topolšici s pričetkom ob 9. uri.

xxx

Na Frnkovem spominskem tekmovanju v nedeljo v Celju so v konkurenci posameznikov za mlajše člane nastopili tudi štiri igralci namiznoteniškega kluba Tempo. Največ uspeha je imel Bojan Ambrož, ki je izgubil šele v četrtfinalu.

ODBOJKA

V preteklem kolu so odbojkarice Ljubnega na domačem igrišču premagale z rezultatom 3:2 ekipo Partizana iz Viča. Domačinke so, bile boljše na mreži, kar je odločilo zmagovalca. S to zmago so se povzpelle na drugo mesto.

Medobčinsko tekmovanje

V Laškem je bilo preteklo soboto medobčinsko pionirsko šahovsko tekmovanje. Iz naše občine so se ga udeležili štiri ekipe, ki so pokazale veliko znanja, saj so v vseh skupinah naši predstavniki osvojili prva mesta. Ekipe starejših pionir in pionirjev bosta zastopali naše področje na republiškem tekmovanju, kjer jim želimo kar najlepše uspehe.

H. F.

Občni zbor SSK Velenje

V Cirkovcah bodo gradili 80 metersko skakalnico

Pretekli četrtek je bil občni zbor smučarsko skakalnega kluba Velenje. Pregledali so opravljeno delo v zadnjih treh letih ter sprejeli plan dela. Ugotovili so, da klub, kljub skromnim finančnim sredstvom, dosega iz leta v leto boljše rezultate. V šaleški koroški regiji je preteklo zimsko sezono posegel velenjski klub po najvišjih mestih, tako v posameznih kategorijah kot v skupni razvrstitvi. Pri mlajših cicibanih je postal regijski prvak Viki Cepelnik, pri starejših cicibanih Boris Pušnik, med mlajšimi pionirji je bil najboljši Izlok Golob, med člani pa Peter Čeh. Ta je tudi edini tekmovalce kluba, ki je doslej preskočil sto metrov. Tudi v republiškem merilu so bili mladi iz Velenja uspešni, kar je velik uspeh, če upoštevamo močno konkurenco znanih klubov Ilirija, Triglav, Jesenice, Logatec itd. Med starejšimi cicibani je bil Boris Pušnik preteklo sezono prvak pokala za SRS in republiški prvak za preteklo sezono.

Smučarsko skakalni šport je izrazito tekmovalne narave in je za doseganje dobrih rezultatov pomembno trdo in vztrajno delo. Preko leta trenirajo v Braslovcah na plastiki, saj klub sam ne premore niti ene plastične skakalnice. V zgodnji pomladi in jeseni, ko je sneg na okoliških vrhovih, trenirajo tam. Pozimi pa imajo treninge za velenjskim gradom, kjer so 8. 15. 30 in 45 meterske skakalnice. Včasih trenirajo pa tudi v Misljini na 60 meterski skakalnici.

Opazajo, da so v klubu aktivni pionirji, ko pa ti odrastejo, ne trenirajo več. Tako imajo zelo malo mladincev in članov. Vzrok temu pa je tudi v tem, da v bližini ni skakalnice, ki bi mlade lahko povedla na planiško 90 metersko skakalnico. Zaradi tega že

dolgo razmišljajo o ureditvi 80 meterske skakalnice. Lokacijo zanjo so izbrali v Cirkovcah. Člani kluba so prepričani, da jim bo širša družba priskočila pri uresničitvi te naloge na pomoč. Doslej so jim že pomagali krajanji Cirkove.

Ko bo postavljena ta skakalnica, pa bodo imeli tudi mladinci in člani možnost dosegati podobne rezultate kot jih danes pionirji. Poudariti je potrebno, da ima klub nekaj izrazito nadarjenih članov in mnogi imajo verjetno tudi možnosti, da se uvrstijo v državno reprezentanco.

Pomembna naloga kluba je tudi pridobivanje novih članov. Ugotavljajo pa, da imajo starši za skakalni šport vse premalo razumevanja, prav tako pa tudi mentorji športnih klubov na osnovnih šolah. Več pa bo klub v prihodnje moral narediti tudi na področju obveščanja.

Znano je, da je potrebno pri tej športni dejavnosti pričeti s treningi že v prvih razredih osnovne šole. Tako se hitreje in lažje dosega dobri rezultati. Pod vodstvom šolanih trenerjev so trenirali uspešni, predvsem pa varni. Težava kluba je tudi v tem, da nima primernih klubskih prostorov in prostorov za shranjevanje smuč, opreme, orodja. Zato so sklenili, da ob izteku skakalnice postavijo začasen montažni objekt, ki bo služil v te namene. Na občenem zboru so razrešili dosedanj odbor in imenovali novega. Za predsednika kluba pa je bil ponovno izvoljen Alojz Jevšenak. Novoizvoljeni odbor čaka veliko dela, saj morajo odpraviti številne težave in uresničiti pomembne naloge, kar pa je v veliki meri odvisno od podpore in razumevanja najširše javnosti.

Karolina Dolar

Ob prazniku dela 1. maju in dnevu ustanovitve OF ČESTITAMO delovnim ljudem in občanom občine Velenje.

Potrošnike vabimo, da nas obiščejo ter se priporočamo za sodelovanje.

ZDRUŽENE LEKARNE VELENJE

Lekarna Velenje — Lekarna Šoštanj — Lekarna Mozirje — Lekarniška postaja Šmartno ob Paki

čestitajo vsem uporabnikom lekarniških uslug ter vsem delovnim ljudem in občanom občin Velenje in Mozirje ob 1. maju — prazniku dela.

Čestitkam delovnim ljudem in občanom za obletnico ustanovitve OF slovenskega naroda — 27. april in mednarodni delavski praznik — 1. maj se pridružuje

CENTER ZA INFORMIRANJE, PROPAGANDO in ZALOŽNIŠTVO VELENJE z uredništvij Našega časa in Radia Velenje.

naš čas

«NAS CAS» glasilco SZDL, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o. Velenje, cesta Frančiška Foita 10.

«NAS CAS» je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstodnevnik «ŠALEŠKI RUDAR», kot tednik pa izhaja «NAS CAS» od 1. marca 1973 naprej.

UREDNIŠTVO: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek in Mira Zakošek (tiskarji).

Izhaja ob petkih.

Uredništvo in uprava Velenje, cesta Frančiška Foita 10, telefon (063) 850-087, 850-316, 850-317. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 7 dinarjev, letna naročnina pa 300 dinarjev (za tujino 600 dinarjev).

Za računanje pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, tisk in odprema: CGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za «NAS CAS» se po imenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 z dne 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Koledar

Petek, 24. aprila — Jurij
Sobota, 25. aprila — Marko
Nedelja, 26. aprila — Marcelin
Ponedeljek, 27. aprila —
Ustanovitev OF
Torek, 28. aprila — Pavel
Sreda, 29. aprila — Robert
Četrtek, 30. aprila — Katarina
Petek, 1. maja — Praznik dela
Sobota, 2. maja — Boris
Nedelja, 3. maja — Aleksander
Ponedeljek, 4. maja — Cveto
Torek, 5. maja — Angel
Sreda, 6. maja — Stanko
Četrtek, 7. maja — Stanko

Gibanje prebivalstva

MATIČNI URAD VELENJE

Poroki:

Blaž Kralj, roj. 1957, gradbeni
tehnik iz Velenja in Marija Vid-
mar, roj. 1952, administrator iz
Velenja; Vlado Kretič, roj. 1955,
rudar iz Velenja in Marija Kuha-
nec, roj. 1963, delavka iz Velenja.

Smrti:

Ivan Žunko, upokojenec iz Vele-
nja, Tomšičeva 9, star 69 let;
Jakob Pirc, upokojenec iz Luč 75,
star 58 let; Mihael Hriberšek,
upokojenec iz Šmartinskih Cirkovc
21, star 66 let.

MATIČNI URAD ŠOŠTANJ

Smrti:

Jakob Čretnik, kmet iz Javorja
20, star 77 let; Jože Irmančnik,
preživetkar iz Brezij 18 pri Mozirju,
star 77 let; Franc Primožič, in-
validski upokojenec iz Račice 17
pri Sevnici, star 57 let; Franc Von-
čina, kmet iz Podvrha 109 pri
Braslovčah, star 68 let; Ivana
Krašna, upokojenka iz Strmca 13
pri Vojniku, stara 73 let; Mladen
Andrič, PK vrtnar iz Rtanja pri
Kaknju, star 22 let; Neža Bauer,
gospodinja iz Jurčičeve 6 v Celju,
stara 84 let.

Mali oglasi

MOŠKI ISČE SLUŽBO IN
STANOVANJE. Ponudbe
nasloviti na Naš čas Fotova 10
Velenje pod šifro „Poštenjak“.
PRODAM ŠOTOR ZNAMKE
„MEHLER“ za pet oseb. Naslov
v upravljalni listi.

NUJNO ZAPOSIM STAREJ-
ŠO ŽENSKO ZA STREŽBO v
lokalu v popoldanskem času.
Informacije v uredništvu.

UGODNO PRODAM FAN-
TOVSKO ŠPORTNO KOLO na
tri prestave. Peter Zupušek,
Partizanska 68 (nasproti železniške
postaje v Pesju — popoldne) tel.
852-087.

PASAT LS, letnik 1974,
prodam. Vzajem ček do 5 M, ali
zamenjam za cenejši avto — ostalo
možno doplačilo s čekom. Cencelj,
Vrnjačke Banje 3, Velenje.

PRODAM štiri letne, malo
rabljene, gume „TRAJAL“
185/70 SR-13. Jože Maurer,
Vrnjačke Banje 7, Velenje.

TOVORNO PRIKOLICO ZA
OSEBNI AVTO KUPIM. Tel.
852-392.

PRODAM KOMBI ZASTAVA
430 K letnik 1975. Plačilo možno s
kreditom, v račun vzajem tudi
žagan les. Ogled mogoč vsak dan.
Laze 24 Sentilj.

PRODAM DOBRO OHRA-
NJENO sobno in kuhinjsko
opremo po kosih zaradi odselitve.
Informacije od ponedeljka do sre-
de po telefonu 851-993.

PRODAM GLOBOK OTROŠKI
VOZIČEK. Tel. 851-293.

LADO 1600 SPECIAL novo,
neregistrirano, prodam. Telefon
062 841-160-zvečer.

ISČEM SOBO V VELENJU ali
bližnji okolici, s souporabo
kuhinje in kopalnice. Nujno! Pla-
čam po dogovoru. Rasim Kam-
berovič, Simona Blatnika 1 a,
Velenje.

POCENI PRODAM 125 PZ.
VILI FISTIČ, Šmartno ob Paki
80.

PRODAM GS letnik 1976.
Prevoženih 61400 km, registriran
do aprila 1982. Franc Javornik,
Vinska gora 7a. Ogledate si ga lah-
ko vsak dan od 16 do 20 ure ali
vprašate po telefonu 889-117.

Kino

REDNI KINO VELENJE

24. 4. — petek ob 10. uri ŠERIF
V DOLINI NILA — italijanski
avanturistični V glavni vlogi: Bud
Spencer

24. 4. — petek ob 17.30 in 20.
uri MOST NA REKI KWAI —
angleški vojni. V glavni vlogi:
William Holden, Sessue Hayakawa

25. in 26. 4. — sobota in nedelja
ob 18. in 20. uri ŠERIF V DOLINI
NILA — italijanski avanturistični
V glavni vlogi: Bud Spencer
27. in 28. 4. — ponedeljek in to-
rek ob 18. in 20. uri DEKLE IZ
TRGA ZOO — zahodno nemška
komedija. V glavni vlogi: Katja
Carroll
29. 4. — sreda ob 18. in 20. uri
TAJNA AKCIJA — italijanski
akcijski V glavni vlogi: David Jan-
ssen
30. 4. — četrtek — zaradi prvo-
majskega praznika predstava
odpade

KINO DOM KULTURE VELE-
NJE

27. 4. — ponedeljek ob 20. uri
FILMSKO GLEDALIŠČE
SVETOZAR MARKOVIČ —
domači (POT V BOKO) V glavni
vlogi: Lazar Ristovski

30. 4. — četrtek — zaradi prvo-
majskega prireditve filmska pred-
stava odpade

KINO ŠOŠTANJ

25. 4. — sobota ob 19.30
NESPRETN DETEKTIV —
ameriška komedija V glavni vlogi:
Peter Falk, Ann Margaret

26. 4. — nedelja ob 17.30 in 20.
uri MOST NA REKI KWAI —
angleški vojni

27. 4. — ponedeljek ob 19.30
ŠERIF V DOLINI NILA — ita-
lijanski avanturistični

29. 4. — sreda ob 19.30
DEKLE IZ TRGA ZOO —
zahodnonemška komedija

KINO ŠMARTNO OB PAKI

24. 4. — petek ob 20. uri ŠERIF
V DOLINI NILA — italijanski
avanturistični 28. 4. — torek ob
20. uri MOST NA REKI KWAI —
angleški vojni

REDNI KINO VELENJE

4. 5. — ponedeljek ob 18. in 20.
uri PARTIZANI — domači vojni
V glavni vlogi: Bata Živojinović
5. 5. — torek ob 18. in 20. uri
PARTIZANSKA ESKADRILJA
— domači vojni V glavni vlogi:
Ljubiša Samardžić

6. 5. — sreda ob 18. in 20. uri
VRNITEV ODPISANIH —
domači vojni V glavni vlogi: Dra-
gan Nikolić

7. 5. — četrtek ob 18. in 20. uri
MOST — domači vojni V glavni
vlogi: Bata Živojinović, Boris
Dvornik

8. 5. — petek ob 18. in 20. uri
OKUPACIJA V 26 SLIKAH —
domači vojni V glavni vlogi: Boris
Kralj

KINO ŠOŠTANJ

4. 5. — ponedeljek ob 19.30
VRNITEV ODPISANIH —
domači vojni

6. 5. — sreda ob 19.30 PAR-
TIZANSKA ESKADRILJA —
domači vojni

KINO ŠMARTNO OB PAKI

5. 5. — torek ob 20. uri VRNI-
TEV ODPISANIH — domači
vojni

8. 5. — petek ob 20. uri
PARTIZANSKA ESKADRILJA
— domači vojni

Prireditve

KULTURNI
CENTER
IVAN
NAPOTNIK
VELENJE

V petek, 24. aprila ob 19.
uri bo v knjižnici Velenje
kulturni večer, na katerem
se bodo predstavili mladi
glasbeniki glasbene šole
Fran Korun-Koželj iz
Velenja.

V razstavnem prostoru
Kulturnega centra »Ivan
Napotnik« Velenje je od-
prta razstava slik in grafik
Franceta Miheliča.

Na velenjskem gradu so
odprte stalne muzejske in
galerijske zbirke, razen
muzeja slovenskih premo-
govnikov, ki je zaprt zaradi
prenovitve.

Na Graški gori in v To-
polšici sta odprti spominski
sobi.

INDUSTRIJA USNJA VRHNIKA TOZD TOVARNA USNJA
ŠOŠTANJ USTANOVljena LETA 1978

OZD INDUSTRIJA USNJA VRHNIKA
TOZD TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

RAZPIS KADROVSKIH ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO
1981/82

1. Na visokih šolah
— FNT kemijska tehnologija 1 štipendija
— ekonomska fakulteta 1 štipendija
— pravna fakulteta 1 štipendija

2. Na srednjih šolah
— strojna 1 štipendija
— ekonomska 1 štipendija
— kemijska 1 štipendija

3. Potrebe po učencih v gospodarstvu
— strojni ključavničar 2 štipendiji
— strugar 1 štipendija
— elektro jaki tok 1 štipendija

Kandidati za štipendijo naj pošljejo prijave na naslov:
TOZD Tovarna usnja Šoštanj, Glavni trg 2, 63325 Šoštanj,
najkasneje v 15 dneh po objavi razpisa.

K prijavi za štipendijo na obrazcu 1,65 DZS je treba priložiti:
— overovljen prepis ali fotokopijo polletnega spričevala
(velja za osnovnošolce in srednješolce)
— potrdilo o opravljenih izpitih z navedbo števila predpisanih
in že opravljenih izpitov in frekventacijsko potrdilo za teko-
če šolsko leto.

Višina kadrovskih štipendij ter pravice in obveznosti štipendi-
stov so usklajene s samoupravnim sporazumom o štipendira-
nju v občini Velenje.

Kandidate, ki se bodo prijavili v rednem razpisnem roku,
bomo o rezultatih izbora obvestili do 31. maja.

Rudarsko elektroenergetski kombinat

n. o. sol. o., Velenje

RUDARSKO ELEKTROENERGETSKI
KOMBINAT VELENJE
DSSS—SOZD REK
Kadrovsko splošni sektor
Komisija za delovna razmerja pri DSSS—SOZD REK
VELENJE

OBJAVLJA

1. NOVINARSKO-LEKTORSKA DELA
2. ORGANIZIRANJE POSLOVNEGA SISTEMA SOZD

POGOJI:

- visoka ali višja strokovna izobrazba pedagoške smeri (sla-
vistika), 1 leto delovnih izkušenj, moralno politična primer-
nost;
- visoka ali višja izobrazba organizacijske ali ekonomske
smeri, 2 leti delovnih izkušenj, moralno-politična primer-
nost.

Kandidati naj vložijo pisno prijavo z ustreznimi dokumentacijo
v roku 15 dni po objavi na naslov: Kadrovska služba SOZD
REK, komisija za delovna razmerja, Rudarska 6, 63320
Velenje.

Delo združujejo za nedoločen čas. Prijavljene kandidate bomo
pisмено obvestili o izbiri 30 dni po poteku objave.

D **DRAVINJSKI DOM** n. sol. o.
63210 Slovenske Konjice, Celjska c. 2. Telefon (063) 750-065, 750-068 p. p. 6

DRAVINJSKI DOM
TOZD Varnost n. sub. o.
Celjska cesta 2
Slovenske Konjice

OBJAVLJA

za poslovno enoto PREVENTIVA Velenje, ulica Veljka Vlaho-
viča 43, prosta dela in naloge

VODJA SKLADIŠČA (1 delavec)

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev, določenih z zaka-
nom, izpolnjevati še naslednje pogoje:
— dokončana srednja šola ali šola za prodajalce in dve leti
delovnih izkušenj ter odslužen vojaški rok; OD okrog
9.000 din; stanovanja ni.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju
pogojev v 15 dneh od objave na naslov: Kadrovska služba
Dravinskega doma, Celjska cesta 2, Slovenske Konjice.
Kandidati bodo obveščeni o izbiri v 10 dneh po preteku roka
za prijavo.

Trgovska delovna organizacija
SAVINJA MOZIRJE

OBJAVLJA

prosta dela in naloge v novi blagovnici v Mozirju in to za

- enega skladiščnega delavca
- šest prodajalcev mešane stroke
- tri prodajalce oblačilne stroke

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje
zahteve:

- da imajo uspešno končano šolo prodajalca
- da imajo najmanj eno leto delovnih izkušenj
- da za prodajalce mešane stroke ni zadržkov za delo z živili.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev spre-
jema splošna služba TDO »Savinja« Mozirje. Delo bo sklenjeno za
določen čas s polnim delovnim časom. Prijave je vložiti v 15 dneh od
dneva objave prostih del in nalog. O rezultatih prijave na objavo del in
nalog bodo kandidati obveščeni najkasneje v 15 dneh po preteku roka
objave.

Dopisujte v Naš čas

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi naše drage žene, mamice in sestre

Ane Kakaš

roj. 3. 7. 1943

se iskreno zahvalujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, posebno še tistim, ki so nam bili
v pomoč.

Zahvaljujemo se tudi vsem, ki so darovali cvetje. Posebno zahvalo pa smo dolžni DO TGO
GORENJE za izdatno pomoč.

Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste se je kakor koli spomnili!

Žalujemo: mož Gust, hčerke Tatjana, Dragica in mala Andrejka, sestra Marjana, brata Silvo in Tonč
ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Vse prežgodaj nam je kruta usoda iztrgala iz družinskega kroga našega
dobrega, dragega, nenadomestljivega moža, očka ter dedka

Karla Malija

Vsem, ki ste pokojnega Karla Malija spremili na zadnji poti in družini
pomagali in izkazali pozornost ob težki, boleči izgubi se iskreno zahvalju-
jemo.

Predvsem se zahvaljujemo DO Plastika REK, godbi, pevcem ter govorni-
koma za poslovilne besede.

Dragim sosedom, sorodnikom, prijateljem, znancem še enkrat hvala za
tolažilne besede, darovano cvetje — skratka za vso pomoč.

Neutolažljiva žena Stanka s hčerkama Lilijano in Dragico z družino.

Velenje

40 let vstaje 40 let OF Praznik dela

25. april

8.00 — turnir v malem nogometu med ekipami OZD in KS na igriščih OŠ Anton Aškerc in Gustav Šilih
10.30 — odkritje spomenika borcem Šerčerjeve brigade v Skornjem
15.00 — turnir ženskih ekip v odbojki v telovadnici OŠ Karel Destovnik Kajuh Šoštanj

26. april

14.00 — SPREJEM ŠTAFETE MLADOSTI NA TITOVEM TRGU V VELENJU

27. april

18.00 — SVEČANA PODELITEV SREBRNIH PRIZNANJ OF V SEJNI DVORANI OBČINSKE SKUPŠČINE

29. april

13.00 — tekmovanje moških ekip v kegljanju v kegljišču Termoelektrarn Šoštanj
18.00 — svečana seja občinskega sveta ZSS Velenje v galeriji knjižnice Velenje s podelitvijo srebrnih znakov ZSS

30. april

20.00 — OSREDNJA PROSLAVA OB 40 — LETNICI VSTAJE, 40-LETNICI USTANOVITVE OF IN PRAZNIKU DELA 1. MAJU NA TITOVEM TRGU — Z BAKLADO PO ULICAH VELENJA (začetek baklade ob 19.30 na kotalkališču)

1. maj

— budnica, kanonada
— tovariško srečanje na Graški gori

Radovan Gobec

Hej, partizan!

Kantata za soliste, mešani zbor in pihalni orkester.

Na večer pred mednarodnim praznikom dela 1. majem bo na ploščadi pred domom kulture v Velenju osrednja proslava v občini Velenje ob 40-letnici vstaje in Osvobodilne fronte slovenskega naroda ter ob 1. maju, delavskem prazniku. Med proslavo bodo mešani pevski zbor Gorenje pod vodstvom Cirila Vertačnika, mešani pevski zbor Svobode Šoštanj (Danica Pirečnik in Marija Gošnik) in rudarska godba Velenje — dirigent Ivan Marin izvajali kantato Radovana Gobca HEJ, PARTIZAN.

Kantato Hej, partizan je profesor Radovan Gobec komponiral jeseni leta 1944 na osvobojenem ozemlju v Zgornji Savinjski dolini

(Ljubno, Gornji grad). Kot osnovo je uporabil takrat najbolj priljubljene partizanske motive in jih smiselno razdelil na pet delov: PREBUJENJE — začetki vstaje jugoslovanskih narodov in narodnosti, OB TABORNEM OGNJU — partizanski miting v trenutkih bojnega predaha, BORBA — prikaz vse srditosti NOB, ŽRTVAM — v spomin padlim, VSTAJENJE — prerojenje v slobodni deželi.

Skladatelj Radovan Gobec je priredil lani kantato na posebno željo Velenjčanov za mešani zbor — orkestrsko priredbo pa je opravil Vinko Štrucelj. V počastitev 40. letnice vstaje in ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda bo v taki prireditvi prvič izvajana.

Filmi o tovarišu Titu v domu kulture v Velenju

4. 5. — ponedeljek ob 19. uri: TITO VRHOVNI KOMANDANT IN VELIKI DATUM ZKJ IN FILM »SLOVO IZ LJUBLJANE«

5. 5. — torek ob 19. uri PARTIZANSKI PEVSKI ZBOR, KI GA SESTAVLJAJO NASLEDNJI FILMI: TITO NAŠ NAJDRŽAJI GOST MESTO ZA ŽICO

BAZA 20
TITO NA ČELU PARTIJE

6. 5. — sredo ob 19. uri: TITOV POGLED NAPREJ

7. 5. — četrtek ob 19. uri: NAŠ TITO

8. 5. — petek ob 19. uri: PLAMEN — SUTJESKA — PARTIJA

9. 5. — sobota ob 19. uri: TITO, POT PRIJATELJSTVA IN SODELOVANJA

Pionirji in pionirke-kurirji so v spremstvu pripadnikov teritorialne obrambe varno nosili kurirčkovo pošto po številnih grebenih, mimo spominskih obeležij, kjer so za trenutek obstali in se poklonili spominu padlih za svobodo.

Kurirčkova pošta letos že devetnajstič

Nadaljevali bodo Titovo delo in pot

Takole »oboroženi« so pionirji podružnične šole Pesje prinesli kurirčkovo pošto na Titov trg

prav Tita ni več med nami, stopamo pionirji združeni v nešteti pionirskih odredih po njegovi poti. Ko sledimo vzorom neutrašnih partizanskih kurirjev, potrjujemo, da mora domovina računati na nas, so zapisali med drugim v tej poslanici slovenski pionirji.

Z javke v Paki so pionirji ponesli kurirčkovo torbico naprej, mimo številnih pomembnih spominskih obeležij. Ob vsakem jim je korak zastal in misel je pohitela v preteklost ter počutila spomin padlih. Popoldne ob 17. uri so kurirji iz podružnične šole Pesje prinesli Kurirčkovo torbico na Titov trg, v Velenju, kjer jo je pozdravilo okrog dva tisoč velenjskih pionirjev.

Podobno kot v Paki so tudi na Titovem trgu pripravili za to priložnost bogat kulturni program, v katerem so sodelovali člani velenjske rudarske godbe in učenci. V imenu občinskega odbora zveze združenj borcev NOV Velenje je zbranim učencem in drugim občanom ter nosilcem kurirčkove pošte spregovoril Rudi Bajec iz Šoštanja.

Med drugim je dejal, da ima letošnja že devetnajsta kurirčkova pošta, ki spada med najbolj množične in najbolj priljubljene akcije slovenskih pionirjev, še posebno obeležje, saj je posvečena 40-letnici vstaje in 40-letnici osvobodilne fronte.

Izrekel je prepričanje, da ne bo ovir, ki bi pionirjem preprečile, da pošte ne bi zanesljivo in pravočasno prinesli do naslednje javke. »Nič starejši kot vi danes,« je dejal Rudi Bajec, »so to počeli partizanski kurirji-pionirji med narodnoosvobodilnim bojem. Nešteto krat so doživljali težke trenutke, ko so se morali prebiti mimo sovražnikovih zased, ko je šlo za biti ali ne biti, ko jih je le korak ločil od smrti. Toda bili so pogumni in za njih ni bilo ovire. Zavedali so se, da bila čestokrat od njihovega sporočila odvisna uspešnost neke partizanske akcije ali življenje partizanov. Za vas pionirje, nosilce letošnje kurirčkove pošte pa ta akcija pomeni preizkus samega sebe, vaše iznajdljivosti in sposobnosti. Prepričani smo, da boste dokazali, da ste vredni naslednikov svojih vzornikov-kurirjev iz NOB in da ste pripravljeni stopiti na prag obrambe svoje domovine.«

Ob koncu svečanosti so pionirji ponesli šopek spomladanskega cvetja k spomeniku tovariša Tita, nato pa so vsi skupaj zapeli pesem »Druže Tito, mi ti se kunemo« in s tem znova objubili, da bodo tudi v prihodnje zvesto sledili Titovi poti. SV

Ponovno srečanje

Dobrodošli krvodajalci iz Splita

Bratski odnosi med posameznimi občinami omogočajo širok splet medsebojnega sodelovanja na najrazličnejših področjih. Podobno kot občinski skupščini sta se pred leti pobratili tudi občinski organizaciji rdečega križa Velenje in Split. Tudi to sodelovanje je vse bolj razvijano, najtesnejše pa je prav na področju krvodajalstva kot najvišji obliki solidarnosti.

Sodelovanje med obema organizacijama teče letos že peto leto. Ob podpisu bratske listine so se dogovorili, da sodelovanje ne bo zajelo

zgolj predstavnike obeh organizacij, ampak slehernega člana. Zato so se dogovorili, da si bosta organizaciji medsebojno izmenjavali krvodajalce. Pred štirimi leti je tako blizu petdeset občanov velenjske občine darovalo kri v Splitu, naslednje leto so prišli Splitčani v Velenje. lani so bili spet velenjski krvodajalci v Splitu, danes pa se je začelo v Velenju že četrto srečanje!

Velenjčani so bili obakrat v Splitu zelo prisrčno in toplo sprejeti, zato se bodo potrudili, da bi se gostje — krvodajalci iz Splita, v Velenju

počutili vsaj tako prijetno in lepo.

Splitčani so prišli danes zjutraj. Velenjski krvodajalci so zanje pripravili pester program bivanja. Že popoldne jih bodo popeljali na ogled Velenja, Šoštanja ter Topolšice. Zvečer bodo predstavniki krajevnih skupnosti Konovo skupaj s tamkajšnjo krajevno organizacijo rdečega križa pripravili za goste iz Splita sprejem s kulturnim programom, ki ga bodo izvajali člani domačega kulturnega društva.

Jutri zjutraj bodo prijatelji

iz Splita skupaj s krvodajalci naše občine darovali kri, zvečer pa se bodo krvodajalci-gostje in gostitelji sešli na družabno srečanje.

Gostje iz bratskega Splita bodo ostali v Velenju do nedelje. Naj na koncu zapisemo še dobrodošlico članov skupščine Rdečega križa občine Velenje:

»Želimo, da bi bratje iz Splita kar najlepše preživeli čas od danes do nedelje tukaj med nami, in da bi se vrnili domov z najlepšimi vtisi, tako kot smo se mi vselej vračali iz Splita.«